

PLAN DE MANAGEMENT AL PARCULUI NATURAL BUCEGI

2011

IANUARIE 30, 2011
ADMINISTRAȚIA PARCULUI NATURAL BUCEGI
Str. Principală 71, Moroieni, Jud. Dâmbovița

CUPRINS

CAPITOLUL I	1
1. INTRODUCERE	1
1.1. SCURTA DESCRIERE A PLANULUI	1
1.2. SCOPUL SI CATEGORIA ARIEI PROTEJATE	2
1.2.1. Scopul	2
1.2.2. Categoria de arie protejata a parcului	4
1.2.3. Categoriile de arii protejate incluse in parc	4
1.3. BAZA LEGALA	7
1.3.1. Baza legala a Planului de Management	7
1.3.2. Infiintarea Parcului Natural Bucegi	7
1.3.3. Baza legala a structurilor de administrare ale Parcului Natural Bucegi si modul de functionare a acestora	8
1.4. PROCESUL DE ELABORARE A PLANULUI	10
1.4.1. Elaborarea planului de management	10
1.4.2. Aprobarea si revizuirea planului	11
1.5. MODALITATI DE MODIFICARE A PLANULUI	11
1.6. MODALITATI DE IMPLEMENTARE A PLANULUI	12
CAPITOLUL II	13
2. DESCRIEREA PARCULUI NATURAL BUCEGI	13
2.1. DESCRIERE GENERALA	13
2.1.1. Localizare si acces	15
2.1.2. Dreptul de proprietate/administrare si de folosinta al terenurilor	16
2.1.3. Resurse de management si infrastructura	17
2.1.4. Baza cartografica	17
2.1.5. Limite si zonarea Parcului, suprafata operationala a Planului de Management	19
2.1.5.1 Limitele Parcului Natural Bucegi	19
2.1.5.2. Zonarea interioara din punct de vedere a conservarii speciale a biodiversitatii conform O.M. 552/2003	21

2.1.5.3. Sectoare de management	23
2.1.5.4. Structura generala a Parcului.....	24
2.1.5.5. Zonarea interna a Parcului Bucegi.....	25
2.2. DESCRIEREA MEDIULUI FIZIC.....	30
2.2.1. Geologie.....	30
2.2.2. Geomorfologie.....	33
2.2.3. Carstul si pesterile.....	34
2.2.4. Hidrologia.....	35
2.2.5. Hidrogeologia Masivului Bucegi.....	36
2.2.6. Clima.....	37
2.2.7. Soluri.....	39
2.3. DESCRIEREA MEDIULUI BIOLOGIC.....	40
2.3.1. Flora.....	40
2.3.2. Vegetatia.....	45
2.3.3. Fauna.....	48
2.3.4. Habitate si ecosisteme.....	52
2.4. ASPECTE CULTURALE SI FOLOSINTA TERENULUI IN TRECUT.....	54
2.4.1. Marturii arheologice si istorice	54
2.4.2. Gospodarirea in trecut si folosinta terenului.....	57
2.5. ASPECTE ECONOMICO-SOCIALE SI FOLOSINTA ACTUALA A	
 TERENULUI.....	59
2.5.1. Comunitatile locale.....	59
2.5.1.1. Judetul Dambovita.....	59
2.5.1.2. Judetul Brasov.....	59
2.5.1.3. Judetul Prahova.....	60
2.5.2. Factori interesati.....	60
2.5.3. Activitati turistice si recreative.....	61
2.5.4. Activitati educative.....	63
2.5.5. Activitati de cercetare si dotarea specifica.....	63
2.6. Parcul Natural Bucegi componenta a Sitului Natura 2000 BUCEGIROSCI0013.....	64
CAPITOLUL III.....	71
3. OBIECTIVE ALE PLANULUI DE MANAGEMENT.....	71

3.1. Obiective principale ale planului de management.....	71
3.2. Obiective secundare ale planului de management.....	73
CAPITOLUL IV.....	76
4. EVALUARILE PRINCIPALELOR DOMENII ALE PLANULUI DE MANAGEMENT.....	76
4.1. CONSERVAREA SPECIILOR, A DIVERSITATII GENETICE, A PEISAJULUI SI A MEDIULUI FIZICO-GEOGRAFIC.....	76
4.2. FOLOSIREA DURABILA A RESURSELOR DIN ECOSISTEMELE NATURALE.....	80
4.2.1. Padurea	80
4.2.2. Fauna de interes cinegetic	82
4.2.3. Fauna de interes piscicol.....	87
4.2.4. Pasunile si pajisti alpine	89
4.2.5. Resursele minerale.....	93
4.2.6. Potentialul hidroenergetic	93
4.2.7. Resursele de apa.....	94
4.3. EVALUAREA ASPECTELOR REFERITOARE LA TURISM SI RECREERE.....	95
4.4. EVALUAREA ASPECTELOR LEGATE DE CERCETAREA STIINTIFICA.....	104
4.5. EVALUAREA PENTRU EDUCATIE SI CONSTIENTIZARE.....	104
4.6. EVALUAREA ASPECTELOR LEGATE DE COMUNITATILE LOCALE.....	107
4.7. EVALUAREA CAPACITATII DE MANAGEMENT SI A FACTORILOR DE INFLUENTA.....	108
CAPITOLUL V.....	111
5. TINTE SI ACTIUNI.....	111
CAPITOLUL VI.....	146
6. PROGRAMUL DE MONITORIZARE A PLANULUI DE MANAGEMENT	146
BIBLIOGRAFIE.....	151
ANEXE	

CAPITOLUL 1

1. INTRODUCERE

Conservarea diversității biologice, utilizarea durabilă a componentelor ei și împărțirea echitabilă a beneficiilor care rezultă din utilizarea resurselor naturale reprezintă condițiile prioritare ale managementului parcurilor naturale, prin care se urmărește menținerea interacțiunii armonioase a omului cu natura, promovând păstrarea folosințelor tradiționale ale terenurilor, consolidarea activităților, practicilor și culturii tradiționale ale populației locale.

Majoritatea statelor lumii și în special statele europene manifestă o reală îngrijorare față de utilizarea irațională a componentelor diversității biologice, față de lipsa generală de informații și cunoștințe cu privire la aceasta precum și insuficiența unor capacități instituționale, tehnice și științifice care să furnizeze baza înțelegerii fenomenelor de degradare a mediului la nivel continental și național.

Dependența strânsă și tradițională a comunităților umane cu habitatele în care traiesc și necesitatea conservării acestora, astfel încât să fie capabile să răspundă nevoilor și aspirațiilor generațiilor prezente și viitoare a determinat organizarea unui sistem unitar de arii protejate la nivel național.

Identitatea fizico-geografică și geopolitică de necontestat a spațiului carpatic, având ca rezultat apariția unei arii carpatice de rezistență tradițională etnoculturală, în care vatra etnoculturală a Bucegilor ocupă un loc bine determinat, a creat necesitatea înființării unui cadru organizat în care să fie promovate tehnici de utilizare a resurselor naturale în acord cu practicile tradiționale și compatibile cu cerințele conservării biodiversității: Parcul Natural Bucegi.

1.1. SCURTĂ DESCRIERE A PLANULUI

Art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare statuează că:

- a) Planurile de Management și Regulamentele ariilor naturale protejate se elaborează de către administratorii acestora, se avizează de către Consiliile Științifice, Consiliile Consultative de Administrare și de Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate și se aprobă prin hotărâre a Guvernului la propunerea Autorității publice centrale pentru protecția mediului.
- b) respectarea Planurilor de Management și a Regulamentelor este obligatorie pentru administratorii ariilor naturale protejate, precum și pentru persoanele fizice

și juridice care dețin sau administrează terenuri și alte bunuri și/sau care desfășoară activități în perimetrul și în vecinătatea ariei naturale protejate.

Astfel, Planul de Management al Parcului Natural Bucegi constituie documentul oficial prin care se realizează gospodărirea unitară și integrală a ariei naturale protejate.

În Planul de Management se regăsește sintetizată informația existentă la data întocmirii Planului, se stabilesc domeniile majore și obiectivele de management, precum și un plan de acțiune pe următorii 5 ani.

Regulamentul Parcului Natural Bucegi este prezentat în *anexa nr. 1*

Frumusețea uimitoare, inegalabilă a peisajului din Parcul Natural Bucegi este un rezultat al îmbinării armonioase a diversității geomorfologice, floristice, faunistice și hidrologice. După 1990 condițiile economice au determinat o schimbare de atitudine a deținătorilor/utilizatorilor de terenuri și anume ecosisteme aflate în regim natural și semi-natural de funcționare, presiunea asupra resurselor naturale crescând semnificativ. În condițiile economice actuale și ca urmare a acțiunilor de promovare a turismului este foarte probabil ca presiunile datorate activității turistice să crească, periclitând una din caracteristicile de bază ale Parcului, respectiv aspectul natural, sălbatic, precum și diversitatea specifică, genetică și ecosistemică. Vecinătatea stațiilor balneo-climaterice, apropierea de zone puternic populate, București cu o populație de peste 2 milioane de locuitori, Ploiești, Brașov, Târgoviște, facilitățile create pentru pătrunderea în Parc, drumurile amenajate, hotelurile și cabanele alpine au atras un număr foarte mare de turiști, apreciat ca cel mai mare din Carpații Românești, supunând ecosistemele la puternice presiuni cu mult peste nivelul optim al capacității lor de suport. Formarea conștiinței publice în așa măsură încât să devină baza unui răspuns eficient în problemele mediului necesită o muncă susținută continuă care alături de antrenarea unor cunoscători ai problemelor și mijloace materiale considerabile mai necesită existența unui cadru organizat, a unor reguli determinate, doar astfel activitatea putându-se desfășura în condiții optime și cu rezultate maxime.

1.2. SCOPUL ȘI CATEGORIA ARIEI PROTEJATE

1.2.1. Scopul

Scopul declarat al Parcului Natural Bucegi este acela de a proteja și conserva ansamblurile peisagistice în care interacțiunea activităților umane cu natura de-a lungul timpului a creat o zonă distinctă, cu valoare semnificativă peisagistică și culturală, deseori de o mare diversitate biologică cu menținerea capitalului natural la un nivel optim de funcționare, cât mai apropiat posibil de regimul inițial de funcționare.

Poziția Masivului Bucegi în Cetatea Carpaților sud-estici care se înalță în mijlocul spațiului geografic românesc conferă acestui scop un caracter național, dar mai ales mărește responsabilitatea celor ce au răspunderea aplicării acestor principii.

De asemenea prin scopul urmărit vor fi asigurate și condițiile optime pentru activitățile educaționale, recreative și de cercetare științifică.

Zona munților Bucegi despre care există referiri încă din secolul XV, a fost propusă pentru protejare în anul 1936, datorită peisajelor inegalabile și a diversității speciilor de plante și animale specifice acestui masiv.

Cu toate acestea s-a reluat această propunere abia în 1990, când s-a concretizat prin Ordinul ministrului apelor, pădurilor și mediului înconjurător nr. 7/1990 privind înființarea parcurilor naționale, fiind oficializat alături de alte arii protejate ale României, prin Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea a III-a – zone protejate, limitele acestuia fiind stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 230/2003 privind delimitarea rezervatiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale și constituirea administrațiilor acestora.

Parcul Natural Bucegi se întinde pe o suprafață de 32496.8 ha, pe raza a trei județe: Dâmbovița, Prahova și Brașov, având mai mult de 60% din teritoriu acoperit cu păduri. Rezervațiile Naturale nominalizate în Legea nr. 5/2000 ocupă 8.216 ha, din care pe teritoriul administrativ al jud. Prahova 4.997 ha, jud. Dâmbovița 1.575 ha și jud. Brașov 1.644 ha adică aproximativ 25% din suprafața Parcului.

Zona de protecție integrală și zona de protecție strictă, conform legislației în vigoare privind aprobarea zonării interioare a parcurilor naționale și a parcurilor naturale din punct de vedere al necesității de conservare a diversității biologice are o suprafață totală de 11384.09 ha reprezentând aproximativ 35% din suprafața Parcului. Conform prevederilor legale în vigoare privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, art. 5 și anexa nr. 1, Parcul Natural Bucegi are ca scop protecția și conservarea unor ansambluri peisagistice în care interacțiunea activităților umane cu natura de-a lungul timpului a creat o zonă distinctă, cu valoare semnificativă peisagistică și/sau culturală, deseori cu o mare diversitate biologică, promovând păstrarea folosințelor tradiționale ale terenurilor, încurajarea și consolidarea activităților, practicilor și culturii tradiționale ale populației locale într-un mod durabil. De asemenea, Parcul oferă publicului posibilități de recreere și turism și încurajează activitățile științifice și educaționale.

Parcurile naturale corespund categoriei V IUCN – “peisaj protejat: arie protejată administrată în principal pentru conservarea peisajului și recreere”.

Scopul principal al Parcului Natural Bucegi îl reprezintă conservarea peisajului, incluzând toate tipurile de habitate și speciile integrate acestora, cu un accent deosebit asupra celor nominalizate în Directiva Habitate, Directiva Păsări,

Convenția de la Berna și Convenția Ramsar, a ecosistemelor terestre și acvatice, în strânsă legătură cu activitățile comunității locale și posibilitățile de recreere a turiștilor. De asemenea, urmărește prevenirea oricăror activități de exploatare sau utilizare intensivă a resurselor naturale care contravin obiectivului de conservare precum și asigurarea de condiții pentru activitățile educaționale, recreative și de cercetare științifică.

1.2.2. Categoria de arie protejată a Parcului

Peisajul, ca rezultat al îmbinării armonioase a diversității geologice, geomorfologice, floristice, faunistice și hidrologice precum și prezența unui număr mare de plante și animale endemice, rare sau periclitate și habitate cu valoare conservativă mare au determinat includerea acestei arii protejate în categoria Parcurilor Naturale.

Luând în calcul cerințele în domeniul protecției mediului și posibilitățile de satisfacere a acestora la nivel continental, bază a integrării țării noastre în Comunitatea Europeană, Parcul Natural se încadrează în categoria V IUCN “ Peisaj terestru/ marin protejat: arie protejată administrată în principal pentru conservarea peisajului terestru și marin și recreere”.

1.2.3. Categoriile de arii protejate incluse in Parc

În perimetrul Parcului au fost identificate și constituite în mod legal un număr de 14 Rezervații Naturale având ca scop protecția și conservarea unor habitate și specii naturale importante sub aspect floristic, faunistic, forestier, hidrologic, geologic, speologic și paleontologic. Aceste rezervații corespund categoriei IV IUCN, și anume arie de gestionare a habitatelor și speciilor administrată în special pentru conservare prin intervenții de gospodărire.

Rezervațiile naturale din perimetrul Parcului Natural Bucegi - conform Legii nr. 5/2000 sunt:

Judetul	Cod rezervatie	Denumire	Suprafata (ha)
Dambovita	2.373	Pestera Cocora inclusiv Cheile Ursilor	307,00
	2.374	Cheile Tatarului	144,330
	2.375	Valea Horoabei	5,70
	2.376	Orzea – Zanoaga	841,20
	2.377	Zanoaga – Lucacila	259,40
	2.379	Pestera Rateiului	1,50
	2.380	Turbaria Laptici	14,90
	2.381	Poiana Crucii	0,50
	2.382	Rezervatia Plaiul Hotilor	0,50
Prahova	2.671	Locul Fosilifer Plaiul Hotilor	6,00
	2.672	Abruptul Prahovean Bucegi	3.478,00
	2.673	Muntii Coltii lui Barbes	1.513,00
Brasov	2.234	Bucegi (Abruptul Bucsoiu, Malaiesti, Gaura)	1.634,00
	2.235	Locul Fosilifer de la Vama Strunga	10,00

Pentru rezervațiile mai sus menționate, Autoritatea Națională pentru Protecția Mediului a elaborat pentru fiecare rezervație în parte FIȘA STANDARD DE PREZENTARE.

În literatura de specialitate „Rezervația Naturală Bucegi” de Alexandru Beldie, 1956, în Ocrotirea Naturii nr. 2/1956, este menționată și zona științifică “Abruptul Caraimanului” care ar putea fi asimilată cu o Rezervație Științifică urmând ca în perioada de derulare a Planului de Management sa fie identificată, cercetată și în cazul în care elementele reprezentative sunt de interes științific, să fie propusă pentru a fi declarată ca Rezervație Științifică.

Toate rezervațiile mai sus menționate sunt încadrate conform prezentului Plan de Management în zona de protecție strictă ,ZPS și zona de protecție integrală ,ZPI, în funcție de importanța și vulnerabilitatea patrimoniului natural necesar a fi protejat și conservat în acestea.

Monumentele Naturale din perimetrul Parcului, identificate și descrise în literatura de specialitate au fost prezentate în “Studii privind Organizarea Rețelei de Arie Protejate pe teritoriul țării”, faza III-a “Elaborarea Studiilor de Fundamentare pentru următoarele Parcuri Naționale : Bucegi, Apuseni, Călimani, Porțile de Fier, Ceahlău, Retezat și sunt în număr de 46, cea mai mare parte fiind de importanță geomorfologică.

Monumentele Naturii sunt cuprinse în perimetrul zonei de protecție strictă și a zonei de protecție integrală, urmând a fi adoptate măsuri speciale pentru asigurarea integrității lor. Ele corespund categoriei a III-a UICN și sunt următoarele:

Monumente ale Naturii - categoria III-a IUCN

Nr.crt.	DENUMIRE	ALT. (m)	IMPORTANTA	Coordonate :	
				x	y
1	2	3	4	5	6
1	Cheile Orzei	1200	geomorfologica	532769,050	423300,873
2	Platoul Carstic Lespezi	1685	paleontologica geomorfologica	531498,895	423442,647
3	Cheile Brateiului	1233	geomorfologica	530948,748	422004,397
4	Pestera Ratei	1120	speologica	530368,899	420497,530
5	Coltii Brateiului	1350	geomorfologica	530668,089	421874,981
6	Avenul Vanturis	1720	speologica	537874,367	427026,529
7	Cascada Vanturis	1550	hidrologica	537973,981	427114,021
8	Arcada din Valea Gaura	2400	geomorfologica	534212,329	438894,218
9	Cheile Rateiului	1175	geomorfologica	529934,544	420546,207
10	Izbucul Coteanu	1475	hidrogeologica, speologica,	533926,271	430869,869
11	Turnul Seciului	1600	geomorfologica	533616,272	432501,632
12	Izbucul din Horoaba	1625	hidrologica	533533,105	432472,121
13	Pestera Ialomitei	1600	speologica	534322,124	432679,926
14	Cheile Ursilor	1575	geomorfologica	534444,726	432769,267
15	Ponorul din Horoaba	1650	geomorfologica	533492,754	432512,174
16	Cheile Horoabei	1700	geomorfologica, botanica	533452,735	432598,276
17	Pasul Strunga	1925	paleontologica	532084,805	432411,519
18	Cascada Doamnele	1800	hidrologica	533858,243	434810,899
19	Sfinxul	2225	geomorfologica	536930,057	434383,612
20	Babele	2200	geomorfologica	537030,483	434167,598
21	Avenul Piciorul Babelor	2025	speologica	536236,403	434121,489
22	Pietrele de la Omu	2505	geomorfologica	535811,323	438533,490
23	Coltii Morarului	2250	geomorfologica	537358,976	438597,542
24	Avenul din Bucsoiu	2481	speologica	536272,980	439669,782
25	Hornurile Malaiestilor	2300	geomorfologica	534587,958	438868,857
26	Circul Glaciar Tiganesti	2200	geomorfologica	534183,015	439120,799
27	Mecetul Turcesc	2275	geomorfologica	535149,940	437605,301

1	2	3	4	5	6
28	Ceardacul din Valea Cerbului	2350	geologica, geomorfologica	535585,429	437728,664
29	Depozitele fosilifere dintre pasul Strungulita si Obarsia Vaii Tatarului	1810	paleontologica	532030,171	432106,803
30	Coltii lui Barbes	1837	geomorfologica	536915,353	428493,339
31	Cheile Tatarului	1450	geomorfologica	533986,306	429274,083
32	Claia Mare (Abruptul Prahovean)	1775	geomorfologica	539807,265	433411,953
33	Cheile Zanoagei	1350	geomorfologica	533196,918	425566,058
34	Peretele Vaii Albe	2150	geomorfologica	538525,493	436018,739
35	Portita Caraimanului	1900	geomorfologica	539156,700	434877,050
36	Ogasul Spumos	1275	geologica geomorfologica	540027,750	434597,086
37	Platoul cu ciuperci de gresie	2150	geomorfologica	536947,852	434093,874
38	Valea Tapului	1500	geologica	539027,232	437798,556
39	Punctul fosilifer de pe Valea Gaura	2100	paleontologica	534179,021	437983,230
40	Stancile Sfanta Ana	1150	paleontologica, botanica si peisajistica	541094,794	429034,137
41	Cascada Urlatoarea	1125	morfohidrografica, zoologica	540469,592	433060,964
42	Cascadele din Obarsia Ialomitei	2000	morfohidrografica, zoologica	534841,193	436384,239
43	Baba Mare	2275	paleontologica, geomorfologica	536846,891	434915,913
44	Piatra Velicanului	1925	geologica	533249,760	440453,381
45	Stancile Franz Joseph	1200	geomorfologica, botanica	541320,279	430260,386
46	Cheile Pelesului	1075	morfohidrografica,	541143,619	429550,043

1.3. BAZA LEGALĂ

1.3.1. Baza legală a Planului de Management

Planul de Management al Parcului Natural Bucegi a fost elaborat conform prevederilor Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 57/2007, cu modificarile si completarile ulterioare.

1.3.2. Inființarea Parcului Natural Bucegi

Masivul Bucegi deține un loc de frunte în lanțul Carpaților românești prin flora de rară bogăție și diversitate, care a atras încă de multă vreme numeroși cercetători și iubitori ai naturii din țară și de peste hotare.

Lucrările științifice elaborate de prestigioși botaniști, la începutul secolului trecut, au stat la baza primului act de constituire a unor rezervații-monumente ale

naturii: Jurnalului Comitetului de Ministri nr. 965/ 17.11.1943, privind infiintarea Rezervatiei Stiintifice Abruptul Caraiman.

Odată cu promovarea și dezvoltarea turismului, cu exploatarea intensivă a resurselor naturale dar și ca rezultat al procesului general de distrugere a diversității biologice, proces care a influențat negativ factorii de mediu, prin Ordinului ministrului apelor, pădurilor și mediului înconjurător nr. 7/1990 a fost creat un cadru organizatoric adecvat măsurilor specifice de conservare și protecție, fiind înființat Parcul National Bucegi – structură administrativă cu o suprafață totală de 35.700 ha, din care rezervațiile integrale ocupau 9.000 ha.

În anul 2000 a fost adoptată Legea nr. 5/2000. În secțiunea III, capitolul 1, poziția H este specificat Parcul Natural Bucegi cu o suprafață totală de 32.663 ha pe teritoriul județelor Argeș, Brașov, Dâmbovița și Prahova. În capitolul 2 al aceleiași secțiuni sunt nominalizate rezervațiile în număr de 14 cu o suprafață totală de 8.216 ha.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 230/2003 au fost stabilite limitele geografice ale Parcului Natural Bucegi, numai pe teritoriul județelor Brașov, Dâmbovița și Prahova, dar fără o diminuare corespunzătoare a suprafeței parcului.

1.3.3. Baza legală a structurilor de administrare ale Parcului Natural Bucegi și modul de funcționare a acestora

Responsabilitatea administrării Parcului Natural Bucegi revine Administrației Parcului Natural Bucegi -APNB, aflată în subordinea Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva. În acest scop APNB elaborează Planul de Management prin care se realizează gospodărirea unitară și integrală a ariei naturale protejate, urmărește respectarea acestuia, organizează și desfășoară activități specifice și supraveghează toate activitățile care se desfășoară pe teritoriul Parcului astfel încât să asigure îndeplinirea obiectivelor de management propuse.

Conform prevederilor Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 850/2003 privind procedura de încredințare a administrării sau de atribuire a custodiei ariilor naturale protejate, în urma evaluării documentației întocmite de Regia Națională a Pădurilor – ROMSILVA a fost încheiat CONTRACTUL DE ADMINISTRARE A PARCULUI NATURAL BUCEGI având ca părți contractante M.M.G.A. în calitate de autoritate responsabilă cu buna administrare a rețelei naționale de arii naturale protejate și Regia Națională a Pădurilor – ROMSILVA, și fiind înregistrat cu nr 735/M.M.G.A/22.05.2004.

Anterior încheierii contractului mai sus menționat administrarea Parcului Natural Bucegi s-a făcut în baza Hotărârii nr. 1/29.01.2002 a Consiliului de Administrație al Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva, și Deciziei nr. 40/22.01.2003 a Direcției Silvice Târgoviște, prin care s-a aprobat înființarea de

Administrații proprii în structura Regiei Naționale a Pădurilor pentru parcurile naționale și naturale.

Consiliul Consultativ de Administrare înființat în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 236/2000 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 462/2001 în actuala componență, este constituit în baza Ordinului ministrului mediului și pădurilor nr. 1040/01.07.2010. Consiliul Științific înființat în baza aceluiași act normativ, în actuala componență este constituit în baza Ordinului ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 513/30.04.2008.

Responsabilitățile structurilor administrative prezentate mai sus sunt:

- a) Administrația Parcului Natural Bucegi asigură administrarea ariei naturale protejate potrivit Planului de Management și Regulamentului de organizare și funcționare aprobat de autoritatea centrală pentru protecția mediului, întocmește planurile de lucru anuale, pornind de la prevederile Planului de Management, coordonează acțiunile legate de gospodărirea Parcului, având în același timp atribuții de control privind toate activitățile desfășurate pe suprafața Parcului;
- b) Consiliul Consultativ de Administrare este alcătuit din reprezentanți ai instituțiilor, organizațiilor economice, autorităților administrației publice locale și comunităților locale care dețin cu orice titlu de proprietate suprafețe în perimetrul ariei naturale și care sunt implicate și interesate în aplicarea măsurilor de protecție, conservare și dezvoltare durabilă a zonei și analizează soluțiile de gospodărire propuse de APNB, sau propune soluții noi de gospodărire în funcție de interesele comunităților locale în ceea ce privește dezvoltarea durabilă a zonei.
- c) Componenta Consiliului Științific se propune de către Administrația Parcului Natural Bucegi, cu avizul Academiei Române și se aprobă de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului. Consiliul Științific evaluează modul în care sunt aplicate măsurile prevăzute în Planul de Management și prezintă anual și ori de câte ori este necesar Academiei Române și autorității centrale pentru protecția mediului rapoarte cuprinzând constatări, propuneri și recomandări.

1.4. PROCESUL DE ELABORARE A PLANULUI

1.4.1. Elaborarea Planului de Management

Elaborarea unui Plan de Management adaptat situației locale reprezintă una dintre activitățile de importanță majoră și o condiție esențială pentru dezvoltarea unui sistem adecvat de gospodărire a Parcului.

Planul de Management a fost elaborat de către echipa Administrației Parcului Natural Bucegi, împreună cu factorii interesați atât de la nivel național cât și local. Implicarea celor care sunt afectați sau pot influența acest Plan și respectiv realizarea obiectivelor Parcului Natural Bucegi, s-a asigurat prin:

- a) elaborarea unei versiuni de lucru a Planului de Management în care au fost concentrate prevederile legislației în domeniu, scopul și obiectivele principale precum și identificarea și evaluarea temelor principale;
- b) organizarea de ateliere de lucru cu membrii Consiliului Științific și ai Consiliului Consultativ, precum și cu reprezentanții grupurilor de interese;
- c) difuzarea spre consultare, către toți cei interesați, a rezultatelor obținute de către grupurile de lucru pentru elaborarea Planului, prin corespondență și pe pagina de web a Parcului;

Lista instituțiilor și a persoanelor implicate în elaborarea Planului de Management este prezentată în anexa nr. 2.

Propunerile celor interesați au fost preluate, analizate și incluse în Planul de Management în măsura în care acestea nu au contravenit legislației de mediu, scopului constituirii Parcului și principiilor, monitorizării sau experienței care au stat la baza întocmirii Planului.

1.4.2. Aprobarea și revizuirea Planului

Planurile de Management și Regulamentele ariilor naturale protejate se elaborează de către administratorii acestora, se avizează de către Consiliile Științifice, Consiliile Consultative de Administrare și de Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate și se aprobă prin hotărâre a Guvernului la propunerea Autorității publice centrale pentru protecția mediului.

Planul se elaborează pentru o perioadă de 5 ani. Revizuirea se va face, în caz de necesitate, cu respectarea procedurii de aprobare.

1.5. MODALITĂȚI DE MODIFICARE A PLANULUI

În elaborarea Planului de Management s-a avut în vedere respectarea principiilor unui management integrat/adaptabil, deoarece acest lucru permite adaptarea deciziilor la eventualele schimbări.

Motivele pentru care este necesară respectarea principiilor unui management adaptabil/ integrat sunt:

- a) mediul este în continuă schimbare;
- b) fenomenele naturale pot produce schimbări imprevizibile care impun reconsiderarea măsurilor de conservare a biodiversității;
- c) intervenția prin activitățile antropice care poate accentua și accelera schimbările/modificările parametrilor structurali și funcționali al tuturor tipurilor de sisteme ecologice peste limitele capacității lor de suport;
- d) influența factorilor sociali și economici asupra resurselor umane și economice de care se poate dispune în vederea realizării obiectivelor Planului de Management. Planurile de acțiune se elaborează anual de Administrația Parcului Natural Bucegi.

În cazul care intervin schimbări în Planul de Management competența aprobării acestora revine:

- a) Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate și Conservarea Biodiversității;

- b) Consiliului Științific, dacă modificările se referă la priorități și măsuri specifice de conservare;
- c) Administrației Parcului Natural Bucegi dacă modificările sunt la nivelul planului de lucru anual;
- d) Consiliul Consultativ de Administrare pentru acțiuni care au impact direct asupra principalilor factori interesați.

1.6. MODALITĂȚI DE IMPLEMENTARE A PLANULUI

Responsabilitatea implementării Planului de Management revine Administrației Parcului Natural Bucegi și se realizează prin acțiuni planificate în baza planurilor anuale de lucru.

Planurile anuale de lucru se întocmesc în trimestrul IV al anului premergător și se aprobă de Consiliul Științific după ce, pentru activități ce pot influența principalii factori interesați, Consiliul Consultativ de Administrare și-a dat acordul.

În cazul în care, la definitivarea planurilor anuale de lucru, apar dezacorduri între Administrația Parcului și Consiliul Consultativ de Administrare cu privire la activitățile ce pot afecta factorii interesați, Consiliului Științific îi revine rolul de a elabora decizia finală cu privire la activitățile respective.

Activitățile din planul de lucru anual se implementează/organizează:

- a) în mod direct de către Administrația Parcului;
- b) prin implicarea unor parteneri pe baza de contracte și protocoale de colaborare, de voluntariat și anume ONG.-uri, servicii publice sau voluntari ;
- c) pe baza de contracte cu instituții de cercetare în domeniu/specialiști pentru activitatea de cercetare.

Activitățile care intră în responsabilitatea altor instituții/organizații vor fi supravegheate de către Administrația Parcului pentru a asigura încadrarea acestora în prevederile Planului de Management. În aceste cazuri Administrația Parcului are rol important în stabilirea unor relații de colaborare cu instituțiile/organizațiile respective și definirea modului în care acestea își planifică sau desfășoară activitățile care au impact direct sau indirect asupra ariei protejate.

CAPITOLUL 2

2. DESCRIEREA PARCULUI NATURAL BUCEGI

2.1. DESCRIERE GENERALĂ

Parcul Natural Bucegi este situat în partea estică a Carpaților Meridionali și cuprinde integral Masivul Bucegi desfășurat sub forma unui amfiteatru cu deschidere sudică și delimitat de abrupturi ce depășesc frecvent 1000 m față de zonele limitrofe, precum și perimetre limitate din Masivul Leaota, munții Dudele 1954 m, Raciul 1518 m și Răteii 1504 m.

Limita vestică este de natură structural-tectonică și morfohidrografică. În partea sa sudică, Valea Brăteii și Șaua Bușca despart Bucegi de Masivul Leaota, iar spre nord, obârșiile văilor Moieciu -Grohotișului și Șimon, de terminațiile Leaotei și Culoarului Bran – Rucăr – Dragoslavele.

Limita nordică este cea mai impunătoare, printr-un abrupt tectono-structural și anume front de cuestas, fragmentat de văi glaciare, care domină cu 1200 – 1400 m Culoarul Râșnovului și Clăbucetele Predealului.

Către est, Culoarul Prahovei formează limita cea mai bine definită și cel mai impresionant abrupt tectonoeroziv din România, Abruptul Prahovean, care are denivelări de 1000-1500 m și este fragmentat de numeroase văi sau torenți fluvionivali, cu izvoare și cascade.

În sud, pante mai domoale, cu frecvente rupturi de +/- 200m fac trecerea către Subcarpați, fiind delimitat de valea Izvorului și valea Ialomicioarei separate prin Muntele Paduchiosu.

Fizionomia Masivului Bucegi trădează structura și litologia ca elemente de bază în individualizarea sa teritorială. Nodul geografic principal îl constituie Vf. Omu, 2505 m, ce corespunde unei zone în care conglomeratele includ în masa lor blocuri de roci cristaline și calcare. Din acest vârf se desprind două linii de relief cvasigeometrizate cu aliniamente de vârfuri: vârfurile din est delimitează Abruptul Prahovean cu varfurile Coștila 2498 m, Caraiman 2384m, Jepii Mici 2143m, Jepii Mari 2072m, Piatra Arsă 2001 m, Furnica 2103m, Vârful cu Dor 2030m și Vânturiș 1851m, iar cele din vest Abruptul Brănean cu varfurile Doamnele 2181m, Tătaru 1998m, Lucăcilă 1895m, și altele asemenea.

Relieful de creastă este cel mai impunător, cel tectonic și de eroziune încadrând sub forma unui semicerc edificiul Bucegilor. Cuestele de eroziune alcătuiesc un al doilea front de culmi, cel intern care poate fi reconstituit în configurația cumpenei de

ape Ialomița – Izvorul Dorului formata dintr-un șir de curmături și vârfuri - Babele, Cocora, Lăptici, Blana, Nucet, Oboarele și Dichiu.

Eroziunea diferențiată din Masivul Bucegi este subliniată atât de abrupturi, cât și de relieful carstic. În lungul Ialomiței se desfășoară în calcar cheile: Peștera Ursilor, Tătarul Mic, Tătarul Mare, Zănoaga Mică, Zănoaga Mare, Orzei și Dobrești. Specifice carstului sunt și văile de tip “horoaba” cu rupturi de pantă mari și surplombe condiționate de un drenaj subteran.

Cele mai numeroase peșteri sunt amplasate în cheile Peșterii, Tătarului și pe Valea Răteiiului.

Oscilațiile climatice au fost înregistrate sub diverse forme. Pe conglomeratele și gresiile eterogene din Bucegi s-au format “Babele” și “Ciupercile”, sub acțiunea fenomenelor de șiroire, a regimului de îngheț–dezgheț diferențiat și a eroziunii eoliene.

Aspecte deosebite rezultă din morfologia glaciară a Bucegilor. Acțiunea ghețarilor cuaternari este localizată în jurul Vf. Omu; masa de gheață a mulat văile dispuse radiar și anume vaile Ialomița, Obârșia Sugărilor și Doamnei în sud, Cerbului și Morarului în est, Țigănești, Mălăiești și Urlătoarelor în nord și Gaura în vest și suprafețele slab înclinate. Formele glaciare de acumulare nu sunt reprezentative pentru Bucegi, poziția, tipul și numărul morenelor fiind foarte controversate.

Altitudinea, masivitatea, configurația văilor și a interfluviilor ca și poziția în extremitatea estică a Carpaților Meridionali explică particularitățile climatice și implicit reflectarea acestora în peisajul Masivului Bucegi. Un prim aspect este cel legat de etajarea climatică, astfel la Vf. Omu temperatura medie anuală este de $-2,5^{\circ}$ C, iar la Sinaia la stația meteo Cota 1500 de $3,7^{\circ}$ C. Înghețul are o frecvență mare fiind posibil în tot cursul anului la altitudini de peste 1800 m unde și numărul zilelor cu și fără îngheț este egal, cu efect puternic pe suprafețele înclinate.

La altitudini de peste 2400 m covorul vegetal este discontinuu alcătuit din plante oligoterme. Pe “Podul” Bucegilor predomină pajiștile de țepoșică *Nardus stricta* și de părușcă *Festuca ovina* ssp. *sudetica*. În circurile glaciare de pe văile Ialomița, Mălăiești, Țigănești factorii edafici favorizează dezvoltarea jnepenișurilor, a pălcurilor de pajiști subalpine cu tufărișuri de smârdar, afin, merișor.

Expoziția diferită a pantelor, albedoul calcarelor, prezența bazinetelor adăpostite, a văilor puternic încrustate se reflectă în gradul de insolație și implicit în repartiția vegetației, respectiv extensiunea molidișurilor pe versantul nordic sau penetrația acestora pe văile cu inversiuni termice. Tot un rezultat al condițiilor climatice sunt pădurile de molid cu exemplare de tisă și brad din abruptul Bucegilor, la care se asociază la altitudini mai mici fagul.

Resursele de apă ale Masivului Bucegi confirmă influența pe care o are etajarea bioclimatică, structura și litologia. Principalele artere hidrografice sunt

Ialomița care formează un bazin simetric și Prahova care prin afluenții săi deține suprafața cea mai mare din Bucegi.

Periferia nordică este drenată de văi afluate ale Râșnoavei, iar partea de vest este drenată de afluenții colectați de văile Poarta și Brătei.

Situat în apropierea unor axe vechi și foarte active de circulație, ca cea a Prahovei și a culoarului Bran – Rucăr – Dragoslavele precum și a unor centre industriale cu o mare concentrare a populației, Masivul Bucegi a înregistrat mutații de fond în structura patrimoniului natural și a peisajului. Activități de tradiție favorizate de bogăția pășunilor și de apropierea de drumurile de transhumanță sunt cele pastorale. Importante modificări au apărut datorită valorificării lemnului, a exploatării calcarelor precum și a valorificării potențialului energetic al zonei.

Calitatea peisajului din Masivul Bucegi constituie o componentă de bază a activității turistice a cărei valorificare cunoaște o continuă evoluție. În Bucegi se află cele mai vechi cabane din Carpați la altitudini mari, o bogată rețea de transport pe cablu, șosele modernizate, trasee turistice și trasee de alpinism. Platoul Bucegilor și Abruptul Prahovean constituie o zonă de turism permanent, cu solicitări maxime în sezonul de iarnă, iar Valea Ialomiței o adevărată axa turistică a Masivului care concentrează rețeaua de șosele, de marcaje și de cabane din această zonă.

2.1.1. LOCALIZARE ȘI ACCES

Parcul Natural Bucegi este localizat pe teritoriul administrativ a trei județe: Dâmbovița, Prahova și Brașov, fiind situat în extravilanul localităților: Moroieni, Sinaia, Bușteni, Râșnov, Bran, Moeciu. În perioada de elaborare a Planului de Management a fost parcursă procedura legală pentru obținerea Autorizației de Mediu pentru proiectul de “Extindere a zonei de intravilan a Comunei Moroieni” și elaborearea P.U.G.-ului acestei localități. Conform acestui proiect în perimetrul Parcului vor fi constituite un număr de 3 zone turistice montane, Zona Montană Peștera-Scropoasa, Zona Montană Gâlma-Scropoasa, Valea Răteiiului, Valea Brăteiiului, precum și Zona Valea Ialomicioarei, Stânișoara, Poiana Mușchiului, Cârpeniș, Cota 1000 având ca punct de plecare unitățile turistice deja înființate în aceste zone .

Localizarea ariei protejate pe teritoriul țării este prezentată în anexa nr. 3.

Puncte de acces în Parcul Natural Bucegi:

Auto:

Dâmbovița

Târgoviște - Fieni – Runculețu – Valea Raciului

Târgoviște - Moroieni (Pucheni) – Valea Ialomiței – Valea Brăteiiului

Târgoviște - Moroieni(Glod) – Sanatoriul Moroieni – Orzea

Prahova

Ploiești – Sinaia – Valea Izvorului – Păduchiosu – Cuibu Dorului – Dichiu
Ploiești – Sinaia – Valea cu Brazi – Cota 1400
Bușteni – Cabana Gura-Diham

Brașov

Predeal – Pasul Râșnoava – Cabana Forban – Șaua Baiului – Poiana Izvoarelor
Râșnov – La Uzina Electrică – Valea Glăjeriei
Bran – Valea Poarta – Poiana Urlătoarea – Cascada Urlătoarea
Bran – Valea Simonului
Bran – Moeciu de Sus – Valea Grohotișului

Telecabină: Sinaia - Cota 2000, Bușteni spre cabana Babele și Hotel Peștera.

Trasee turistice: plecarea se face din localitățile: Moroieni, Sinaia, Bușteni, Azuga, Predeal, Bran, Râșnov, Moieciu.

2.1.2. DREPTUL DE PROPRIETATE/ADMINISTRARE ȘI DE FOLOSINȚĂ AL TERENURILOR

A. EVIDENȚA SUPRAFETELOR PARCULUI DUPĂ FOLOSINȚA TERENURILOR

Judetul	Total	Din care suprafete (ha)									
		Fond forestier national	Pasuni si gol alpin	Jnepenisuri si raritati naturale din subalpin	Teren aferent cladiri	Drumuri altele decat cele forestiere	Cariere de calcar	Luciu de apa	Constructii (cabane,refugii,statii telecabina)	Partii de schi - bob	Stancarii
Dambovita	16.634,50	11.125,00	4.897,00	257,70	3,80	28,40	53,20	111,60	20,00	0,00	137,80
Prahova	8.008,50	4.826,10	2.557,80	391,00	5,30	34,30	12,40	0,00	6,00	10,30	165,30
Brasov	7.853,80	5.459,90	1.748,00	183,20	1,60	0,00	0,00	0,00	0,50	0,00	460,60
Total	32.496,80	21.411,00	9.202,80	831,90	10,70	62,70	65,60	111,60	26,50	10,30	763,70
%	100	65,89%	28,32%	2,56%	0,03%	0,19%	0,20%	0,34%	0,08%	0,03%	2,35%

B. EVIDENȚA SUPRAFETELOR PARCULUI DUPĂ TIPUL DE PROPRIETAR

Judetul	Total (ha)	Fond Forestier							Pajisti, pasuni si alte categorii		
		Total (ha)	Stat Total (ha)	Privat Total (ha)	Din care				Total (ha)	Primarii (ha)	Persoane fizice (ha)
					Compose-sorat (ha)	Primarii (ha)	Biserici (ha)	Persoane fizice (ha)			
Dambovita	16634,5	11125	5555	5570	0	0	95	5475	5509,5	101	5408,5
Prahova	8008,5	4826,1	2766,67	2059,43	0	0	0	2059,43	3182,4	3182,4	0
Brasov	7853,8	5459,9	1000	4459,9	3759,9	0	700	0	2393,9	600	1793,9
Total PNB	32496,8	21411	9321,67	12089,33	3759,9	0	795	7534,43	11085,8	3883,4	7202,4

Anexa Categorii de folosinta (detaliata)

NOTA: Evidența suprafețelor a fost întocmită în perioada de elaborare a prezentului plan putându-se înregistra modificări pe măsura punerii în aplicare a legilor funciare, precum și după aprobarea prezentului Plan de Management ca urmare a constituirii Z.D.D..

2.1.3. RESURSE DE MANAGEMENT ȘI INFRASTRUCTURĂ

Sediul Administrației se află în comuna Moroeni, Județul Dâmbovița.

Pentru desfășurarea activității, Administrația PNB, la data elaborării Planului are în dotare următoarele:

- a) mijloace de transport 2 autovehicule utilitare ;
- b) echipamente de teren: 2 binocluri, 5 aparate foto digitale;
- c) alte echipamente/materiale necesare realizării activității din teren și anume ranițe, unelte, motofierăstrău, generator electric, și altele asemenea.;
- d) echipament de birotică.

Administrația Parcului Natural Bucegi este constituită ca unitate a Regiei Nationale a Padurilor – Romsilva RA, are 17 angajați conform prevederilor Hotararii Guvernului nr. 230/2003 privind delimitarea rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale și constituirea administrațiilor acestora acoperind următoarele domenii de activitate:

- a) planificarea, coordonarea și supravegherea activității;
- b) financiar contabil;
- c) pază;
- d) biolog;
- e) educație și conștientizare publică;
- f) relații cu comunitățile și cu alți factori interesați;
- g) tehnologia informației.
- h) activități de apărare împotriva incendiilor precum și dotarea cu mijloace tehnice de apărare împotriva incendiilor.

2.1.4. BAZA CARTOGRAFICĂ

alcatuita din planuri de bază, hărți, aerofotograme, imagini satelitare

În funcție de categoria de folosință a terenurilor aflate în administrare, baza cartografică are 3 componente principale:

1. Pentru fondul forestier

Au fost preluate hărțile amenajistice întocmite la nivel de unitate de producție, având scări diferite în funcție de mărimea acestora, după cum urmează:

Ocolul Silvic	Unitatea de productie	Scara
Pucioasa	III Raci	1:20.000
	IV Bratei	1:20.000
	V Obarsia Ialomitei	1:20.000
	VI Ialomicioara	1:20.000
Sinaia	IV Valea Izvorului	1: 10.000
	V Sinaia	1: 10.000
	VI Piatra Arsă	1: 10.000
Azuga	I Caraiman	1:10.000
RASNOV RA BRASOV RPL.PIATRA CRAIULUI RA RPLP.BUCEGI PIATRA CRAIULUI RA	IX Râul Mare	1: 20.000
	I Valea Porții	1: 20.000
	II Valea Șimonului	1: 20.000
	III Valea Moeciului	1: 20.000

Pentru ocoalele silvice Sinaia, Azuga, Moroieni au fost preluate și hărțile amenajistice în format GIS, elaborate cu ocazia ultimei amenajări, iar pentru celelalte ocoale silvice a căror suprafață în administrație provine din fostul Ocol Silvic Râșnov existent la data constituirii Parcului, evidențele în format GIS au fost elaborate doar pentru fondul forestier proprietate de stat. Pentru fondul forestier proprietate privată a fost eliberat în format GIS, doar perimetrul acestuia pe unități amenajistice, informațiile privind descrierea acestora din punct de vedere amenajistic urmând a fi completate de către Administrația Parcului pe perioada de derulare a prezentului plan.

Aceste hărți amenajistice au fost echipate cu limitele Parcului conform Hotărârii Guvernului nr. 230/2003 și limitele zonării interioare, devenind hărți tematice, anexe ale prezentului Plan de Management.

Prin asamblarea hărților mai sus menționate, I.C.A.S. București a editat Harta Generală a Parcului la scara 1: 25.000.

2. Pentru pășuni și pajiști alpine

Au fost preluate hărțile amenajistice ale Amenajamentelor silvopastorale întocmite înainte de anul 1989 care au fost actualizate. De asemenea și aceste hărți au fost echipate cu limitele Parcului conform Hotărârii Guvernului nr. 230/2003 și limitele zonării interioare conform Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 552/2003 privind aprobarea zonării interioare a parcurilor naționale și a

parcurilor naturale, din punct de vedere al necesității de conservare a diversității biologice, devenind hărți tematice, anexe ale prezentului Plan de Management.

3. Pentru terenurile cu alte folosințe

Pentru sectorul dâmbovițean au fost preluate Planurile din documentația P.U.G.-ului comunei Moroieni.

Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor a elaborat o hartă în sistem GIS a Parcului, hartă ce a fost actualizată pe baza planurilor și hărților mai sus menționate fiind necesară prelucrarea, scanarea și asamblarea acestora.

2.1.5. Limitele și zona Parcului, suprafața operațională a Planului de Management

2.1.5.1 Limitele Parcului Natural Bucegi sunt următoarele, conform Hotararii Guvernului nr. 230/2003:

Limita nord-vestică. Pornește din Valea Mare ,Provița, aval de confluența cu Valea Grăigarul, borna silvică 224 UP III, OS Râșnov și urmărește limita fondului forestier, până în albia pârâului Sumerița, afluent al Pănicerului , borna silvică 241, UP III, OS Râșnov. Apoi, urcă pe versantul stâng al Sumeriței, Dl. Tinoasa sau Piscul Scurt, pe limita fondului forestier, trece peste Dealul Tinoasa și coboară în pârâul Pănicer, borna silvică 262, UP III, OS Râșnov, de unde urcă în Culmea Cărbunariilor la cota 1122m, borna silvică 261 UP III, OS Râșnov. Traversează pădurea pe versantul nord-vestic al Culmii Cărbunariilor până la culmea de pe dreapta pârâului lui Opriș, borna silvică 8 UP IV, OS Râșnov, după care, pe direcția SV, ajunge la drumul forestier DF 25, borna silvică 28 UP IV, OS Râșnov, pe care-l urmează până la capătul sudic al fânețelor din Muntele Frunții, borna silvică 65 UP IV, OS Râșnov. În continuare urmează limita fondului forestier pe versantul drept al Văii Poarta până la răscrucea dintre DF 24 cu drumul forestier care duce în Muntele Frunții, borna silvică 74 UP IV, OS Râșnov. De aici urmează limita fondului forestier pe Muchia Noaghia, borna silvică 62, UP IV, OS Râșnov până la confluența unde se formează Valea Rece, borna silvică 28 UP V, OS Râșnov, prin borna silvică 29 UP V, OS Râșnov. Mai departe limita urmărește în amonte Valea Rece, până la cea de-a doua confluență de la izvoare, borna silvică 31 UP V, OS Râșnov, după care urcă culmea, pe limita fondului forestier, borna silvică 35 UP IV, OS Râșnov. În continuare tot pe limita fondului forestier se orientează spre VSV până în valea Tisei, borna silvică 58 UP V, OS Râșnov, de unde continua spre sud pe versantul drept al văii, pe limita fondului forestier, pentru a reveni în Valea Tisei, borna silvică 72 UP V, OS Râșnov. Din Valea Tisei urcă Muchia Preduș, borna silvică 81 UP V, OS Râșnov și se menține pe

culme până la cota 1369,0 m, borna silvică 81 UP V, OS Râșnov . Coboară pe linia de cea mai mare pantă în Valea Simon VIII-1.50.4.3, borna silvică 87 UP V, Râșnov, urcă Muntele Pleșei, borna silvică 146 UP V, OS Râșnov, și ajunge în borna 230 bis UP VI, OS Râșnov, trecând prin cotele 1301m și 1311,2m.

Limita vestică. Din Muntele Pleșei de la borna 230 bis UP VI, OS Râșnov, limita coboară pe o culme secundară în Valea Bângăleasca, borna silvică 231 UP VI, OS Râșnov, urcă din nou pe cumpăna apelor în Culmea Pleșei, borna silvică 232 UP VI, OS Râșnov, apoi coboară din nou în Valea Bângăleasca, borna silvică 236 UP VI, OS Râșnov. De aici se menține pe pârâu avale până la ieșirea acestuia din pădure, borna silvică 296 din UP VI, OS Râșnov. Apoi trece pe versantul stâng al văii și traversează Culmea Barbulețului, pe la limita fondului forestier, până în Valea Moeciu Rece ,Moiecel, VIII-1.50.4 ,borna silvică 314 UP VI, OS Râșnov și urcă pe pârâu până la obârșie și ajunge în Vârful Gorganului 1597,5m. De aici se îndreaptă spre SSE, pe interfluviul principal dintre bazinele hidrografice ale Văii Negre XI-1.1.1 și Brătei XI-1.1, până la confluența Pârâului Negru/Valea Brăteiului, pe culmea Muntele Lacului, prin Vârful Dudele Mari 1954,3m și Culmea Dudele Mici 1714,5m. În continuare limita urmărește aval malul drept al pârâului Brătei până la borna 94 UP IV, OS Moroeni. De aici limita traversează interfluviul dintre bazinele hidrografice Brătei și Izvorul Rătei XI-1.2 Valea Răteiului, pe culme secundară, prin Culmea Răteiu 1535 m, până în Valea Răteiului, borna silvică 39 UP IV, OS Moroeni. De aici limita parcului urcă pe interfluviul dintre Izvorul Rătei și Raciul XI-1.3 la cota 1635,5m , borna silvică 40 UP IV, OS Moroeni, de unde se menține pe acest interfluviu până la borna silvică 197 UP III, OS Moroeni din culmea Muntele Raciul și coboară pe o culme secundară în pârâul Raciul ,borna silvică 191 UP III, OS Moroeni.

Limita sudică. Din pârâul Raciul , borna silvică 191 UP III, OS Moroeni, urmărește malul drept al acestuia vărsarea în Ialomița XI-1, urmărește amonte malul stâng al Ialomiței până la confluența cu Pârâul Porcului , borna silvică 229 UP III, OS Moroeni. Traversează interfluviul Ialomița/Glodu XI-1.4.1, prin Plaiul Priporului, la sud de cota 1309 m, și coboară în Pârâul Glodu la borna 31 UP VI, OS Moroeni, pe care îl urmează în aval până la vărsarea în Ialomicioara XI-1.4. De la confluență, limita urcă pe Ialomicioara pe malul stâng, secondând șoseaua Târgoviște-Sinaia până la circa 200 m aval de confluența Pârâului Cărpiniș, Cărpiniș XI-1.4.a cu Ialomicioara, se menține pe limita fondului forestier, pe marginea poienii din aval de confluența, pe care o ocolește pentru a reveni în amonte de confluența, dar pe stânga Ialomicioarei și urcă pe afluentul Cheia Mare până la cota 1209 m, 256 UP VI, OS Moroeni. În continuare urmează spre nord culmea principală dintre Ialomicioara și Prahova XI-1.20, de unde coboară la obârșia Pârâului Negru, borna silvică 52 UP IV, OS Sinaia, pe care îl urmărește în aval, până la vărsare în Pârâul Izvorul Dorului XI-

1.20.6, pe care îl urmărește în aval, până în dreptul bornei silvice 3 UP V, OS Sinaia, de pe versantul stâng al văii.

Limita estică. Pornește din valea Izvorul Dorului, borna silvică 3 UP V, OS Sinaia și urmărește limita fondului forestier prin bornele silvice 33 din Valea Zgărbura, 40 din Plaiul Casariei și 56 din Valea Peleş XI-1.20.5, toate din UP V, OS Sinaia până în culmea Plaiul Palatului pe limita fondului forestier până la intersecția drumului forestier Opler cu limita dintre subparcelele 1D și 4 din UP VI, OS Sinaia, apoi urmărește în continuare limita pe subparcele, prin bornele 4, 7, 14, 19, 24, 29, 42, toate din UP VI, OS Sinaia, până deasupra DN1, borna silvică 41 UP VI, OS Sinaia. De aici se continuă pe limita fondului forestier până în Valea Cerbului XI-1.20.2, borna silvică 25 UP I, OS Azuga, ocolind intravilanul localităților Poiana Țapului și Busteni prin bornele silvice 21 și 31 UP VII, OS Sinaia, ultima din Valea Jepilor și prin borna silvică 22 UP I, OS Azuga din Valea Albă. În continuare limita urmărește în amonte Valea Cerbului pe limita fondului forestier din versantul drept până la cabana Gura Diham, formează un intrând pe culmea Muntele Diham între bornele silvice 59, 99 și 152 UP I, OS Azuga, ultima situată la confluența Valea Cerbului/Cracu Diham-Valea Seacă. De la confluență limita urmărește amonte malul stâng al Văii Cracu Dihamului, până în Șaua Baiu dintre Vf. La Clește 1461,0 m și Vf. Baiului 1518,8 m, apoi urcă în Vf. Baiului, Diham pe interfluviul dintre bazinele hidrografice ale râurilor Olt VIII-1 și Ialomița XI-1. De aici continuă spre SV prin înseuarea dintre Vf. Diham și Vf. Căpățana Porcului 1593,9 m, situată deasupra cabanei Poiana Izvoarelor, de unde coboară în obârșia pârâului Râul Mare, borna silvică 157 UP III, OS Râșnov pe care îl urmează până la confluența cu Pârâul lui Dobre. De la confluență urmărește limita fondului forestier de pe stânga văii Râul Mare până întâlnește limita de NV a parcului în borna silvică 224 UP III, OS Râșnov. Din punct de vedere al zonării interioare aceasta a avut mai multe criterii și au fost elaborate hărțile și evidențele specifice pentru fiecare criteriu în parte astfel:

2.1.5.2. Zonarea interioară din punct de vedere a conservării speciale a biodiversității conform Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 552/2003

Zonele de conservare specială ale Parcului Natural Bucegi includ parcelele și subparcelele forestiere 55A.C, 56-62, 63B.C, %64, 65-73, 74B.C.D, 75B-G, 76B.C, 79B din UP IV Valea Izvorului a OS Sinaia, 8B.C, 10B-E, 11B-F, 12B-F.V1, 13, 14, 27D, 28D.E.F.N1, 29A.B, 30, 31, 32B.C.D.V1 din UP V Sinaia a OS Sinaia, 10-12,17C-H, 18-25, 31-35, 40-43, 26, 30, 36, 39 din UP VI Piatra Arsă a OS Sinaia, 1, 2, 3B, 4C.D, 5B, 6A.B, 7A.C, 8, 9, 10A, 12C, 13A.B.C.D, 14A.B.N, 15A, 17A.B.C, 18B.C.D, 19A.B.C.D.E, 20A.B.C.E, 21B.G.F, 23-29 din UP I Caraiman a OS Azuga, 5-9, 15-18, 25, 26, 35-39, 41-49, 55-58 din UP II Valea Cerbului a OS Azuga, 61-64,

68, 69, 75-78, 84, 85, 103, 107-109, 113-115 din UP III Râul Mare a OS Râșnov, 20-28 din UP IV Valea Porții a OS Râșnov, 63-69, 74-77 din UP V Valea Șimonului a OS Râșnov, 44-57, 65B, 66B din UP VI Valea Moieciului a OS Râșnov, 4A.B, 6D, 7A, 8A, 10C, 11, 30-37, 38B, 39B, 40-45, 193, 194A.B.D.E, 195, 196B.C.D.E.N din UP IV Brătei a OS Moroieni, 1N1.N2, 3-13, 39-42, 47A, 48A, 53-59, 62C, 75V, 76V, 81, 82, 112-114, 123-126, 130-134 din UP V Obârșia Ialomiței a OS Moroieni, 130B din UP VI Ialomicioara a OS Moroieni, enclavele aflate în interiorul acestor grupuri de parcele precum Poiana Coștilei, Poiana Stâniei -Soarelui, Poiana Ferigii și altele, cât și golul alpin al Muntelui Vânturiș aflat la sud și la est de Vf. Păduchiosu în bazinul hidrografic al Văii Vânturișu, zona de abrupt a Cascadei Vânturiș, inclusiv Avenul Vânturiș, Colții lui Barbeș, abruptul estic, nordic și estic începând din Valea Piatra Arsă, până după Șaua Strunga, în vârful Bucșa, inclusiv bazinul superior al văii Ialomiței ce include colții Obârșiei, zona bazinului hidrografic al văii Horoabei ce exclude pășunea din zona superioară a muntelui Strungile Mari, incluzând însă calcarele de la Strungulița și zona de jnepeniș și abrupt până în șaua Strungii, precum și versantul drept al văii Doamnelor, izbul Coteanu, zona Sfinx - Babele, jnepenișul de la Piatra Arsă și zona Cocora - Babele ce include zona de jnepeniș, platoul cu ciuperci de gresie și avenul din piciorul Babelor.

În cazul în care prin reamenajarea fondului forestier se modifică numerotația unităților amenajistice sau denumirea și numerotația unităților de producție se va face corespondența cu evidența amenajamentelor silvice pe baza cărora a fost elaborat Ordinul agriculturii și dezvoltării rurale nr. 552/2003. Menționăm ca zona de conservare specială stabilită prin actul normativ mai sus menționat, a cărei suprafața totală este de 11008,4 ha, din care 6493,5 ha fond forestier și a 4514,9 ha pajiști alpine cu diverse folosințe, a fost inclusă în zona de protecție strictă și zona de protecție integrală în funcție de importanța și vulnerabilitatea elementelor de patrimoniu natural identificate pe aceste suprafețe. Suprafața totală a zonei de protecție strictă și integrală este de 11384.09 ha, aceasta depășind cu 375.69 ha suprafața zonei de conservare specială, ca urmare a identificării și evaluării din punct de vedere a biodiversității a acestei diferențe de suprafață în perioada de elaborare a Planului de Management.

2.1.5.3. Sectoare de Management

Pentru buna administrare a patrimoniului natural încredințat cât și pentru monitorizarea permanentă a tuturor activităților ce se desfășoară în perimetrul Parcului a fost necesară delimitarea unui număr de 11 sectoare, număr ce corespunde încadrării cu agenții de teren stabilită prin Hotărârile Guvernului nr. 230/2003. La delimitarea acestor sectoare s-a avut în vedere diversitatea patrimoniului natural, omogenitatea în ceea ce privește proprietarii/administratorii de drept, posibilități de acces, cazarea personalului, și altele asemenea.

Principalele caracteristici ale sectoarelor sunt:

Judetul	Sector		Suprafata totala (ha)	Suprafata a FF (ha)	Suprafata Pajisti/gol de munte, alte categorii de terenuri (ha)	Suprafata in zona de protectie integrala si stricta		Suprafata in zona de management durabil		Suprafata in zona de dezvoltare durabila (ha)
	nr.	Denumire				Fond forestier (FF) (ha)	Pajiste /gol de munte, alte categorii de terenuri (ha)	Fond forestier (FF) (ha)	Pajiste /gol de munte, alte categorii de terenuri (ha)	
0	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
Dambovita	1	Bratei	3876,55	3211,57	664,98	505,08	0	2680,51	646,96	43,99
	2	Zanoaga-Lespezi	2286,59	1518,43	768,16	563,47	28,45	851,92	550,95	291,79
	3	Obarsia Ialomitei	3077,24	711,86	2365,38	253,25	661,19	291,34	1416,7	454,76
	4	Dichiu	2741,44	2083,27	658,17	456,27	0	1442,08	576,95	266,13
	5	Ialomicioara	4158,85	3599,9	558,95	0,91	0	3464,98	446,57	246,39
Prahova	6	Vanturis	2843,52	1250,41	1593,11	497,86	282,32	726,12	1207,66	129,56
	7	Piatra Arsa	2038,35	1515,63	522,72	844,35	312,43	593,23	149,03	139,31
	8	Caraiman	3620,42	2060	1560,42	1435,46	1148,13	425,97	347,55	263,31
Brasov	9	Bucsoiu	2842,32	1856,22	986,1	921,36	984,58	871,61	0,95	63,81
	10	Simon	3350,3	2324,9	1025,4	745,16	1023,07	1522,63	0	59,44
	11	Bangaleasa	1661,3	1278,8	382,5	419,32	301,4	788,53	47,1	104,95
Total			32496,88	21410,99	11085,89	6642,49	4741,57	13658,92	5390,42	2063,44

2.1.5.4. Structura generală a Parcului

Această structură este principalul instrument de lucru al Consiliului Științific al Parcului Natural Bucegi, pentru conservarea rezervațiilor și al monumentelor naturii, a peisajului, avizarea investițiilor, managementul și dezvoltarea durabilă a ariei protejate.

Structura generală a fost stabilită prin Decizia nr. 2 a Consiliului Științific, decizie ce a fost adoptată în sesiunea de lucru a acestuia din 2 iulie 2005 și este următoarea:

1. Perimetre cu turism intensiv:

- a) Valea Ialomiței între stația de telecabină Peștera și bazinetul Bolboci, cu excepția sectoarelor de chei, stâncărie sau pădure;
- b) Zona Sinaia-Furnica, între cotele 1300-2000, cabana Miorița până în Dorului;
- c) Valea Cerbului, aval de Gura Diham;
- d) Platoul Bucegi, în perimetrul cabanelor Piatra Arsă-Babele-Caraiman;

2. Perimetre cu zone sălbatice și peisaj nedegradat:

T. grohotișului, flancul vestic și nordic, Valea Glăjăriei, marginea Poienii Morar, Platoul Palanca;

Domeniul schiabil Zănoaga-Bran;

Flancul vestic și nordic – perimetrul Valea Coteanu, Șaua Tătaru-Strungulița, Valea Cerbului, Șaua Obârșia, Culmea Muntelui Obârșia, marginea vestică a bazinetului Ialomița – Șugărilor, Cheile Urșilor, baza stâncăriei din Poiana Horoaba;

Flancul sud-vestic: Zănoaga-Lucăcila, Orzea-Zănoaga, Cheile și Colții Răteiiului,

Platoul Carstic din muntele Lespezi;

Flancul sud-estic: Bazinul Vânturiș-Colții lui Barbeș;

Abruptul Prahovean: de la Valea Sfânta Ana până la Valea Cerbului inclusiv Muntele Caraiman cu Vf. Clăile, Vf. Caraiman și Vf. Coștila.

3. Perimetre afectate de exploatare industriale:

Cariera Lespezi;

Cariera Cărpiniș;

Cariera Furnica – Sinaia;

Cariera Zănoaga Mare;

Bazinetul Bolboci – în aval având organizarea de șantier a barajului;

Captarea Ogașul Spumos de către Romaqua.

Decizia nr. 2 a Consiliului Științific din 02.07.2006 este prezentată și în anexa nr. 4.

2.1.5.5. Zonarea internă a Parcului Natural Bucegi

Parcul Natural Bucegi, arie naturală de interes național a fost structurat în 4 zone distincte : zona de protecție strictă, ZPS, zona de protecție integrală, ZPI, zona de management durabil, ZMD și zona de dezvoltare durabilă a activităților umane, ZDD. Definirea și delimitarea acestor zone interne de către Consiliul Științific al Parcului Natural Bucegi a avut la bază Studiul de fundamentare al Parcului Natural Bucegi precum și studii de cercetare, lucrări de specialitate și altele asemenea., referitoare la patrimoniul natural al Parcului.

În zona de protecție strictă au fost incluse zonele sălbatice în care nu au existat intervenții antropice sau nivelul acestora a fost foarte redus. Inaccesibilitatea acestor zone datorită reliefului accidentat în cazul Abruptului Prahovean, zonei Colții lui Barbeș și a Cheilor Orzei și Zănoagei precum și restricționarea accesului în Peștera Rătei au favorizat conservarea unor elemente de mare importanță științifică a căror protecție și conservare necesită un management special.

Zona de protecție integrală cuprinde cele mai valoroase elemente de patrimoniu natural din perimetrul Parcului, protecția și conservarea acestora impunând adoptarea unor măsuri de management conservativ fiind totuși permise acele activități care nu aduc prejudicii acestui patrimoniu.

Zona de management durabil a fost constituită din acele suprafețe de teren a căror valoare a biodiversității permite și utilizarea rațională a resurselor naturale precum și activități de protecție a pădurilor și activități științifice și educative.

Zona de dezvoltare durabilă a activităților umane a fost constituită pe baza solicitărilor formulate de către comunitățile locale din vecinătatea Parcului. Definirea și delimitarea acestei zone s-a făcut astfel încât prin activitățile de investiții-dezvoltare în infrastructura turistică să nu se înregistreze efecte negative semnificative asupra biodiversității. Având în vedere specificul masivului Bucegi, una dintre cele mai vizitate arii naturale protejate din România, dezvoltarea și modernizarea infrastructurii turistice a domeniului schiabil și a instalațiilor de transport pe cablu aferente, reprezintă unul din cele mai importante obiective ale comunităților locale, influențând în mod direct și nemijlocit nivelul de trai al locuitorilor și implicit poziția acestora față de aria naturală și obiectivele de management ale acesteia.

Având în vedere aspectele mai sus menționate, zonarea internă a Parcului Natural Bucegi pe categorii și suprafețe este următoarea:

ZONAREA INTERNĂ A PARCULUI NATURAL BUCEGI

Judet	TOTAL suprafata					Fond forestier (FF) din care:					Pajisti si alte categorii de folosinta (stancarii, lacuri, și altele asemenea.)				
	(ha)	din care:				TOTAL (ha)	din care:				TOTAL (ha)	din care :			
		ZPS (ha)	ZPI (ha)	ZMD (ha)	ZDD (ha)		ZPS (ha)	ZPI (ha)	ZMD (ha)	ZDD (ha)		ZPS (ha)	ZPI (ha)	ZMD (ha)	ZDD (ha)
Dambovita	16634,5	626,6	1842,05	12813,33	1352,53	11125,00	625,62	1153,37	8730,85	615,2	5509,5	0,96	688,68	4082,48	737,33
Prahova	8008,5	3389,5	1131,04	3005,24	482,71	4826,1	1663,11	1114,55	1745,32	303,1	3182,4	1726,39	16,49	1259,92	179,61
Brasov	7853,8	0	4394,9	3230,79	228,15	5459,9	0,0	2085,84	3182,77	191,3	2393,9	0,0	2309,06	48,02	36,85
TOTAL PNB	32496,8	4016,10	7367,99	19049,36	2063,39	21411,00	2288,73	4353,76	13658,94	1109,6	11085,8	1727,35	3014,23	5390,42	953,79

NOTA 1 :

ZPS – Zona de protectie stricta= 12,36%
 ZPI – Zona de protectie integrala= 22,67%

ZMD – Zona de management durabil= 58,62%
 ZDD – Zona de dezvoltare durabila= 6,35%

NOTA2:

Suprafetele zonarii interne a Parcului sunt obtinute in urma interogarii evidentelor GIS in baza carora au fost elaborate hartile anexate prezentului Plan de Management. Suprafetele zonei de dezvoltare durabila fac obiectul anexei nr. 5 , anexa ce contine extras din evidenta GIS.

Cu toate că zona de protecție strictă cât și zona de protecție integrală reprezintă un tot unitar a căror elemente de patrimoniu interacționează și se completează pentru a putea asigura monitorizarea și managementul eficient al suprafețelor și habitatelor incluse în aceste zone, au fost delimitate și definite un număr de 15 unități de management din care 4 aferente zonei de protecție strictă și 11 zonei de protecție integrală:

A. EVIDENTA SUPRAFETELOR

nr.crt.	zona interna	denumire unitate management	suprafata (ha)		
			total	fond forestier	pajisti alpine cu diferite folosinte
1	zona de protectie stricta	S1. Abruptul Prahovean	2595,98	1044,09	1551,89
2		S2. Coltii lui Barbes (inclusiv Vanturis si Zgarbura)	793,52	619,02	174,5
3		S3. Orzea-Zanoaga	594,63	593,67	0,96
4		S4. Pestera Ratei	31,95	31,95	0
Total Zona de protectie stricta			4016,08	2288,73	1727,35
5	zona de protectie integrala	N1. Plaiul Hotilor	7,76	7,76	0
6		N2. Cheile Tatarului	167,52	166,8	0,72
7		N3. Zanoaga-Lucacila	250,02	245,03	4,99
8		N4. Turbaria Laptici	15,18	15,18	0
9		N5. Poiana Crucii	0,18	0,18	0
10		N6. Complexul paleontologic si carstic din muntele si platoul Strunga	74,12	0	74,12
11		N7. Zona Bucsoiu, Malaiesti, Gaura	4396,52	2085,84	2310,68
12		N8. Sistemul carstic Horoaba-Pestera Ialomitei (inclusiv Cheile Ursilor si Poiana Horoabei)	543,52	211,94	331,58
13		N9. Cocora	317,47	40,2	277,27
14		N10. Cheile si Coltii Brateiului	473,14	473,14	0
15		N11. Peles-Urlatoarea-Poiana Costilei	1122,56	1106,07	16,49
Total Zona de protectie integrala			7367,99	4352,14	3015,85
Total General Zona de Protectie			11384,07	6640,87	4743,2

B. AMPLASAREA UNITATILOR DE MANAGEMENT

nr.crt.	zona interna	denumire unitate management	amplasare/descriere	
			fond forestier (UP/ua)*	pajiști alpine cu diferite folosinte
1	zona de protecție strictă	S1. Abruptul Prahovean	<u>UP V Sinaia ua:</u> 27D; 28D, E, F, NN; 29A, B; 30A, B, C, D; 31A, B, C; 32B, C, D, VV; <u>UP VI Piatra Arsa ua:</u> 18A, B, C; 19A, MM, AA; 20A, B, C, D, VV; 21; 23A, B, C; 24; 32A, B, C, D; 33A, B; 40A, B; 41A, B; 42A, B; 43B; <u>UP I Caraiman ua:</u> 23-29; 205B; 206B; 207B; 208B; 225B; 226B; 236B; 237B; 238B; 239B; 242B, C; 243B, C; 244D, VV;	cuprinde versantul sud-estic al Muntelui Morarului, Colții Morarului, Valea Cerbului, Ceardacul din Valea Cerbului, abruptul Costilei, Valea Jepilor pana in limita superioara a padurii; Abruptul muntilor Jepii Mici, incluzand jnepenisurile din Piatra Arsa, Muntele Piatra Arsa, Săua Pelesului, abruptul muntelui Furnica pana in Valea Pelisorului
2		S2. Colții lui Barbes (inclusiv Vanturis și Zgarbura)	<u>UP IV Valea Izvorului ua:</u> 55A, C; 56A, B; 57A, B; 58; 59A, B; 60; 61A, B; 62A, B; 63B; 64%; 65A, B; 66-71; 72A, B, C, D, NN; 73A, B, C, VV; 74B, C, D; 75B, C, D; 76B, C; 79B; 89; E1; E2; <u>UP V Sinaia ua:</u> 8B, C; 10B, C, D; 11B, C, D, E, F; 12B, C, D, E, F, VV; 13A, B, C, VV1, VV2; 14, A, B, C;	golul alpin al Muntelui Vanturis, aflat la sud și la est de Vf. Paduchiosu in bazinul hidrografic al Văii Vanturisului, zona de abrupt a cascadei Vanturis, inclusiv avenul din Vanturis, Colții lui Barbes, abruptul estic al muntelui Paduchiosul coborand pe culmea Paduchiosu pana in dreptul DJ 713 Sinaia - Piatra Arsa
3		S3. Orzea-Zanoaga	<u>UP V Obarsia Ialomitei ua:</u> 1NN2; 3A, B, D, E, F; 4, A, B, C, D; 5A, B, C, D; 6A, B; 7A, B, C, D; 8A, B, C, D; 112A, B, C, D, E; 113A, B, C, D; 114A, B, C, NN1, NN2; 125; 126A, B; 130A, B, C; 131A, B, C, D; 131LEG1; 132A, C; 132LEG1; 133; 134;	cuprinde versanții calcaroși și conglomeratici situați de o parte și de alta a Cheilor Zănoagei Mari, Lacului Scropoasa și Cheilor Orzei, inclusiv bazinele hidrografice afluențe; se întinde între marginea bazinului de la Bolboci (amonte) și bazinul Dobrești (aval); stâncările și versanții abrupti se limitează la sectoarele de chei, iar pe culmile interfluviale și în platoul carstic Lespezi (SV) apar câteva pajiști discontinue, în rest terenul fiind împădurit;
4		S4. Pestera Ratei	<u>UP IV Bratei ua:</u> 11A, NN; 32C; 33A, B, C;	zona de protecție a Peșterii Răței cuprinde sectorul calcaros al Cheilor Rățeiului (sub care se dezvoltă peștera) de la ponorul situat în amonte de văii, până la limita calcarului, din aval; terenul este bine împădurit, cu excepția abruptului calcaros din versanții cheilor;
5	zona de protecție integrală	N1. Plaiul Hotilor	<u>UP IV Valea Izvorului ua:</u> 29B; 30B; <u>UP VI Ialomicioara ua</u> 130B;	suprafețe împădurite, situate pe interfluvii dintre V. Izvorului (baz. Prahovei) și Ialomicioara (baz. Ialomitei), în care apar sub forma unor stânci izolate, olistolite calcaroase cu faună fosilă jurasică;
6		N2. Cheile Tatarului	<u>UP V obarsia Ialomitei ua:</u> 39A, B; 40A, B; 41A, B, C, NN; 42A, NN, LEG; 47A; 48A, LEG; 51LEG; 81A, B, C, D, E, G, ALEG; 82A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L;	aria protejată este constituită pe calcarele jurasice, în care lăloșița a săpat Cheile Tatarului; calcarele sunt distribuite relativ simetric de o parte și de alta a văii, în peisaj predomină versanții, cu stâncării sau acoperiți de pădure, care au forme abrupte (în baza cheilor) sau sunt dezvoltate în trepte (la partea superioară); suprafața pajistilor este nesemnificativă, vegetația specifică acestora apare pe treptele litologice, sau între lamele lapiezurilor (mic platou deasupra cheilor, versantul stâng);
7		N3. Zanoaga-Lucacila	<u>UP V obarsia Ialomitei ua:</u> 9A, B, C, D, F, NN, VV%; 10A, B, NN; 11A, B, C; 12A, B, C, D, E, F%, G; 13A, B%, C%, D%, E, F%, G;	rezervația cuprinde Muntele Zănoaga (1788 m) situat în dreapta Ialomitei și se întinde spre est până la Cheile Zănoagei Mici (pe care le înglobează) și Cheile Zănoagei Mari (versantul drept), iar spre vest până în saua de obârșie a văii lui Lucăcilă; în versanții cheilor este o alternanță de stâncării (abrupturi, conuri de grohotiș), pălcuri de pădure și polițe structurale cu vegetație termofilă, iar în partea vestică, la nivelul înșeuării apar suprafețe de pajiște, care spre marginea pădurii sunt invadate de arbuști și buruienșiuri

8		N4. Turbaria Lapticii	<u>UP V obarsia Ialomitei ua:</u> 75VV1%; 75VV2%; 75LEG18%; 76VV%; 76B%; 76H%; 76BLEG%; 76DLEG%; 76VVLEG%;	situată pe stânga Ialomitei într-o arie umedă formată, la nivelul luncii, datorită unor afluenți care au gura de vărsare colmatată – conuri de dejecție, aluviuni, sol spălat, vegetație și descărcării acviferelor coluviale, printr-o linie de izvoare aproape continuă; flora este specifică turbăriilor cu sphagnum.
9		N5. Poiana Crucii	<u>UP V obarsia Ialomitei ua:</u> 62CLEG%;	nu include
10		N6. Locul Fosilifer și platoul carstic din muntele Strunga	~~~~	arealul cuprinde culmea munților Strungele Mic, Strungele Mari și Colți - V, versantul stâncos din estul acestor munți și platoul carstic format din plăci de calcar jurasic acoperite de lapiezuri; câmpurile de lapiezuri sunt ușor suspendate, 10-20 m, au o dispunere transversală - V-E și bordează mici culoare acoperite de pajști; în marginea estică a rezervației se află un uluc depresionar - N-S acoperit, de asemenea cu pajști;
11		N7. Zona Bucsoiu, Malaiești, Gaura	<u>UP IX Raul Mare ua:</u> 61ABCD; 62A,B; 63; 63LEG18; 64A,B,VV,CC; 68A,B,LEG18; E2; E3; 69A,B; 75; 76A,B; 77; 78; 84; 85A,B; 103; 103LEG18; 107; 107LEG18; 108; 108LEG18; 109; 113A,B,C,D; 114A,B; 115A,B,C,VV; <u>UP I Valea Portii ua:</u> 20A,B,C,D,LEG18; 21A,B,LEG18; 22A,B,H,I,J; 23A,B,LEG18; 24A,B,C,VV,AA,LEG18; 25, 25A,B; 26; 26A; 27A,B; 28; <u>UP II Valea Simonului ua:</u> 63A,B; 64A,B,C,D,E; 65A,B,C,D,NN; 66A,B,LEG18; 67; 69; 74A,B; 75A,B,C; 76; 179A,B,C,D,E; <u>UP III Valea Moieciului ua:</u> 44A,B,CC,D,E,VV; 45A,B,C; 46A,B,AA; 47A,B,C,D,E,F; 48A,B,C,D,E,F,G; 49; 1; 50; 2; 51A,B; 3A,B; 52A,B,C; 4A,B; 53A,B; 5A,B; 54; 6; 55A,B,C; 7; 56B,56LEG18; 57B,E,LEG18; 65B,LEG18; 66B;	cuprinde tot golul alpin al masivului Bucegi în zona brasoveana - Muntele Bucsoiu începând din Culmea Bucsoiului, bazinul hidrografic al văii Malaiești, Tiganești, Valea Gaura, pasunea alpina Gutanu, Muntele Gutanu, Muntele Grohotis, până în Muntele Bucsa.
12		N8. Sistemul carstic Horoba-Pestera Ialomitei (inclusiv Cheile Ursilor și Poiana Horobei)	<u>UP V obarsia Ialomitei ua:</u> 53A,B; 54A,B,C,D,VV; 55; 56; 57A,B,C,D,E,F,NN,VV,CC,LEG; 58A,B,C,D,E,F,LEG; 59,59LEG;	este situată în versantul drept al Ialomitei, între confluența acesteia cu V. Doamnele și bazinul din Poiana Horoba, incluzând Cheile Urșilor - Ialomița, Valea și Poiana Horoba, abruptul și marginea estică a platoului calcaros de deasupra acestor chei și bazinete; versanții sunt alcătuiți din alternanțe de abrupturi și pălcuri de pădure iar suprafețele de platou și interfluviile dintre văi sunt acoperite de pajști continue, în care apar mici mameleane stâncoase, cu lapiezuri;
13		N9. Cocora	<u>UP V obarsia Ialomitei ua:</u> 60NN;	rezervația cuprinde mai multe trupuri situate în Obârșia Ialomitei în amonte de cascade, arealul Cabanei Babele cu relieful rezidual și Pădurea Cocora – pădure de molid; arealul din Obârșia Ialomitei, înglobează abruptul estic al Muntelui Doamnele și jumătatea nordică a Muntelui Colți Obârșiei, terenul fiind acoperit de pajști, cu pălcuri de jneapăn și porțiuni de rocă la zi cu abrupturi și lapiezuri;
14		N10. Cheile și Colții Brateiului	<u>UP IV Bratei UA:</u> 11B; 30A,B,C,D; 31A,B,CC; 32A,B; 34A,B,C,D,E,F,VV; 38B; 39B; 40A,B; 41A,B,NN; 42A,B,NN; 43A,B,C; 44A,B,C,D,E,F; 45A,B,C; 193A,B,C,NN; 194A,B; 195A,NN; 196B,C,D,NN	– rezervația cuprinde Cheile Brateiului și interfluviul predominant calcaros dintre văile Bratei și Rătei, înconjurând arealul rezervației speologice Peștera Rătei; terenul este deosebit de abrupt, cu versanți stâncoși și grohotișuri, în V. Bratei și mai domol în valea Rătei unde este foarte bine împădurit; pajștile apar pe o suprafață redusă între lapiezurile din culmea Muntelui La Piatră;

15		N11. Peles- Urlatoarea-Poiana Costilei	UP VI Piatra Arsa ua: 10; 11A,B; 12A,B; 17B,C,D,E,F; 22A,B,C; 25A,B; 26; 30; 31; 34A,B; 35A,B; 36A,B; 39A,CC; 43A; UP I Caraiman ua: 1A,B; 2A,B,C,D; 3B; 4C,D; 5B,D; 6A,B; 7A; 8; 9; 10A; 12C; 13A,B,C,D; 14A,B,NN; 15A; 17A,B,C; 18B,C,D; 19A,B,C,D,E; 20A,B,C,E; 21B,F,G; 20 5A; 206A; 207A; 208A; 209A,B; 215A,B; 216; 217A,B; 218A,B; 225A; 226A; 235; 236A; 237A; 238A; 239A; 241A,B; 242A; 243A; 244A,B,C; 245A,B,C,VV; 246; 247A,B,C,D; 248A,B; 249A,B; 255A,B,C,D,E,AA; 256A,B,C,D,E,AA; 257A,B,C,D,E,AA; 258A,B,C,D,E,AA;	cuprinde Poiana Costilei, Poiana Stanii, Poiana Ferigii
----	--	--	---	---

*numerotatie si denumire conform amenajamentelor silvice valabile la data de 01.01.2010

2.2. DESCRIEREA MEDIULUI FIZIC

2.2.1. Geologie

Din punct de vedere geologic Parcul Natural Bucegi cuprinde, în limitele sale, două entități geotectonice majore și anume: Pânza Getică din cadrul Dacidelor mediane și Pânza de Ceahlău din cadrul Dacidelor externe - Săndulescu, 1984. Ambele unități geotectonice află pe largi suprafețe atât în Carpații Meridionali cât și în Carpații Orientali. Zona de contact a celor două unități este ascunsă sub aria de dezvoltare a conglomeratelor de Bucegi medii și superioare.

În partea vestică a Masivului, delimitată de raul Ialomita, de sub conglomeratele de Bucegi, apar la zi formațiuni cristaline și depozite sedimentare Jurasice, Bajocian – Tithonian și Cretacice, Neocomian – Aptian inferior, în timp ce pe versanții estici și sudici ai Masivului apar la zi depozite de flis Neocomian până la Aptian.

Formațiunile cristaline cele mai răspândite sunt sisturile cristaline ale Seriei de Leaota cu Seria de Laresti – Tamas și Subseria Calus – Tamasel.

Formațiunile sedimentare care acoperă cristalinelul de Leaota aparțin Jurasicului și Cretacului inferior.

În cadrul Parcului Natural Bucegi se dezvoltă depozite medio- și neojurasice, aparținând Seriei de Brașov precum și Seriei de Pre-Leaota diferențiate prin litofaciesuri sedimentare, Patrușiu, 1969. Formațiunile mai sus menționate sunt bine reprezentate pe Muntele Lespezi, Zănoaga, Cheile Zănoagei, Cheile Răteului, Muntele Gaura, Valea Horoabei, Cheile și Valea Tătarului. Aceste depozite se dezvoltă ca o bandă aproape continuă, pe o direcție aproximativ nord – sud, începând din Șaua „La Poliție”, în nord și continuându-se până la Lespezi, în sud. Stratele prezintă o direcție generală N 10° E, cu o înclinare de 20° – 25° spre est. Succesiunea

depozitelor jurasice este străbătută de mai multe falii transversale și direcționale, de-a lungul cărora compartimentele sunt decroșate cu amplitudini diferite, Lazar, 2006.

După Patrulius /1969 seria de Pre-Leaota apare în partea de nord-vest a Masivului Bucegi, din Valea Gaura până sub Muntele Ciubotea cuprinzând calcare oolitice, pseudoolitice, având în baza micro-conglomerate cuarțitice. Succesiunea depozitelor medio-jurasice din versantul vestic al masivului Bucegi, a fost încadrată din punct de vedere lithostratigrafic de Lazar , 2006 într-o singură formațiune și anume – **Formațiunea de Strunga**. Stratotipul acestei formațiuni se extinde pe o distanță de aproximativ 4 km. Începând cu profilul tip din zona Muntele Grohotișul și continuând cu cele din Vama Strunga, Colții Tătarului, Pasul Strungulița, Vârful Tătarul, Obârșia Văii Tătarului. Coordonatele GPS ale acestor zone de aflorare sunt: Muntele Grohotișul: N 45° 23' 70''; E 25° 24' 50'' Atitudine 1740m; Pasul Strunga: N 45° 23' 43''; E 25° 24' 49'' Atitudine 1904m.

Formațiunea de Strunga cuprinde trei membrii:

a) **Membrul de Strungulița** - limita inferioară a acestui membru și a Formațiunii de Strunga se trasează în baza nivelului de conglomerate cuarțitice; membrul cuprinde în principal alternanțe de strate decimetrice de gresii calcaroase și calcarenite și strate centimetrice de siltite, toate fiind foarte bogat fosilifere; grosimea totală a acestui membru este de aproximativ 26 metri; toate cele trei „nivele lumașelice” descrise de Patrulius ,1969, sunt cuprinse în acest membru; limita superioară a membrului de Strungulița se trasează deasupra ultimelor nivele de gresii calcaroase, calcarenite și biocalcarenite bogat fosilifere;

b) **Membrul de Vârful Tătarul** – limita inferioară se trasează în baza alternanței de: gresii cuarțitice albe cu crinoidoclaste și ciment calcaros, calcarenite nisipoase, nivele conglomeratice cu mici galeți de cuarț, bine rotunjiți și cuarțarenite cu nivele centimetrice puternic feruginoase, succesiune se dezvoltă pe o grosime de maximum 17-25 m; limita superioară se trasează în partea superioară a ultimului strat de gresii cuarțoase, slab cimentate, feruginoase, fără macrofaună;

c) **Membrul de Muntele Grohotișul** – limita inferioară se trasează în baza unui strat de calcar fin bioclastic, cu ooide feruginoase, de culoare gălbuie – ruginie, noduli limonitici de dimensiuni centimetrice, cu o bogată faună de ammonoidee, de obicei învelite în pelicule limonitice concentrice. La partea superioară a bancului se dispune o suprafață de indurație de tip hard ground, limonitizată, de culoare brun-roșcată, deosebit de dură, care are o grosime cuprinsă între câțiva milimetri și cinci centimetri; limita superioară se trasează la partea terminală a suprafeței de indurație de tip hard ground, respectiv în baza stratului de calcar fin micitic verzui-roșietic bogat în crinoidoclaste, belemniti și chiar ammonoidee; grosime acestui membru este cuprinsă între 0.5 și 1 m.

Acest membru a fost descris în numeroase lucrări anterioare sub numele de „bancul cu cephelopode”.

Formațiunile eocretacice aparținând Pânzei de Ceahlău sunt reprezentate prin:

a) **Formațiunea de Sinaia** – în partea inferioară sisturi argilo-grezoase și argilo-siltice cu intercalatii de calcare și calcarenite, cu microfauna caracteristică, iar la partea superioară sisturi argilo-siltice și argilo-grezoase cu intercalatii de gresii calcaroase. În cadrul lor apar olistolite din calcare Jurasice fosilifere cum sunt cele de la Plaiul Hotilor, Sfânta Ana, Piatra Piticului, olistolitele din Valea Zgarbura;

b) **Formațiunea Comarnic** – depozite de flis grezos, calcaros, cu intercalatii de breccii cenușii la partea inferioară și crem la partea superioară, ultima fiind caracterizată de prezența calcarenitelor fin stratificate, fosilifere, cu amoniti de vârstă barremiană;

c) **Formațiunea Piscul cu Brazi - Aptian inferior și mediu**, cunoscută și sub numele de flisul marno-grezos ruginiu este mai răspândită pe versantul estic al Bucegilor între formațiunea de Comarnic și conglomeratele de Bucegi. Este alcătuită din gresii calcaroase cu alterații ruginii, marne argiloase și nisipoase precum și din siltite marno-argiloase fin micacee;

d) **Flisul grezos și grezos-conglomeratic** se dezvoltă la partea superioară a formațiunii Piscul cu Brazi, mai gros în partea de sud a masivului, Muntele Paduchiosu și progresiv mai subțire către nord Valea Jepilor unde conglomeratele și gresiile se intercalează între depozitele de flis marno-grezos. Conglomeratele asociate acestui flis, constituite din elemente calcaroase caracteristice, sunt cunoscute sub numele de Conglomerate de Bucegi.

e) **Alte varietăți de roci în flisul Aptian** – apar pe lângă Conglomeratele de Bucegi pe versantul vestic al masivului și sunt alcătuite din breccii și conglomeratele de tip Răciu, foarte dezvoltate pe culmile Galma, Piscul cu Brazi și Răciu, disparând la nord de Valea Alba la limita cu Conglomeratele de Bucegi;

f) **Breccii conglomerate de tip Rotunda** intercalate în flisul grezos bine reprezentate între Plaiul Domnesc și Piciorul Paduchiosului;

g) **Conglomeratele poligene de tip Peleş**, care la diferite nivele cuprind secvențe carbonatice cum ar fi cele de pe Valea Pelesului, de la Piatra Arsa și parțial de la Sfânta Ana;

h) **Breccii și conglomeratele de tip Diham**, apar pe Muntele Diham, Paraul Morarului, Valea Glajeria și sunt constituite din claste de sisturi cuarțice sericito-cloritoase și claste de calcare neojurasice;

i) **Conglomeratele de tip Velicanul Mic** cu elemente carbonatice provenite din calcare aptiene, au fost semnalate în carierele de la Furnica, Sf. Ana, Piatra Arsa și Paraul Rece.

Molasa albiana, cuprinde conglomeratele de Bucegi medii si conglomeratele de Bucegi superioare, asociate cu gresiile de Babele si de Scropoasa-Laptici. Aceasta formatiune reprezinta versantul estic al Masivului atingand o grosime de 1400 m.

Gresia de Scropoasa - Laptici se dezvolta in partea centrala a Masivului, versantul estic al Ialomitei unde se intrepatrunde cu gresia de Babele.

Masivul Bucegi reprezinta un larg sinclinal, de directie NS, cuprinzand depozite sedimentare mezozoice, asezate in transgresiune peste un fundament de sisturi cristaline. Aceste depozite sunt formate, in cea mai mare parte, din calcare jurasice, conglomerate de Bucegi si gresii micacee. Catre marginea rasariteana masivului, in portiunea inferioara a versantului prahovean, conglomeratele de Bucegi se reazema pe formatiunile flisului Cretacic inferior, cuprinzand Stratele de Sinaia, precum si depozite marnoase si gresoase, apartinand etajelor Barremian si Aptian.

Calcarele neojurasice sunt indeosebi de bine reprezentate in Culmea Strunga si pe V. Ialomitei, dand o nota deosebita peisajului, prin fenomenele carstice.

De-a lungul intregului versant vestic al masivului, intre calcarele neojurasice si fundamentul cristalin, se interpun depozite silicioase de tipul jaspurilor si radiolaritelor Callovian – Oxfordian, precum si gresii si calcarenite brune apartinand Doggerului, Bajocian – Callovian. Conglomeratele de Bucegi constituie marea masa a sinclinalului acestui masiv. Catre vest ele se reazema pe calcarele jurasice din zona Tatarului-Strunga-Ciubotea si se intind peste V. Poarta pana in regiunea Bran, in acesta portiune acoperind direct cristalinul. Conglomeratele de Bucegi sunt calcaroase, poligene.

2.2.2. Geomorfologie

Parcul Natural Bucegi este bine delimitat ca unitate geografică de abrupturi tectono-structurale de dimensiuni mari care se opresc în văile Prahovei, Cerbului și Brăteului, ori se continuă pe culmi mai joase spre culoarele depresionare ale Branului. Înălțimea maximă atinsă în Parc este de 2505m ,vf. Omu.

Înălțimea reliefului determină etajarea condițiilor de sol, vegetație și climă, rezultând un peisaj armonios și complex.

Munții Bucegi sunt alcătuiți din două ramuri principale, în formă de potcoavă, care închid între ele bazinul superior al Ialomitei. Cele două culmi pornesc din vf. Omu, punctul culminant al masivului și din care se desprind alte ramuri secundare.

Platoul Bucegilor este mai dezvoltat în ramura estică a masivului, la sud de vf. Omu, îngloband micile platouri din munții Coștilei, Caraimanului, Jepii Mari, Jepii Mici, Piatra Arsă, Vânturiș.

Pe partea dreaptă a văii Izvorul Dorului, Platoul Bucegilor se continuă cu culmile rotunjite: Baba Mare, Cocora, Lăptici și altele asemenea.

În ramura vestică a munților Bucegi, platoul prezintă în componența sa porțiuni mai joase din culmile: Doamnele, Guțanu, Batrâna, Grohotișu, Tătaru, Deleanu Lucăcilă și Lespezi.

Caracteristic pentru Platoul Bucegilor este prezența stâncilor izolate ca: Babele, Sfinxul și altele asemenea, forme reziduale rezultate ca urmare a proceselor eoliene, îngheț-dezgheț și șiroire.

2.2.3. Carstul și peșterile

În Parcul Natural Bucegi există deopotrivă relieful dezvoltat pe calcarele Oxfordian-Tithonic, considerat carst tipic și relieful dezvoltat pe conglomeratele cu ciment sau elemente calcaroase, albiene, considerat ca aparținând clastocarstului sau pseudocarstului. Din punct de vedere al organizării în sisteme de rețele subterane limita hidrogeologică dintre cele două tipuri de roci este mai greu de evidențiat, ele comportându-se adesea ca acvifere unitare pentru partea vestică a masivului. În jumătatea estică a acestuia unde nu există calcare, circulația subterană prin conglomerate este de tip carstic. O caracteristică a carstului din Bucegi este insularizarea unor suprafețe relativ unitare în sisteme carstice. Pentru fiecare subunitate de relief dezvoltate pe calcare și individualizată orografic corespunde un sistem carstic materializat printr-o arie receptoare clar delimitată, o rețea subterană și o resurgență carstică unică.

Sistemul Batrâna-Peștera Ialomiței cuprinde extremitatea sud-estică a Muntelui Bătrâna, Cheile Urșilor și Peștera Ialomiței. Pestera drenează apele ce se pierd prin ponoare pe suprafața platoului și în cursul superior al văii Horoaba.

Sistemul Horoabele cuprinde bazinul văii Horoaba și un foarte important lapiez situat în versantul drept. Descărcarea apelor infiltrate pe suprafața lapiezului și în cheile Horoabei se face prin Izbulul din Gura Cheilor.

Sistemul Strunga-Coteanu cuprinde lapiezul din muntele Strunga, dolinele din Valea Coteanu și Izbulul Coteanu aflat în apropiere de confluența cu Valea Ialomiței.

Sistemul Muntele Tătarului cuprinde un foarte interesant carst instalat atât pe suprafețele plane din zona somitală cu lapiezuri, cât și pe numeroasele polite structurale și fracturi tectonice din versanți cu doline, mici depresiuni alungite. Un fenomen carstic notabil sunt Cheile Tătarului în care se cunosc și două peșteri. Descărcarea sistemului se face prin resurgența de la Izvorul Pastravariei.

Sistemul Muntele Zănoaga-Lespezi cuprinde munții calcarosi cu același nume care sunt parțial distrusi de cariere, Cheile Zănoagei și Orzei. Pe suprafața relativ plată a acestor munți se găsesc foarte interesante forme paleocarstice cum ar fi Claile, în Lespezi. Resurgența sistemului este Izvorul Orzei.

Sistemul Rătei este situat între Valea Brateiului și Valea Rateiului și cuprinde cel mai important fenomen endocarstic din Parcul Natural Bucegi, Pesteră Ratei cu o dezvoltare de peste 7 km.

În flancul estic al Bucegilor conglomeratele comportă rețele subterane de tip carstic ce dubusează prin resurgențe puternice: Vâlcetul Spumos, Izvorul Urlătorii, Izvorul Peleşului, și altele asemenea. Tot în conglomerate se întâlnesc drenaje

subterane locale care au generat peșteri și avene cum ar fi cele din piciorul Babelor și din Vânturiș.

În Masivul Bucegi sunt cunoscute în prezent 97 de peșteri și avenuri superioare dintre acestea 2 fiind remarcabile: Peștera Ialomiței și peștera Rătei.

Peștera Ialomiței, cunoscută și sub numele de Peștera Schitul Ialomiței, Peștera Schitului sau Peștera Ialomicioarei, descrise în „Catalog Goran” 1982: 1241/1, se afla în Cheile Peșterii pe versantul drept al Ialomiței la 18 m deasupra talvegului, fiind săpată în calcare jurasic superioare în culmea sud-estică a muntelui Bătrâna la altitudinea de 1530 m. Însumează 840 m lungime de galerii fosile active dispuse pe două etaje. Temperatura aerului în peșteră variază între 9 ° și 12 ° C, iar umiditatea de la 85 la 100%.

Peștera Rătei, numită și peștera de la Izvorul Răteiului, descrisă în „Catalog Goran” 1982: 1252/1, este situată pe versantul stâng al pârâului Rătei, afluent drept al Ialomiței la o altitudine de 1.060 m în masivul Leaota muntele La Piatra. Ea este săpată în calcare jurasice prinse între complexul de japsuri în bază și conglomeratele de Bucegi la partea superioară. Este o peștera foarte mare suborizontală cu galerii dispuse pe etaje însumând aproximativ 7.000 m. Aceasta peșteră a fost formată prin acțiunea combinată a apelor provenite din râurile de suprafață și din infiltrarea precipitațiilor. Temperatura apei pârâurilor subterane variază între 2,2° – 7,5° C în funcție de anotimp. Temperatura aerului în galeriile active este direct influențată de temperatura apei, fiind cu 2-3,0° C superioară acesteia. Curenții de aer din galerii sunt în general slabi, iar umiditatea aerului variază între 90 și 100%.

Importanța științifică a peșterii rezidă în primul rând din morfologia galeriilor din etajul mijlociu activ, și anume Galeria Meandrelor și subfossil unde se dezvoltă pe 2.200 m lungime unele dintre cele mai remarcabile galerii meandrate. Demn de semnalat este și prezența în galerii a concrețiunilor de calcit, gips și aragonit, situație mai rar întâlnită în peșterile din țara noastră.

Evidența și încadrarea peșterilor conform Ordinul ministrului mediului nr. 604/2005 pentru aprobarea Clasificării peșterilor și a sectoarelor de peșteri – arii naturale protejate, este prezentată în anexa nr. 6.

2.2.4. Hidrologia

Conformația Masivului în formă de potcoavă determină în mod evident dispunerea și direcția de curgerea râurilor. Văile pornesc radial din jurul vârfului Omu, principala axă de colectare a apelor din interiorul masivului este Ialomița, care are un bazin simetric. Această vale, alimentată din zăpezi și ploi, izvorăște la mare înălțime de sub vârful Omu și curge spre sud, în lungul axului sinclinalului. În sectoarele

calcarose, Ialomița este alimentată și subteran, prin drenaj carstic, de către apele care se pierd pe suprafața platourilor cu lapiezuri și se îndreaptă către izvoarele din axul sinclinalului conform înclinării stratelor. Numeroși afluenți cu obârșia pe/sub podul Bucegilor converg spre bazinele amintite, contribuind la mărimea debitului râului colector. Menționăm printre ei: Doamnele, Horoaba, Tătaru, Mircea, Bolboci, Zănoaga pe dreapta; Șugări, Cocora, Blana, Oboarele, Scropoasa și Orzea pe stânga. În general, afluenții sunt seci în cursul mediu și superior dar în timpul averselor de ploaie au un regim torențial.

Între văile din interiorul Masivului Bucegi, pârâul Izvorul Dorului prezintă un caz aparte. El izvorăște de sub Cabana Babele, străbate în lung platoul aflat în Culmea estică, dinspre Prahova, la înălțimi de 2100-1700 m, pe un traseu paralel cu Ialomița și suspendat cu 300-400 m deasupra acesteia. Între Colții lui Barbeș și Vânturiș, Izvorul Dorului formează o frumoasă cascadă, face un cot de 90° și se îndreaptă spre est, pentru a se varsa în Prahova. În cursul superior, mare parte din pârâu este sec, ca și micii lui afluenți, sau are puțină apă, dar în regiunea în care își schimbă direcția, începe să aibă apă și își mărește debitul, așa încât la vărsare apare ca un pârâu viguros, capabil să transporte și să depună mari cantități de aluviuni.

Pârâiele de la exteriorul Bucegilor aparțin bazinelor Prahovei și Oltului. Pârâiele Moraru, Cerbu, Jepii, Urlătoarea, P. Babelor, Peleş și Zgarbura se varsă în Prahova. Versantul nordic este drenat de pârâiele Glăjăriei, Mălăiești, Țigănești, care, reunite, formează Ghimbavul. Pârâul Ciubotei, Gaura - pătrunsă mult în interiorul masivului - și Grohotisul converg spre Bârsa, apele lor îndreptându-se spre Olt.

Pârâiele care drenează abruptul Bucegilor au pante repezi și sunt seci cea mai mare parte a anului, din cauza lipsei de izvoare. Acestea se situează mult mai jos, la 1000-1300 m altitudine, la baza conglomeratelor și sunt determinate de formațiunile impermeabile barremian – aptiene.

Se poate vorbi de o linie de izvoare ce înconjoară abruptul Bucegilor pe toate laturile sale. Mai jos de ea toate pârâiele au scurgere permanentă.

2.2.5. Hidrogeologia Masivului Bucegi

Structura geologică și tectonică a Masivului Bucegi rezultată în urma proceselor de evoluție a cutărilor alpine, oferă condiții excelente de acumulare și circulație a apelor subterane, dată fiind și poziția altitudinală, un nivel ridicat al precipitațiilor lichide și solide. Existența unor hidrostructuri în Masivul Bucegi și la nord de acestea în culoarul Dâmbovicioara – Postăvarul - Piatra Mare este condiționată de o serie de factori de favorabilitate. Astfel se poate separa hidrostructura nord Bucegi ce ocupa arealul munților Ciubotea, Omu, Obârșia, Bătrâna, Doamnele, Coștila, Caraiman, Babele, Jepii Mici și Mari. Alimentarea sistemului acvifer este de tip pluvionival, prin

scurgerea apelor de suprafață din cristalinelul Leaotei. Drenajul principal al acestei structuri se situează în versantul estic al Bucegilor, prin emergentele bogate ce apar la contactul dintre conglomeratele albiene și flisul cretacicului inferior, pe aliniamentul Valea Morarului, la nord și Valea Peleşului la sud. Descărcarea hidrostructurii către est și sud-est ține de stilul tectonic al zonei, aproape fiecare emergenta fiind însoțită de falii cu orientarea est-vest sau nord-vest la sud-est: falia Jepilor Mari, falia Jepilor Mici, falia Urlătoarea Mică, faliile din Piatra Arsă, legate probabil din Valea Babei și a Peleşului.

Prin urmare cea mai mare parte din debitul hidrostructurii nord Bucegi este deversat către Valea Prahovei, și numai o parte este restituit Văii Ialomiței.

Conturarea unor rezerve exploatabile de ape subterane în hidrostructuri carstice a constituit și constituie una din problemele hidrogeologice dificil de rezolvat datorită complexității hidrodinamice a acestora.

2.2.6. Clima

Prin poziția sa, Parcul Natural Bucegi se încadrează climatului de munte caracterizat prin **două etaje**:

a) **montan-forestier** cuprins între 800 și 1800 m, altitudine pe versanții sudici și 800-1600 m altitudine pe versanții nordici

b) **alpin** cu două subetaje: **alpin inferior** cuprins 1800 – 2000 m și respectiv 1600 – 1800 m altitudine și **alpin superior** extins deasupra limitelor citate mai sus.

Caracteristicile principalelor elemente climatice suportă **influențele** circulației generale a atmosferei, cea de vest predominantă la peste 1800–2000 m altitudine pe versanții vestici și nord-vestici și de est și sud-est care predomină pe versanții expuși spre est și sud-est, a expoziției față de Soare, a vailor principale care îi delimitează, ca și a structurii suprafeței active la altitudini de peste 2500 m, forme variate, vegetație diversă, structura litologică, rețeaua hidrografică și altele asemenea. Ca atare, temperatura medie anuală a aerului este de 4,9°C. Luna cea mai rece din an este ianuarie, cu temperaturi cuprinse între -3,9°C și -5,2°C în etajul montan și -10,8°C în etajul alpin. Adesea, în zilele din semestrul rece al anului se realizează inversiuni de temperatură, când la poalele muntelui și în culoarele montane limitrofe, temperaturile sunt mai mici decât pe munte, la altitudini superioare lor, datorită acumulării și sedimentării aerului rece în formele negative respective. Luna cea mai caldă este iulie, cu temperaturi între +14,4°C și +15,7°C în etajul montan și +5,6°C în etajul alpin.

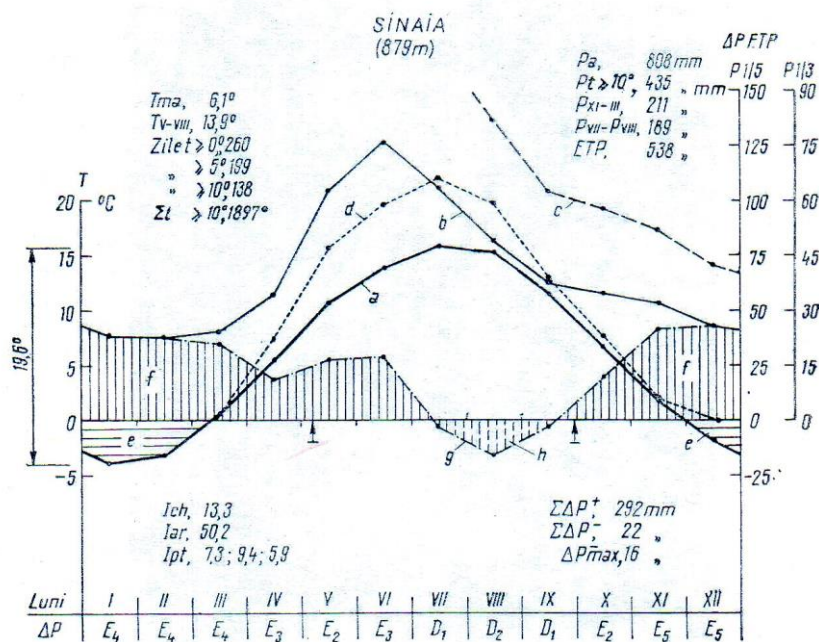
Umezeala relativă a aerului crește cu altitudinea de la 76% spre baza muntelui, la circa 84% spre limita superioară a etajului montan, remarcându-se un climat racoros și umed.

Observațiile meteorologice au arătat că pe Vf. Omu, **înghețul** se poate produce în tot cursul anului. Aproape fără excepție, au fost înregistrate în fiecare an temperaturi

sub 0°C, chiar si in lunile de vara–iulie si august. In etajul inferior alpin durata intervalului posibil cu inghet este de 285-310 zile, iar zilele cu inghet, de 215-230. În etajul alpin superior, durata intervalului posibil cu inghet este de 310-345 zile, iar zilele cu inghet, de 230-265.

In Parcul Natural Bucegi, **vântul** dominant este din sud-vest, vest si nord-vest cu cate 20% fiecare, in timp ce calmul atmosferic este sub 5% anual. In domeniul alpin, vantul bate cu viteze medii anuale de peste 6 metri/secunda; anual, vanturile cu viteze de peste 11 metri/secunda se produc in 200 zile, din care, in 100 zile sunt vanturi cu peste 16 metri/secunda, producand pe Platoul Bucegilor si pe suprafata varfurilor golase, procese de deflatie. Pe platoul si pe varfurile Bucegilor directia dominanta a vanturilor corespunde directiei circulatiei generale a atmosferei in tara noastra, unde deplasările maselor de aer se produc pe axa vest-est. Directia aproape constanta dinspre V–NV a vanturilor in regiunile inalte ale masivului si intensitatea lor, determina diferentieri nete ale conditiilor stationale intre versantii expusi vantului si cei adapostiti.

Astfel, versantii vestici si nord-vestici sunt expusi fenomenelor de deflatie, eroziune si dezagregare, in timp ce versantii estici si sud-estici, situati “sub vant” se bucura de o acoperire bogata de zapada, care topindu-se relativ repede primavara reda solului o cantitate mult mai mare de apa, foarte importanta pentru vegetatia alpina, expusa in general uscaciunii din cauza raririi aerului si a puternicii radiatii solare. Cantitatea de **precipitații** cazute in perioada de vegetatie si anume iunie – septembrie, este puternic influentata de relief. De exemplu, in timp ce in aceasta perioada la Sinaia cad in medie 378 mm ploaie, la Peștera Ialomiței 422 mm si pe Vf. Omu cad 480 mm.

Fenomenele de eroziune torențială pe versanții exteriori par să fie maxime în jur de altitudinea de 1800 m. Pe platou însă, în timpul verii, curba de nivel de 2300 m pare să reprezinte limita superioară a activității maxime pluviotorențiale. Culmile primesc iarna și primăvara precipitații cu mult mai bogate decât văile învecinate. Vara și toamna însă, cantități mari de precipitații cad și pe pantele periferice, datorită norilor densi și masivi de ploaie, formați sub acțiunea ascensiunii aerului. Caldarea interioară a Ialomitei, adaptată morfologic de vântul dinspre NV., apare în toate anotimpurile ca o zonă mai uscată. Frecvența zilelor cu precipitații este maximă în luna mai, iar cele mai bogate ploi se produc în tot masivul în lunile de vară și anume iunie–august. Pe culmile Bucegilor, precipitațiile sub formă de ploi și burnita sunt legate de perioada relativ caldă a anului. În restul timpului însă, înaltimile fiind sub temperaturi negative, primesc precipitații solide, sub formă de zăpadă. La poalele masivului, precipitațiile solide alternează chiar și iarna, cu burnita sau ploi; în zona alpină însă, ele au exclusivitate absolută în cele 4 luni de iarnă, decembrie – martie. În acest interval zăpezile acoperă aproape complet suprafețele întinse ale platoului Bucegi.

Valorile lunare ale **nebulozității** ne arată că în general, în Bucegi primăvara este foarte noroasă și toamna foarte senină. Atât la Sinaia, la Peștera cât și la Vf. Omu, cele mai mari valori ale nebulozității sunt atinse în luna aprilie și mai, iar cele mai scăzute în septembrie și octombrie.

Ceata în regiunile de munte nu se diferențiază de nori decât numai prin raportul față de soare. Ceata cea mai frecventă este cea orografică.

Durata strălucirii soarelui este strâns legată de regimul nebulozității și al ceții.

2.2.7. Soluri

Marea varietate a factorilor pedogenetici, climă, vegetație, substrat litologic, relief, la care se adaugă aceea a vârstei absolute a diferitelor soluri, a determinat în Parcul Natural Bucegi formarea tuturor seriilor genetice de soluri montane și alpine.

În general, se poate constata o succesiune altitudinală normală a solurilor zonale; în zona forestieră, de la cele brune slab acide și anume saturate și eubazice de pădure, până la podzolurile humico-feriluviale și turbele oligotrofe, iar în zona alpină, de la solurile brune, tinere, de pajisti pe abrupturi, până la cele humico-silicice podzolice. Apariția unor anumite roci a determinat formarea de soluri intrazonale. Astfel, pe calcare s-au format soluri litomorfe, rendzinice, iar pe roci acide solurile brune acide, criptopodzolice și podzolice care coboară intrazonal în zona solurilor brune de pădure montane.

Asociațiile vegetale s-au dovedit ca un factor pedogenetic indispensabil pentru formarea unor anumite tipuri de sol, ca de exemplu molidisurile și jnepenisurile cu *Vaccinium* și molidisurile cu strat gros și continuu de mușchi acidifili, pentru formarea podzolurilor de destrucție. Eroziunea prin apă și vânt a determinat pe de o parte,

coluvionarea materialelor fine humifere, iar pe de alta parte, mentinerea in stadii de tinerete a unor soluri si distrugerea partiala sau totala a altora. Apoi, deplasarea pe pante a materialului pedogen si chiar a solurilor formate, prin procesul de solifluxiune ca si prin scurgerile torentiale, au contribuit de asemenea, in mare masura la modificarea conditiilor de dezvoltare ale procesului de solificare.

Liniștea necesara pentru formarea si evolutia solului, si timpul scurs de la inceperea ultimului proces de solificare pe diverse forme de relief, sunt astfel conditii ale pedogenezei, in mod deosebit realizate pe diferite spatii din Muntii Bucegi.

Variabilitatea pe suprafete relativ mici a factorilor si conditiilor de pedogeneza explica numeroasele asociatii de soluri, cu variatii accentuate ale caracterelor de subtip genetic, gen si specie de sol, oglindite obisnuit in gruparile vegetale respective.

Datorită turismului, exploatarii pajistilor, unor cai de circulatie dezorganizate, in conditiile proceselor de siroire foarte intense, mari suprafete din Platoul Bucegilor au solurile degradate.

2.3. DESCRIEREA MEDIULUI BIOLOGIC

2.3.1. Flora

Flora Munților Bucegi a constituit cu predilecție un punct de atracție pentru botaniști ori de câte ori au ajuns în acest colț al naturii fie ca turiști, fie cu preocupări stricte de cercetare. Pentru istoricul cercetărilor amintim contribuțiile aduse de U. Hoffman în domeniul botanic încă din anul 1864. Odata cu trecerea timpului tot mai numeroase sunt datele floristice care își găsesc loc în literatura de specialitate. Cu pregnanță deosebită apar lucrările lui Al. Beldie din anii 1940, 1967, 1972, privitoare la flora și vegetația Munților Bucegi, ca și cele ale lui Tr. Stefureac asupra briofitelor sau ale colectivului condus de D. Pușcaru ce abordează problema pašunilor alpine. De asemenea, studiile realizate de Academia Romană prin Institutul de Biologie București au contribuit semnificativ la îmbogățirea bazei de date privind biodiversitatea Munților Bucegi.

Diversitatea formelor de relief, structura geologică, altitudinea ce se ridică la peste 2500 metri, oferă condiții deosebit de variate ce au permis instalarea unei flore pe cât de bogată, pe atât de variată, cuprinzând toate grupele mari de plante.

Algele

În cuprinsul Masivului Bucegi sunt semnalati 375 de taxoni algali ce apartin la 8 filumuri: Cyanophyta cu 138 taxoni, Chlorophyta cu 78 taxoni, Xanthophyta cu 49 taxoni, Bacillariophyta cu 81 taxoni, Chrysophyta cu 6 taxoni, Flagellata cu 1 taxon, Euglenophyta cu 2 taxoni, Pyrophyta cu 2 taxoni. Algele au fost găsite în mai multe biotopuri: ape, pe roci, soluri, în peșteri. Dintre acestea *Sinaiella terricola* Gruia și *Oxicoccus irregularis* Gruia, precum și formele morfologice *Hydrurus vaucherii* C.Ag. f. *amorpha* Gruia și *Hydrurus vaucherii* C.Ag. f. *caulinara* Gruia sunt unități

sistematice noi pentru știință, semnalate în decursul mai multor ani de către cercetătorul Lucian Gruia și anume 1962-1979, anexa nr. 7 – plante inferioare reprezentative pentru Masivul Bucegi.

Micoflora

Flora micologică a Munților Bucegi este deosebit de bogată și diversă în alcătuirea ei, majoritatea criptogamelor găsind în acest areal condiții din cele mai favorabile dezvoltării lor. Din această cauză, regiunea s-a bucurat de multă atenție din partea oamenilor de știință. Menționăm contribuția substanțială adusă de Eugenia Eliade concretizată în numeroase lucrări aparute în perioada 1960-1990, dar și de Traian Săvulescu și Olga Săvulescu, care au pus în evidență prezența în Munții Bucegi a numeroase ciuperci parazite din grupa Uredinalelor și a Peronosporaceelor.

În baza datelor din literatura de specialitate privind Munții Bucegi sunt cunoscute 835 specii parazite și saprofite identificate pe diferite substraturi, aparținând la 281 genuri de ciuperci prevăzute în anexa nr. 7.

Licheni

Deși există referințe despre lichenii colectați din Masivul Bucegi de mai bine de acum 100 ani cum ar fi Heufler, 1853, lichenii din această zonă sunt puțin cunoscuți. Lucrările dedicate studiului lichenilor aparțin lui Cretzoiu, 1930, 1931 și se opresc în anul 1970 cu lucrările aparținând lui Mantu.

Sunt identificați 141 de taxoni corticoli, 35 muscicoli, 48 lignicoli, 183 saxicoli, 78 tericoli. Dintre aceștia, 4 specii și o varietate sunt endemice pentru munții Bucegi cum ar fi *Verrucaria bucegiensis*, *Polyblastia butschetschensis*, *Microglæna butschetschensis*, *Thelidium bucegiensis*, *Lecanora verrucosa* var. *bucegica* și sunt descrise două specii noi pentru știință, cu "locus classicus" în această regiune - *Calicium cretzoiui* Nadv. și *Caloplaca calcivora* Zsch., prevăzute în anexa nr. 7.

Mușchii

Studiul briofitelor din Bucegi, a început și a evoluat treptat în paralel cu studiul florei cormofitelor efectuate atât de botaniști autohtoni cât și din alte țări. Dintre aceștia, mai importanți citați de Stefureac, 1963 menționăm: Baumgarten, 1864, Radian 1901, 1903, 1915, Domian 1914, Podpăra 1931, Stefureac 1946, 1948, 1949, 1951, 1955.

Conspectul briofitelor din Bucegi întocmit pe baza datelor și a studiilor realizate de Academia Română prin Institutul de Biologie București, cuprinde un număr de 259 specii ce aparțin la 135 genuri și 63 familii.

Cea mai mare parte este reprezentată de elementele montane - 36,7 %, polizonale - 25,1%, montan alpine - 16,6%, și respectiv alpine -13,1%. Din punct de vedere al substratului predomină speciile tericole - 27,7% și saxicole - 23,1%. Numărul mic al speciilor corticole se explică prin prezența lor și pe alte substraturi ceea ce a dus la încadrarea acestora în categoria poliedaficelor. În privința exigentelor hidrice predomină net speciile mezofile - 53,2%, și higrofile -15,4%. Stefureac 1955, 1963

menționează o serie de elemente boreale, cum sunt: *Grimmia alpica*, *Catoscopium nigratum*, iar dintre speciile găsite numai în Bucegi sunt citate *Riccia sorocarpa* var. *nana*, *Tayloria tenuis*, s.a. Multe elemente sunt de origine terțiar cuaternară, fiind relice arctice și subarctice - *Conostomum boreale* prevăzute în anexa nr. 7.

Briofitele sunt prezente atât în toate etajele cât și în toate formațiunile de vegetație, cu variații în funcție de condițiile de mediu. Se întâlnesc, în etajul pajiștilor alpine, grupări razlețe de *Polytrichum juniperinum*, *Polytrichum commune* s.a., Pe văile reci, umbroase găsim *Bucegia romanica*, descrisă în 1899 de Radian și despre care s-a crezut ca este endemism din Bucegi, ulterior fiind semnalată și în alte masive muntoase. În pădurile de molid și de amestec predomină speciile de *Hylocomium splendens*, *Pleurozium schreiberi* s.a.

Majoritatea stațiunilor cu elemente briofloristice importante se află preponderent în rezervațiile naturale. De exemplu în Rezervația botanică Turbaria Lăptici, pe cursul superior al râului Ialomița, există formațiuni turboase de *Sphagnaceae* pe care se dezvoltă numeroase elemente relictare ce merită protejate.

Cormofitele

Masivul Bucegi reprezintă o unitate aproape complet diferită față de celelalte masive muntoase de la noi, pe o suprafață relativ mică prezentând o multitudine de aspecte ceea ce a permis instalarea în această zonă a unei flore deosebit de bogate, cu numeroase rarități floristice și specii endemice de mare interes științific. Această bogăție de specii a atras de-a lungul timpului un număr mare de botaniști, dintre care putem menționa pe C. Baumgarten 1816, 1846 și U. Hoffman 1864. Este de remarcat faptul că W. Schott și T. Kotschy 1851 descriu în acest masiv specii noi pentru știință, la timpul respectiv, și anume: *Rhododendron myrtifolium*, *Saxifraga luteo-viridis*, *Gentiana phlogifolia*, s.a. Contribuții valoroase la cunoașterea florei Bucegiului și a României în general, au adus-o botaniștii I. Prodan 1923, Al. Borza 1944 și Al. Beldie 1967.

Numărul speciilor de plante superioare semnalate până în prezent din Munții Bucegi este de 1183 la care se mai adaugă 111 subspecii, taxoni cuprinși în 96 de familii.

Numărul speciilor semnalate din Bucegi reprezintă circa 30% din totalul taxonilor cunoscuți în flora României. Cele mai bine reprezentate sunt: **Compositele** cu 179 de specii și **Gramineele** cu 103 specii. Cu peste 50 de taxoni sunt patru familii: Brassicaceae - 56 de specii, Caryophyllaceae - 52 de specii, Leguminosae - 51 de specii, Rosaceae - 49 de specii, Scrophulariaceae - 49 de specii, Ranunculaceae - 44 de specii și Labiatae - 41 de specii. Elementul fitogeografic cel mai bine reprezentat este cel eurasiatic, cu un număr de 339 specii, ceea ce corespunde la 27,08% din totalul taxonilor menționați. Urmează în ordine ca număr de specii, elementul european cu 106 taxoni, adică 12,78% din numărul total. Deosebit de bine reprezentat este elementul central-european cu 147 specii, respectiv 11,47% precum și cel circumpolar

cu 154 de specii, adică 12,30%. Numărul mare de specii circumpolare se explică prin condițiile de climă din Masivul Bucegi, ce se caracterizează prin temperaturi mai scăzute și precipitații mai abundente.

Flora endemică, periclitată, vulnerabilă și rară

Această categorie de plante din Munții Bucegi reprezintă ceva mai mult de jumătate din lista speciilor similare, alcătuită pentru întreaga țară de Peterfi, Boscaiu, Toniuc 1977 în scopul de a intra în regim de ocrotire, în dorința de a asigura conservarea genofondului României.

Munții Bucegi au o mare diversitate floristică constituind o rezerva serioasă a genofondului românesc, chiar și în privința unor taxoni cu importanța mai deosebită. Lista speciilor de plante reprezentative, periclităte, vulnerabile și rare este prezentată în anexa nr. 8.

Speciile endemice reprezintă 5,6% din flora Bucegilor, fiind reprezentate prin 60 de unitati taxonomice - specii sau subspecii.

Specifice pentru Munții Bucegi sunt endemismele locale, exclusive ale Bucegilor sau ale Bucegilor și ale celorlalți munți învecinați Țării Bârsei și anume muntii Piatra Craiului, Postăvaru, Tâmpa, Piatra Mare, acestea fiind în număr de cinci, dintre care numai două pentru Bucegi: *Astragalus australis* ssp. *bucsecsi* și *Poa molinerii* ssp. *glacialis*, Beldie/ 1967.

Astragalus australis ssp. *bucsecsi* Jáv. este prezentă sporadic în zona alpină, pe platouri, coame, vârfuri, brâne, pajiști, locuri pietroase sau pe stâncării. A fost semnalată în Caraiman, Coștila, în valea Mălinului și pe Brâna Mare, Babele, Vf. Omu, Bucșoiu pe coamă, Padina Crucii, Gălbînările Gaurei, Beldie/1967.

Poa molinerii ssp. *glacialis* Beldie este frecventă în zona alpină, cu deosebire în etajul alpin superior, prin pajiștile din locuri vântuite și în tundra alpină, pe soluri scheletice și pe bolovănișuri. Element oligoterm, adesea pionier în locuri cu eroziuni eoliene. A fost semnalată la Babele, pe Platoul Caraiman, în Coștila pe Brâna de Sus 2430 m și Brâna de Mijloc 2350 m, Colții Obârșiei 2330 m "La Cerdac", în arealul Vf. Omu, Creasta Moraru, Bucșoiu, valea Țigănești, Scara, Doamnele, valea Obârșiei și în Cocora, pe creastă, la 2020 m, Beldie/1967.

Această unitate, a fost semnalată pentru prima dată în Bucegi de E.I. Nyárady, fiind descrisă de acest autor ca fiind *Poa alpina* f. *prava*. Prin caracterele anatomice ale frunzelor și ligula frunzei bazale, plantele se încadrează însă la *Poa molinerii*. A fost trecută cu rang de subspecie datorită atât diferențelor evidente de specia tipică, prin caracterele morfologice constante, prin ecologia ei, cât și prin răspândirea limitată la masivul Bucegi, Beldie/ 1967.

Dintre speciile ocrotite prin lege menționăm:

- a) *Taxus baccata* L. - Tisa, rară prin pădurile din etajul montan mijlociu, în arborete de amestec de fag cu brad sau brădet, în locuri stâncoase sau pe grohotișuri de calcare, în exemplare izolate sau mici pâlcuri;
- b) *Gentiana lutea* L. - Ghintura galbenă, sporadică în etajul alpin inferior, etajul subalpin și, excepțional, până în etajul montan mijlociu, prin pajiștile de pe brâțele și coastele versanților abrupti însoriți, prin buruienișuri de coastă și pe stâncării înierbate.
- c) *Larix decidua* Mill. - Larice, frecventă în etajul montan superior și subalpin, sporadică în etajul alpin inferior, în pâlcuri, rariști, arborete mici sau exemplare izolate, cu deosebire pe versantul prahovean al masivului. Masivul Bucegi reprezintă una dintre cele cinci stațiuni cu larice natural din țară.
- d) *Rhododendron myrtifolium* Auct. - Smirdarul, frecventă în zona alpină și etajul subalpin, atât pe coastele ușor înclinate de pe Platoul Bucegilor, cât și pe versanții abrupti, în tot cuprinsul masivului; în etajul alpin superior pe versanți însoriți, adăpostiți, prin rariști de pădure de pe versanții nordici sau prin chei.
- e) *Daphne blagayana* Freyer - Iedera albă, rară localizată pe grohotișuri de calcare semiumbrite, în etajele montan mijlociu și superior;
- f) *Salix myrtilloides* L. - Salcia de turbă, specie endemică, semnalată în Rezervația Naturală Lăptici, în turbărie, într-un singur pâlc, pe stratul gros de *Sphagnum* (Beldie, 1956)
- g) *Leontopodium alpinum* (L.) Cass. - Floarea de colt, frecventă în zona alpină, cu deosebire în etajul alpin inferior, rară în etajul subalpin, prin pajiștile de pe brâțele și coastele versanților abrupti însoriți și caracteristică pentru grupa asociațiilor respective. Sporadică pe stâncăriile însorite, observată între 1500 și 2350 m altitudine.
- h) *Angelica archangelica* L. - Angelica, sporadică în etajele montan superior și subalpin, pe lângă pâraie și în chei, în locuri stâncoase și umede. Rară în etajul alpin inferior, prin buruienișurile de sub jnepenișuri.
- i) *Trollius europaeus* L. - Bulbucii de munte, sporadică din etajul montan mijlociu până în etajul alpin inferior, prin fânețe, pajiști de pe coaste și brâne însorite, buruienișuri, tufărișuri, la margini de păduri, pe soluri reavan-jilave sau jilave.
- j) *Nigritella rubra* (Wettst.) Rich. și *Nigritella nigra* (L.) Rchb. - Sângele voinicului.

Lista roșie a plantelor superioare din Munții Bucegi este prezentată în anexa nr. 9, nomenclatura speciilor fiind cea folosită de Al. Beldie în *Flora și vegetația Munților Bucegi*, 1967.

Datorită numărului mare de plante endemice și cu grad divers de periclitate, se impune pe viitor identificarea cât mai exactă a ariilor importante de protecție și conservare a plantelor, IPA, din Parcul Natural Bucegi inclusiv cele din afara rezervatiilor botanice deja declarate.

2.3.2 Vegetația

O privire de ansamblu asupra vegetației Masivului Bucegi pune în evidență în primul rând bogăția cenotaxonilor semnalati în regiune, mulți dintre ei fiind proprii acestei catene muntoase. De asemenea, nu trebuie uitat faptul că întreaga vegetație din zona alpină abundă în relice glaciare sau specii endemice care dau acestor fitocenoze o notă aparte, fapt ce a determinat pe cercetători să descrie numeroși cenotaxoni noi pentru știință.

Până în prezent s-au semnalat pentru Munții Bucegi un număr de 78 de asociații, cu 25 de subasociații „Beldie/ 1967. Numeroși cenotaxoni descriși sau semnalati pentru prima dată în acești munți au un areal destul de restrâns, iar unii sunt limitați numai la masivul Bucegi. Dintre aceștia amintim: *Papavero-Festucetum violaceae* Beldie, *Poa-Alysetum repentis* - Beldie, *Trifolio ochranthum* - *Anthemietum pyrethriiformis* - Beldie și *Festucetum versicoloris bucegicum* - Beldie.

Vegetația lemnoasă. În masivul Bucegi, vegetația din zona forestieră se repartizează în cadrul a doua subzone și anume :

- a) subzona fagului ;
- b) subzona molidișurilor.

Speciile dominante sunt: fagul - *Fagus sylvatica*, bradul - *Abies alba*, molidul - *Picea abies* și laricele sau zăda - *Larix decidua*, iar asociația caracteristică este aceea de *Symphyto cordati* - *Fagetum* Vida, care reprezintă climaxul fâgetelor pure sau cu diseminații de *Abies alba* și *Picea abies* din etajul montan și este răspândită pe toate expozițiile, pe versanții slab înclinați.

Dupa compoziția specifică a pădurilor și succesiunea altitudinală a speciilor în cazul acestor subzone s-au deosebit următoarele etaje de vegetație:

- a) montan inferior;
- b) montan mijlociu;
- c) montan superior.

Molidișurile care caracterizează etajul alpin superior sunt de tip *Hieracio rotundati-Picetum* Pawl. et Br.; ele ocupă suprafețe mari în bazinul superior al Ialomiței și pe versantul transilvănean, unde fâșia acestora este mult mai îngustă. Brădetele *Bazanio-Abietum albae* Wraber sunt instalate pe versanții moderat înclinați, pe suprafețe relativ restrânse, în preajma Sinaei și Poienii Țapului.

Alte asociații caracteristice vegetației de pădure sunt cele de *Poaeto-Pinetum sylvestris* Borza, *Piceto-Laricetum carpaticeae* Beldie, *Vaccinio-Pinetum sylvestris* Kobensa.

Deasupra pădurilor se întinde o fâșie de tranziție către golul alpin, care pe versantul prahovean are pe alocuri, o mare întindere cum ar fi Furnica, Jepi, Caraiman, Coștila, Morarul, Bucșoiul. Pâlcurile și rariștile din această zonă sunt formate din molid sau din larice, printre care se instalează adeseori tufărișuri de jneapăn și anin de

munte. Între Claia Mare și V. Jepilor, rariștea de larice cuprinde și numeroase exemplare de zâmbru - *Pinus cembra*, arbore rar, care reprezintă un relict glaciatic.

Vegetația stâncariilor. Grupează fitocenozele cosmofitice cu rol important în colonizarea stâncăriilor și în pregătirea substratului pentru instalarea noii vegetații cu specii mai pretențioase față de natura substratului. Ca asociație caracteristică menționăm *Asplenio-Cystopteridetum* Oberd., asociație sciafilă, ce vegetează în fisurile și polițele calcaroase ale masivului Leaota, în Vala Cheii și Cheile Crovului. Se remarcă frecvența mare a speciei *Poa nemoralis* care poate fi considerată ca o diferențială pentru masiv.

Vegetația de grohotișuri și bolovănișuri. Asociațiile de grohotișuri calcaroase din etajul alpin grupate în alianțele *Papavero-Tymion-pulcherrimae*, *Teucrium montani*, *Androsacion alpinae*, alcătuiesc un stadiu incipient de colonizare, legat de menținerea unei mobilități relativ active a substratului. *Calamintho baumgarten-Galietum anisophylli* Beldie este una dintre cele mai reprezentative asociații ale grohotișurilor calcaroase. Populează grohotișurile mărunte de la baza stâncăriilor. Se dezvoltă cu precădere pe coastele însoțite și marginile căldărilor glaciare bine luminate.

Vegetația de tufărișuri montane și subalpine. Cuprinde fitocenoză de origine primară sau secundară cu rol important în reglarea proceselor erozionale prin fixarea substratului și menținerea stratului de zapadă un timp mai îndelungat, topirea acestuia făcându-se treptat.

Cele mai importante tufărișuri în Bucegi sunt alcătuite mai ales din jneapan - *Pinus mugo*, anin de munte - *Alnus viridis* sau din amestecuri între aceste două specii și mai puțin din ienupăr - *Juniperus nana*.

Dintre tufărișurile pitice smirdarul sau rododendronul - *Rhododendron myrtifolium* formează una dintre cele mai remarcabile asociații din Bucegi. Ele se asociază cu alți arbuști scunzi ca afinul și merișorul dar și cu *Pinus mugo*, ca de exemplu *Rhododendro myrtifolii-Pinetum mugii* Borza et Coldea, fiind distribuite cu un optim ecologic pe platouri și versanții acoperiți abundant cu zapadă în cursul iernii și expuși vânturilor umede.

Tufărișurile pitice de azalee de munte - *Loiseleuria procumbens* formează covoare dese și scunde, continue sau întrerupte de eroziuni de vânt, pe coastele și șeile puternic vântuite din zona alpină, pe soluri sărace și acide.

Tufărișurile de sălcii pitice reprezintă o vegetație specifică munților înalți, fiind constituite din sălcii pitice: *Salix reticulata* - întâlnite la Cerdacul Obârșiei, pe versantul nordic al Coștilei și din *Salix herbacea* care se găsește în pâlcuri mici pe Vf. Omul, în Curmătura Văii Cerbului.

Vegetația buruienilor înalte de munte. Se caracterizează prin abundența speciilor care acoperă complet solul vegetând în stațiuni adăpostite, cu umiditate

atmosferică relativ ridicată, fiind cantonate de regulă în zona forestieră, unde sunt instalate frecvent în lungul pâraielor, cheilor, văilor înguste și hornurilor.

În cheile stâncoase din calcare - pe Valea Peleşului - se găsesc buruienișuri luxuriant dezvoltate precum brusturii cu frunze foarte mari, *Petasites albus* și *Petasites kablikianus*, *Aconitum toxicum*.

Heracleum palmatum - Talpa ursului, endemism al Carpaților, este bine reprezentată în etajul molidișurilor.

Rumex arifolius, *Geranium silvaticum* dar și numeroase pâlcuri de urzici se întâlnesc pe poteca Văii Jepilor sau în dreptul Cascadei Caraimanului.

Vegetația pajiștilor mezofile montane și subalpine. Sunt răspândite în etajul nemoral pe coaste domoale, însorite, văi, pe solurile brune de pădure până la podzoluri, reavane și relativ bogate în substrat nutritive - *Agrosti-Festucetum rubrae* Horv., *Trifolio-Festucetum rubrae* Oberd.. Dintre tipurile generale de pajiști în Parcul Natural Bucegi, pajiștile de țapoșică - *Nardus stricta* ocupă suprafețe însemnate, continue, pe coastele slab înclinate din porțiunea inferioară și mijlocie a platoului: pe platourile munților Dichiu, Oboarele, Nucet, Blana, Lăptici, Piatra Arsă și Cocora.

Alte tipuri de pajiști întâlnite sunt:

- a) pajiștile de păiuș roșu - *Festuca rubra*, caracteristice zonei forestiere;
- b) pajiștile de părușcă - *Festuca supina*, reprezintă cel mai răspândit tip de pajiște alpină din zona alpină a Bucegilor.

Pe culmile Caraimanului și Coștilei, la altitudini de peste 2300 metri, pajiștea de *Festuca supina* este pe anumite suprafețe înlocuită de pajiști dominate de *Carex curvula*. Acestea din urmă sunt relativ slab reprezentate în Bucegi, fiind specifice rocilor silicioase.

Pajiștile de pe versanții abrupti reprezintă cele mai interesante unitați de vegetație din Bucegi. Aici sunt întâlnite majoritatea elementelor specifice masivului, precum și cele mai multe endemisme și rarități floristice.

Vegetația specifică brânelor de pe versanții însoriți se caracterizează prin dominanța ierburilor: *Sesleria haynaldiana*, *Carex sempervirens*, *Festuca saxatilis*, *Festuca amethystina*, *Festuca versicolor* și *Poa violacea*.

Dintre asociații menționăm *Poa alpinae - Prunelletum* Oberd. care alcătuiește pajiști compacte pe versanți moderat înclinați și în lungul văilor largi, *Deschampsietum caespitoasee* Horvatić sau *Melico-Phleetum maontani* Boșcaiu, Gergely et al.

Tundre alpine. Prin “tundra alpină” înțelegem o serie de grupări vegetale cu caracter strict alpin, cu maxima extindere în etajul alpin superior și adaptate la condițiile de climă dintre cele mai aspre. Astfel asociațiile sunt alcătuite din plante pitice, alipite de sol, târâtoare sau rozulare, ca de exemplu *Silene acaulis*, *Minuartia sedoides*, *Minuartia recurva*, *Minuartia gerardii*. Spre deosebire de pajiștile alpine, vegetația de tundră alpină formează covoare întrerupte, în care ierburile fie lipsesc, fie

sunt reprezentate prin specii scunde și anume *Festuca glacialis*, *Luzula spicata*, *Luzula campestris* și altele. Tundrele alpine le găsim instalate pe Vf. Omul, Creasta Coltilor Obarsiei, Creasta Morarului, Culmea Scara, Vf. Bucsoiu.

Vegetația prundișurilor și a nisipurilor aluvionare. Se întâlnește fragmentar pe prundișurile și nisipurile aluvionare. Este reprezentată în principal de asociații de tip *Calamagrostietum pseudophragmites*/ Beldie, care vegetează pe prundișurile din albia cursului superior al Ialomiței, unde alături de *Calamagrostis pseudophragmites*, se mai întâlnesc *Carex latorina*, *Equisetum variegatum*, *Ranunculus montanum*, iar pe alocuri *Salix purpurea* sau *Myricaria germanica*.

Vegetația izvoarelor și pâraielor subalpine și alpine. Biocenozele fontinale, relativ restrânse în Masivul Bucegi, prezintă o homeostazie ecologică asigurată atât din debitul neîntrerupt al apei cât și din temperatura relativ constantă a acesteia în decursul întregii perioade de vegetație. Asociația muscinală *Cratoneuretum filicino-commutati* /Kuhn Oberd. este caracteristică izvoarelor de altitudine, între 1500 și 2000 m, ocupând suprafețe mici, pe marginile unor râuri slab înclinate. Pe lângă briofite se întâlnesc și numeroase fanerofite ca *Silene pussila* sau *Cardamine rivularis*.

Vegetația de mlaștini oligotrofe și eutrofe. Substratul geologic bogat în calcar și foarte permeabil, cât și seceta mai pronunțată față de alte masive, au făcut ca turbăriile și mlaștinile din Masivul Bucegi să fie mai rare și reduse ca suprafață însumând un procent de sub 0,5 % din suprafața pașunilor masivului. Caracteristice sunt asociațiile de *Caricetum canescenti-nigrae fuscae* /Vlieger și *Carici-Blysmetum compressi*/ Egger.

2.3.3. Fauna

În urma investigațiilor efectuate reiese faptul că în Masivul Bucegi sunt cunoscute până în prezent 3500 specii animale, de la rotifere până la taxoni superiori. Bogația de specii a atras atenția multor cercetători care și-au sintetizat studiile într-o serie de publicații, dintre care menționăm pe Godeanu S. /1970, cu privire la fauna de rotiferi, A. Zamfirescu /1978, pentru plathelminți, Popescu-Gorj /1962, pentru fauna de lepidoptere. Coleopterele au fost studiate de către L.R. Popovici, iar studii despre himenoptere au publicat Paraschivescu și col./1976,1985. Dintre speciile de rotifere cele mai reprezentative pentru Parcul Natural Bucegi sunt: *Adineta barbata*, *Elosa worallii*, *Encetrum saundersiae lophosoma*, speciile genului *Habrotracha*.

Deosebit de bogată este și fauna de gasteropode care este caracterizată prin prezența a aproximativ 105 specii, dintre care cităm: *Dauderbardia transsylvanica*, *Monacha vicia*, *Agardhia bielzii*, *A. bielzii* var. *romanica*, *Cochlodina transsylvanica*, *Pseudoalinda montana*, *Uncinaria elata*, *Alopija livida*, *Alopija canescens haueri*, *Alopija nixa*, *A. straminicollis*. Datorită marilor adaptări, speciile din această clasă ocupă aproape toate mediile naturale, caracter ce le încadrează ca elemente cosmopolite.

Oligochetele, cunoscute ca specii deosebit de importante în procesele de pedogeneză se găsesc în etajele de vegetație forestieră și în etajul pajiștilor alpine. Reprezentative pentru Masivul Bucegi sunt: *Fridericia ratzeli*, *Enchytreus albidus*, *Allolobophora dacica*, *Octolasion lacteum*.

Tardigradele sunt reprezentate de 36 specii, având o varietate foarte mare, ele fiind semnalate în briofite. Dintre speciile caracteristice anumitor locuri din Bucegi se pot menționa: *Hypsibius spitzbergensis*, *H. microbs*, *H. dujardini*.

Crustaceele sunt reprezentate prin 23 specii, dintre care cele specifice Bucegilor sunt în număr de cinci.

Miriapodele - diplopode și chilopode, sunt reprezentate prin 20 specii caracteristice ecosistemelor forestiere, aparținând genurilor *Lithobius*, *Geophilus*, *Scolopendra*.

Cele mai reprezentative nevertebrate semnalate în Bucegi sunt arahnidele și insectele. Araneele sunt reprezentate prin 13 specii, iar acarienii prin 145 specii. Dintre speciile caracteristice acestei zone amintim: *Allothrombium fuliginosum*, *Oribatula alpina* și unele specii ale genurilor *Phthynacarus*, *Steganacarus*, *Suctobelbella*, specifice zonei montane și în special zonei forestiere.

Clasa Insecta cuprinde 1300 specii dintre care cele mai reprezentative aparțin următoarelor ordine: Hymenoptera, Coleoptera, Lepidoptera și Diptera. Din această clasă foarte multe specii sunt endemice pentru Bucegi, fiind semnalate următoarele: *Leuctra carpatica*, *Cloroperla kisi*, *Nemoura carpatica*, *N. fusca*, *Carabus arvensis carpathicus*, *C. planicollis carpathica*, *Erbia pharte romaniae* prevăzute în anexa nr. 10.

Din fauna acvatică specia *Salmo trutta fario* - păstravul de munte este slab reprezentată în râul Ialomița, specia *Oncorhynchus mykiss* în pâraiele de munte de pe Valea Cerbului iar de o mare importanță fiind specia de interes comunitar *Cottus gubio* - zglăvoc.

Toate cele 11 specii de amfibieni semnalate în Bucegi și citate în Studiul de fundamentare al parcului, prevăzute în anexa nr. 11, sunt reprezentative lanțului carpatic, deci și acestui masiv. Din această clasă specifice zonei montane sunt: *Salamandra salamandra*, *Triturus cristatus*, *Triturus montandoni*, *Bombina variegata*, *Bufo bufo*, *Rana temporaria*. Datorită vulnerabilității acestor specii în perioada de reproducere numărul lor s-a diminuat semnificativ și se impune în viitor adoptarea unei strategii de conservare, care să includă identificarea siturilor de reproducere și cartarea habitatelor. Reptilele, de asemenea prezente în fauna Masivului Bucegi, sunt reprezentate de subordinul Sauria și subordinul Ophidia, prevăzute în anexa nr. 11. Speciile citate sunt tipice ecosistemelor forestiere montane. Specia *Lacerta agilis* a fost semnalată în fagete iar specia *Lacerta vivipara* în zona alpină. Mai amintim prezența speciilor: *Coronella austriaca* și *Vipera berus*, prin jnepenișurile din Platoul Bucegilor.

Dintre vertebrate clasa păsărilor este reprezentată prin 129 specii, prevăzute în anexa nr. 11. Avifauna masivului poate fi împartită după criteriile de vegetație și după criteriile etologice. În primul caz avifauna se împarte în: avifaună alpină și avifaună forestieră, fiecare categorie având specii caracteristice. După criteriul etologic avifauna masivului poate fi împartită în: specii care cuibaresc în zonă, specii de pasaj și specii care vin și caută hrana în această zonă. Din cele 129 specii semnalate, 50 aparțin categoriei celor care cuibaresc în zonă și pe care le putem considera specifice Bucegilor: *Corvus corax*, *Troglodytes troglodytes*, *Saxicola rubetra*, *Oenanthe oenanthe*, *Phoenicurus ochruros*, *Turdus merula*, *Phylloscopus collybita*, *Prunella collaris*, *P. modularis*, *Lanius collurio*. Majoritatea speciilor din această clasă au o răspândire paleartică. Menționăm de asemenea speciile de răpitoare mari, dispărute din fauna României și prezente în trecut și teritoriul parcului - *Aegypius monachus*, *Aquila chrysaetosus*, *Gypaetus barbatus*.

Fauna de mamifere este reprezentată de 45 de specii care populează atât pădurile ce înconjoară poalele masivului cât cele din etajul subalpin: *Cervus elaphus*, *Capreolus capreolus*, *Sus scrofa attila*, *Lynx lynx*, *Canis lupus*, *Vulpes vulpes*, *Felis silvestris*, *Ursus arctos*, *Rupicapra rupicapra*, *Sciurus vulgaris*, *Muscardinus avellanarius*, *Microtus arvalis*, *Apodemus sylvaticus*, *Clethrionomys glareolus*. Se mai întâlnesc pârșul comun - *Mzoxus glis*, destul de frecvent, și mai rar pârșul cu coadă stufoasă - *Dryomys nitedula*, prevăzute în anexa nr. 11. Majoritatea speciilor de mamifere au o reprezentare biogeografică paleartică.

În Masivul Bucegi există o mare varietate de specii care constituie elemente de o reală valoare științifică, multe dintre acestea fiind prevăzute în Lista roșie a vertebratelor, anexa nr. 12. În primul rând, din punct de vedere biogeografic, întâlnim specii strict europene: *Mnioba tetraodum*, *Habrotracha elegans*, *Lepadella rottemburgii*, *Sena obscura*, *S. montana*, *Meles meles*, *Felis silvestris*, *Lynx lynx*, *Sus scrofa attila*.

De o mare diversitate se bucură și speciile euroasiatice: *Rivulogammarus balcanicus*, *Briocamptus zschoukkee*, *Dendrobaena byblica*, *Leuctra fusca*, *Geotrupes pomonae*, *Bibio clavipes*, *Aporia crataegi*, *Triturus vulgaris vulgaris*.

Ca elemente eurosiberiene semnalate în zonă cităm câteva specii dintr-un număr foarte mare existent: *Tropacarus carinatus*, *Notrus palustris*, *Iacarus coracinus*, *Eupelops duplex*, *Capnia vidua*, *Bombus subteraneus*, *Turdus pilaris*. Speciile de păsări *Columba palumbus*, *C. oenas*, *Streptopelia turtur*, *Coracias garrulus* sunt semnalate în arealul euro-turcestanic.

Un alt criteriu care aduce argumente convingătoare în privința aplicării unor strategii de conservare pentru rezervațiile din cuprinsul Parcului este prezența multor specii endemice montane: *Allothrombium fuliginosum*, *Ena obscura montana*,

Allolobophora dacica, *Leuctra carpatica*, *Nemoura carpathica*, *N. fusca*, *Erebia pharte romaniae*.

O parte dintre speciile identificate în Bucegi sunt considerate rare: *Hermannia dolosa*, *Macrobotus hibernicus*, *Hypsibius clavatus*, *H. nodosus*, *H. tuberculatus*, *Vipera berus*.

De o deosebită importanță sunt speciile relictice glaciare semnalate în această zonă: *Pachimerium tristanicum*, *Ena obscura montana*, *Amara erratica*, *Biapertura affinis*, *Lacerta vivipara*.

Ca specii ocrotite cităm: *Formica rufa*, *Tetrao urogallus*, *Lynx lynx*, iar speciile de păsări *Aegypius monachus*, *Aquila chrysaetos* sunt elemente dispărute și care trebuie reintroduse în Masivul Bucegi, având în vedere importanța lor ecologică.

Fauna din peșteri

Fauna terestră a peșterilor cuprinde numeroase specii troglofile sau subtroglofile cu o răspândire mai largă în zonă.

Speciile reprezentative au fost semnalate în pesterile: Rătei, Peștera Ialomiței, Peștera Mică și Peștera Ursului, ultimele două situate în Cheile Tătarului.

În Peștera Rătei au fost semnalate: *Paranemastoma sillii* - Ord. Opiliones, *Neanura plena*, *Thaumanura carolii*, *Onychiurus armatus*, *Onychiurus carpaticus*, *Folsomia quadriocellat a* - Subclasa Collembola, *Stenophylax permistus*, *Stenophylax vibex speluncarum*, *Micropterna sequax* - Ord. Trichoptera, *Limonia nubeculosa* - Ord. Diptera.

În Peștera Ialomiței s-au găsit: *Fridericia ratzeli* - Subclasa Oligochaeta, *Parasitus niveus*, *Euryparasitus emarginatus* - Subclasa Acari, *Folsomia listeri*, *Ceratophysella sigillata*, *Onychiurus armatus* - Subclasa Collembola, *Catops tristis*, *Duvalius procerus*, *Niptus crenatus* - Ord. Coleoptera.

În Peștera Mică din Cheile Tătarului semnalăm prezența speciilor: *Onychiurus armatus*, *Onychiurus subgranulosus* - Subclasa Collembola, *Stenophylax permistus*, *Stenophylax vibex speluncarum* Ord. Trichoptera.

În Peștera Ursului din Cheile Tătarului se găsesc: *Enchytraeus albidus* - Subclasa Oligochaeta, *Parasitus niveus* - Subclasa Acari, *Lepidocyrtus serbicus*, *Tomocerus flavescens*, *Neelus murinus* - Subclasa Collembola.

Este posibil ca fauna acvatică subterană din peșterile Masivului Bucegi să prezinte un interes mult mai deosebit dar cercetările sunt încă insuficiente. Menționăm prezența în Peștera Ialomiței a unei subspecii endemice de amphipod, *Niphargus carphaticus cavernicolus*.

Pe suprafața depozitului din peșterile aflate în Cheile Tătarului există o mare cantitate de material clastic calcaros, iar în unele porțiuni se observă acumulări de pietriș. Suprafața crusteii stalagmitice conține o faună subfosilă alcătuită din specii de *Ursus arctos*, *Capra ibex*, *Rupicapra rupicapra* și unele elemente fosile de *Ursus spelaeus* sau *Felis spelaea*.

2.3.4. Habitate și ecosisteme

Ecosistemele principale ale Parcului sunt tipice zonei continental-boreale. Se poate observa o zonalitate clară, care pornește de la pădurile montane de foioase, păduri de conifere și ajunge în zona alpină la pașunile alpine și stâncăriile din golul alpin. Aceste ecosisteme sunt unele dintre cele mai complexe întâlnite în Europa, fiind foarte bine conservate.

În urma inventarului de baza al florei și faunei din Parc se poate constata prezența unor ecosisteme foarte importante și diverse, care au un grad de sensibilitate ridicat. Astfel, pașunile alpine sunt acele complexe ecologice care suferă cel mai mult în urma activităților legate de prezența omului, respectiv din cauza pășunatului excesiv. Speciile care traiesc pe aceste pașuni depind foarte mult de starea ecosistemelor, aici găsim cele mai multe specii vulnerabile și rare.

Privind în plan vertical, distingem următoarele etaje de vegetație: etajul montan inferior, etajul montan mijlociu, etajul montan superior, etajul subalpin, etajul alpin inferior, etajul alpin superior. Aceste etaje altitudinale, în raport cu condițiile de mediu au o vegetație caracteristică.

Pădurile ocupă cea mai mare suprafață, aproximativ 60% din teritoriul ariei protejate.

În ultimele două decenii au fost elaborate la nivel european mai multe sisteme de clasificare a habitatelor, având ca scop evidențierea diversității ecosistemelor ce alcătuiesc invelișul viu care s-a mai păstrat pe continent, de exemplu : CORINE, PALEARCTIC HABITATS, EUNIS. Începând cu Programul CORINE (1991), s-a încetățenit în Europa termenul de habitat care, în sensul strict, înseamnă loc de viață, adică mediul biologic în care trăiește un organism sau o biocenoză distinctă. În accepțiunea care i s-a dat în programul CORINE și apoi în celelalte sisteme de clasificare ce au urmat, prin **habitat** s-a înțeles de fapt un **ecosistem**, adică un habitat în sensul strict și biocenoza corespunzătoare care îl ocupă.

Cunoașterea diferitelor tipuri de habitate, cât și distribuția și suprafața lor este de importanță deosebită pentru managementul Parcului. Astfel se impune identificarea, cartarea lor și stabilirea măsurilor de conservare. În linii mari se disting câteva categorii mari de habitate, ce cuprind și alte tipuri, cu suprafețe reduse, dar cu valoare conservativă mare. Biocenozele au putut fi caracterizate doar prin compoziția, structura și specificul ecologic al fitocenozei deoarece, până în prezent, datele referitoare la zoocenoza și microcenoza sunt relativ puține și disparate. Habitatele reprezentative pentru Parc sunt următoarele:

- a) **Habitatele de tufarisuri și pajisti**, dintre care amintim tufărișurile de smirdar - *Rhododendron myrtifolium* cu afin - *Vaccinium myrtillus*, de jneapan - *Pinus mugo*, cu smirdar, tufărișuri de ienupar pitic - *Juniperus sibirica*, de alun -

Corylus avellana, sau de soc negru - *Sambucus nigra*, toate având valoare conservativă mare ;

- b) **Pajiștile alpine și subalpine** reprezentate de pajiștile de părușca - *Festuca supina* și *Potentilla ternata*, paiuș cu colți - *Festuca versicolor* și *Sesleria rigida* ssp. *Haynaldiana*, de țapoșică - *Nardus stricta* și *Viola declinata*.

Sunt alcatuite din asociații variate, cu caracter higrofit până la xerofit, care în mod normal acoperă complet sau aproape complet solul și se caracterizează prin dominanța ierburilor: graminee, cyperacee, juncacee, de statură mijlocie sau scundă;

- c) **Pajiști umede și comunități de ierburi înalte** - buruienişuri;
- d) **Păduri temperate de foioase cu frunze căzătoare**, în care predomină fagul - *Fagus sylvatica*, în amestec cu rașinoase: molid - *Picea abies* și brad - *Abies alba*, cu vegetație ierboasă - *Pulmonaria rubra*, *Hieracium rotundatum*, *Festuca drymeria*, *Leucanthemum waldsteinii*, ocupând aproximativ 2700 ha din suprafața Parcului, situându-se la altitudini între 600 și 1400 m, pe versanți cu înclinări medii și expoziții diferite, platouri, culmi, pe soluri de tip eutricamosol, luvosol, slab scheletice, moderat-slab acide ;
- e) **Păduri temperate de conifere**, de molid - *Picea abies* cu *Soldanella hungarica* și *Oxalis acetosella*, de molid - *Picea abies* și brad - *Abies alba* cu *Hieracium rotundatum*, cu *Luzula sylvatica* sau cu *Leucanthemum waldsteinii*, ce ocupă stațiuni la altitudini mari între 1350-1850 m. Dintre habitatele cu valoare conservativă mare menționăm pădurile și rariștile de larice - *Larix decidua* cu *Saxifraga cuneifolia*, ce ocupă versanți înclinați cu expoziții diverse, creste sau stâncării, de tip conglomerate calcaroase. O mare suprafață o ocupă molidișurile pure localizate în etajul boreal, la altitudini între 1400-1600 m;
- f) **Mlaștini, turbării, izvoare și pâraie**, cu *Carex nigra* ssp. *dacica* și *Platago gentianoides*, *Blysmus compressus*, *Glyceria nemoralis* s.a. Un habitat aparte îl reprezintă Turbaria acida de la Lăptici, unde pe stratul de turbă format din Sphagnaceae se dezvoltă o vegetație specifică, cum este endemitul *Salix myrtilloides* ;
- g) **Grohotișuri**, alcătuite din pietrișuri silicioase cu *Silene acaulis* și *Minuartia sedoides*, habitat particular, situat la înalțimi de 2300-2500 m, care se prezintă sub forma unor rozete pe pietrișuri, caracterizându-se printr-o structură floristică alcătuită din plante scunde circa 5-10 cm; stâncării calcaroase cu *Oxyria dygina*, *Cardaminopsis neglecta*, *Papaver corona-sancti-stephani* și *Doronicum carpaticum*, habitat endemic, cu valoare conservativă mare; stâncării cu *Acinos alpinus* și *Galium anisophyllum*;
- h) **Stânci continentale și roci** pe care întâlnim de exemplu comunități de *Saxifraga moschata* și *Darba kotschyi* pe stâncile calcaroase, în etajul subalpin, acesta fiind habitat endemic pentru Munții Carpați ;

- i) **Habitat acvatic**, reprezentate de lacuri, pâraie subalpine și alpine în care trăiesc populații importante de nevertebrate acvatic, pești și amfibieni. Vegetația este alcătuită dintr-o serie de briofite higrofit, care determină o asociație muscinală; lacurile de acumulare: Bolboci și Scropoasa reprezintă habitate artificiale ;
- j) **Peșteri**, cu valoare conservativă foarte mare, în special dacă adăpostesc colonii de lilieci, dintre cei menționați în Directiva Habitate.
Habitatele caracteristice Masivului Bucegi sunt prevăzute în anexa nr. 13.

2.4. ASPECTE CULTURALE ȘI FOLOSINȚA TERENULUI ÎN TRECUT

2.4.1. Mărturii arheologice și istorice

SECTORUL PRAHOVEAN

Orașul SINAIA.

Situat la poalele Muntelui Furnica, pe platoul ce coboară spre Valea Prahovei, Sinaia este dispus sub forma unui larg amfiteatru la marginile Masivului Bucegi. Istoria orașului traversează o serie de momente care marchează treptele ale devenirii sale, iar diverse locuri și mărturii materializează dimensiunea spirituală a unui oraș care a înfruntat cu măreție timpul curgător, adresându-se generațiilor spre cunoaștere.

Cea mai veche dovadă materială de existența a unei așezări umane stabile în V. Prahovei o reprezintă depozitul de topoare din bronz, descoperit la Sinaia. Obiectele scoase la iveală datează din epoca bronzului timpuriu, și anume în perioada 1800-1700 î.Hr. și au aparținut unui trib proto-tracic.

Continuitatea vieții umane pe meleagurile din această zonă a fost favorizată, în epocile următoare de cursurile de apă, a locurilor pentru pasunat, a pădurilor pentru vanat. Condițiile naturale au fost deosebit de prielnice pentru dezvoltarea așezărilor din timpuri preistorice, așa cum dovedesc vestigiile descoperite la Sinaia.

Secolul al XVII-lea este marcat de un eveniment cu consecințe importante în ce privește dezvoltarea așezărilor din zonă. Este vorba de construirea, în 1695, a Mănăstirii Sinaia, ctitoria lui Mihai Cantacuzino. Mai sunt cunoscute, pentru această perioadă, pe V. Prahovei, Schitul Lespezi și Schitul Predeal.

În 1873, principele Carol de Hohenzollern-Sigmaringen începe, la Sinaia care la acea dată se numea Comuna Podul Neagului, construirea Castelului Peleş.

Sinaia este spațiul unde, de decenii, Biserica Romano-Catolică înființată în 1896 și Biserica Ortodoxă "Sfântul Ilie Testiveanu" înființată în 1910 mențin prin slujbe viața creștină.

Sinaia a găzduit numeroase personalități a căror reședințe ulterior au fost transformate în muzee sau case memoriale.

Dupa o perdea de brazi si molizi se afla Vila Luminiș, devenita muzeu si care este singura locuinta a marelui compozitor George Enescu. Finalizata in 1925, aceasta vila este construita intr-un autentic stil romanesc. Mai putem nota: Casa lui Nicolae Iorga, Casa Anastase Simu.

Orașul BUȘTENI. Orasul se intinde pe terasele si pe conurile de dejectie acumulate la varsarea paraielor Valea Cerbului si Valea Jepilor in Prahova. Ca si celelate asezari din valea superioara a Prahovei localitatea a luat nastere in secolul trecut, pe drumul comercial al Brasovului.

Zona in care se afla localitatea Bușteni, cu bogatele pasuni, a favorizat dezvoltarea intensa a cresterii animalelor in special a ovinelor. Pastorii si vanatorii de prin aceste locuri si-au continuat aceste ocupatii, iar mai tarziu, ele au cunoscut o amploare deosebita. Satul a apartinut de Sinaia pana la 1884, cand a intrat in administrarea comunei Predeal. La 1 iulie 1908 localitatea a devenit comuna de sine statatoare cu o economie care a gravitat in jurul unei importante Fabricii de Hartie, iar din 1946 a intrat in randul oraselor tarii. Primele locuinte stabile s-au ridicat in jurul anului 1800. In anii 1926- 1927, pe Caraiman s-a inaltat un monument sub forma de cruce, simbol al cinstirii memoriei celor cazuti in lupte - primul razboi mondi.

Turismul in Bucegi si pe Valea Prahovei a luat o amploare deosebita dupa anul 1870, cand au inceput sa se infiinteze asociatiile si societatile turistice. Dintre ele amintim: Societatea Carpatica Sinaia /1893, S.C. Brasov /1873, Societatea turistilor din Romania /1873. Prin grija si entuziasmul acestor societati au fost amenajate poteci si drumuri, au fost executate marcaje, au fost construite adaposturi si cabane in munti.

ZONA DÂMBOVIȚA

Comuna MOROENI. Localitatea este atestată din secolul al XIX-lea anul 1800. Au fost atestate arheologic în vatra satului așezari geto-dacice din secolul al XI-lea și prezența unor monede grecești din secolul al II i.d.Hr.

Principalele monumente de arhitectura ale localității sunt: Biserica Sfântului Ioan Botezatorul /1925, un număr de 23 de case datate din perioada 1850-1950 și Casa Memorială Emil Ciorănescu.

ZONA BRAȘOV

Stațiunea turistică BRAN. Diferite urme arheologice si dovezi istorice care au fost descoperite pana in prezent, ne arata ca trecatoarea Branului a fost cunoscuta inca de pe vremea romanilor.

În apropierea Branului au fost descoperite marturii ale traiirii pe aceste meleaguri a romanilor, respectiv doua monumente funerare cu inscriptii in limba latina si caramizi cu stampila legiunii a-XIII-a Geamina.

Prima consemnare intr-un document dateaza din anul 1367 in actul prin care magistrul Iacob "Nobil de Drag" unul dintre cei mai mari feudali din Țara Bârsei, îi revine ca mostenire Branul sub numele de Terch. Sase ani mai tarziu, in 1373, un sfert din satul Bran, de aceasta data sub numele de Turcz, este donat de catre Regele

Ungariei lui Nicolae, episcop de Cenad si nepotul sau Matei. Din moment ce poate fi impartit, rezulta ca satul Bran era o asezare intinsa in cadrul platformei Bran.

Odata cu patrunderea ungarilor in Ardeal si venirea cavalerilor teutoni in Țara Bârsei intre anii 1211-1225, regele Andrei al II-lea le acorda privilegiul de a ridica o cetate din lemn si a construi case pentru ei si colonisti in vederea apararii granitei impotriva cumanilor, cetate care a fost ridicata in apropierea celei actuale sau in acelasi loc.

Zidirea ei se atribuie grofului Dietrich, perceptor al Ordinului Teutonic, de la numele caruia a ramas denumirea de “piatra lui Dietrich” pe care a fost construit mai tarziu castelul de astazi.

Primul si cel mai complet *urbariu* al cetatii si satelor branene a fost cel din 1761, cu inventarierea bunurilor domeniului Bran cu toti iobagii si jelerii, care au locuit pe teritoriul Branului si cu toate veniturile orasului liber Braşov, ca stapan de pamant, de la hanuri si carciumi, pive si draste, terenuri arabile si fanete alodial, la taxe și venituri si anume taxa colibei, taxa bajenarilor, venitul muntilor, dijma mieilor, dijma stupilor, venitul viteilor, venitul casariilor, și altele asemenea..

Documentul mai consemneaza si impartirea satelor branene in doua plase: din jos de vama Sohodol, Predeal, Poarta - actuale sate ale comunei Bran si din sus de vama, cu satele apartinatoare actualelor comune Moieciu si Fundata.

Satele branene libere intra sub incidenta reglementarilor administratiei de stat si vor cunoaste diferite arondari. În anul 1850 fac parte din districtul Brasov, care este alipit la districtul Sibiu, în 1854 infiintandu-se prefectura Braşov, Branul fiind una din cele zece prețuri. În anul 1863 Branul este arondat la districtul Făgăraş. În 1872 se formeaza comuna Branul de Jos cu trei sate Sohodol, Predeal si Poarta. În 1885 s-au constituit și comunele administrativ-politice Poarta, Predeal, Şimon, Sohodol.

Potrivit reorganizarii administrative din anul 1968, Comuna Bran cuprinde urmatoarele sate: Poarta, Predeluț, Şimon, Sohodol.

Orasul RÂŞNOV. In partea superioara a Țării Bârsei pe vechiul drum comercial care lega batrana cetate a Brasovului de capitala de odinioara a Țării Românești - Câmpulung, se afla orasul Râşnov, menționat în documentele medievale ca oraş-târg.

Prin pozitia lui strategica, asezat in Țara Bârsei la iesirea din culoarul Rucăr-Bran, Râşnovul a constituit o piedica in calea acelor ce intentionau sa patrunda spre Transilvania, in inima Daciei venind dinspre Dunăre.

Urmele lăstate prin castrele romane constituite din numeroase vase ceramice, metalice, monezi, dovedesc faptul ca stapanirea romana a contribuit la dezvoltarea orasului ca un punct de aparare a căilor de pătrundere peste muntii in Țara Bârsei; acest rol il va avea și Cetatea Bran in epocile urmatoare. Amintim castrul roman de la Cumidava care putea supraveghea mai multe cai de acces spre Transilvania. In vremea romanilor, Cetatea Bran intercepta numai trecatoarea cu acelasi nume, dar castrul

roman Cumidava supraveghea atat trecatoarea Bran, cat si trecerea muntilor de la Zărnești, trecatoarea de pe valea Rasnoavei dintre Râșnov – Predeal – Bușteni.

În secolul VI, marea migratiune a slavilor a determinat in Tara Barsei dezvoltarea sociala a populatiei, prin amestecarea acestora cu urmasii triburilor dacice romanizate; s-au alcatuit, impreuna cu slavii, mari mutatii politico-administrative, la inceput de catre romano-slavi, apoi de catre romani, printre care si Rasnovul.

La dezvoltarea economica a Rasnovului o mare importanta l-a avut drumul comercial prin trecatoarea Branului, dar care a constituit de-a lungul anilor si o cale de invazie pentru ostile dusmane. Acestia patrundand in Tara Barsei intalneau in calea lor arsnovul pe care adesea il pustiau. Marea invazie din 1241 a tatarilor, cand Țara Bârsei a fost pustiită, i-a determinat pe râșnoveni să se gândească la un sistem de apărare cât mai puternic. Așa a aparut necesitatea construirii Cetății Țărănești a Râșnovului, unde în nenumarate rânduri populația a fost nevoită să se refugieze.

2.4.2. Gospodărirea în trecut și folosința terenului

Până în 1948, an in care a avut loc nationalizarea tuturor terenurilor indiferent de categoria de folosinta si proprietar, marea majoritate a suprafetelor de teren au fost proprietate particulara, demn de ramarcat fiind prezenta in zona a proprietatilor Casei Regale, a lacasurilor de cult precum si a micilor proprietari. Forma de proprietate din trecut se reflecta asupra structurii actuale a proprietatii, la data elaborarii Planului de Management fiind in curs de retrocedare aceste suprafete. Redam mai jos istoricul marilor unitati forestiere.

Unitatea Azuga - Caraiman

Pana in 1948 intreaga suprafata a unitatii de productie **U.P.I Caraiman**, a fost proprietate de stat, administrata de C.A.P.S. - Casa Autonoma a Padurilor Statului.

Gospodarirea rationala s-a facut odata cu aparitia primului Cod Silvic din anul 1883 si a celui din 1910. Gospodarirea s-a facut pe baza unor regulamente de exploatare care reglementau taierea cat si pasunatul.

Preocupari pentru mentinerea continuitatii padurilor si pasunilor au existat si in trecut.

In baza Ordinului M.A.S. , Departamentul Silvicultură, nr. 69627 din 20-XI-1959, intreaga suprafata a unitatii Caraiman a fost constituita ca rezervatie naturala de interes stiintific, pentru Academia Romana, fiind incadrata in grupa I functionala, zona 5, categoria b.

Prin Procesul - verbal al Conferintei a-II-a de amenajare din 26-III-1970 s-a stabilit ca fosta parcela 24, cu o suprafata de 437,3 ha sa fie constituita ca rezervatie stiintifica, in care nu se vor executa nici un fel de lucrari.

Pentru restul parcelelor ,1-23, cu o suprafata de 398,6 ha s-au prevazut taieri de ingrijire pentru arboretele tinere de molid provenite din plantatii, iar in arboretele batrane taieri de igiena.

Amenajamentul din anul 1980 a mentinut aceasta zonare functionala a unitatii de protectie delimitand :

- a) zona stiintifica cu regim de restrictie totala, unde a fost acceptata circulatia turistica, impusa pe anumite trasee obligatorii - Valea Jepilor;
- b) zona tampon alcatuita atat din padure - parcelele 1-23, cat si din gol alpin, unde toate activitatile erau controlate si impuse unui regim restrictiv.

În anul 1990 s-a constituit Parcul Național Bucegi în care au fost incluse și pădurile acestei unități de producție.

Unitatea Azuga-Valea Cerbului. Padurile acestei unitati au apartinut in trecut C.A.P.S.-ului si obstei locuitorilor din Busteni și gospodarirea s-a facut conform Codului Silvic din 1883-1910.

Prin aparitia “ Legii pentru apararea terenurilor degradate” in anul 1930 si a promulgarii “Legii padurilor de protectie” in anul 1935 se contureaza cadrul legislativ de gospodarire.

Exploatarea padurilor in acele vremuri a fost concesionata Casei regale care detinea si proprietatea gaterului.

Incepand cu anul 1948 gospodarirea unitatii s-a facut in baza Legii nr. 204/1947 pentru apărarea patrimoniului forestier, emisă anterior nationalizarii, iar conform articolului 6 din Constitutia Romaniei padurile au trecut in proprietatea statului care le-a supus regimului silvic.

Au fost constituite teritorii sub jurisdictie comunala care asigurau lemnul pentru populatie si administrarea pasunilor.

Unitatea Sinaia. Din informatiile furnizate de evidentele ocoalelor silvice rezulta ca padurile au apartinut unui numar mare de proprietari: Casa regala - proprietatea particulara a regelui, Domeniul Coroanei - padurile apartineau statului, Eforia Spitalelor Civile, biserici, locuitori din zone limitrofe si mari proprietari. In 1948 in baza articolului 6 din Constitutia Romana aceste paduri au trecut in proprietatea statului.

Fondul forestier din zona brașoveană a Parcului. Pana in anul 1852 padurile, exploatarile si pasunatul nu au avut nici un amenajament, gospodarirea practicandu-se primitiv de locuitorii din jur. In anul 1852 intra in vigoare Legea Silvica Ungara, reglementandu-se, intr-o oarecare masura, exploatarile si pasunatul.

Primele amenajamente au fost intocmite intre anii 1890-1900 de catre Municipiul Brasov, care era proprietarul acestor paduri.

Diferiti alti proprietari au fost: C.A.P.S., composesorate comunale, particulari.

Unitatea Moroeni. Inainte de 1948 padurile au apartinut urmatoarelor categorii de proprietari: mari proprietari; statul roman; diferite persoane juridice; mici proprietari. In 1920 s-a construit barajul de captare a apei pentru uzina electrica de la Dobresti. Incepand din anul 1948 terenurile au intrat in proprietatea statului.

2.5. ASPECTE ECONOMICO-SOCIALE ȘI FOLOSINȚA ACTUALĂ A TERENULUI

2.5.1. Comunitățile locale

Comunitățile locale sunt reprezentate de orase, comune și sate care aparțin a trei județe: Dâmbovița, Prahova și Brașov, până la data elaborării acestui plan nu s-a înregistrat nici o localitate amplasată în perimetrul Parcului, iar cele enumerate mai sus sunt riverane acestuia.

2.5.1.1. Județul Dâmbovița

Comuna Moroeni. Este situată la extremitatea nordică a județului Dâmbovița și are o suprafață de 28.739 ha. Se învecinează la nord cu județul Brașov, la est cu județul Prahova și la vest cu județul Argeș.

Localitatea Moroeni se dezvoltă de o parte și de alta a D.N. 71 „Târgoviște-Sinaia” pe D.C. 147. Populația comunei numără 5241 locuitori, reprezentând 1748 gospodării amplasate pe suprafața de 385 ha, teren intravilan.

Dintre principalele activități economico-sociale ce se desfășoară pe teritoriul localității amintim: exploatarea resurse naturale, pomicultură, zootehnie, turism, comerț, tratament, învățământ.

2.5.1.2. Județul Brașov

Comuna Bran. Este situată relativ în centrul țării, la limita sudică a județului Brașov, în unitatea geografică numită „Platforma Branului”. Comuna este desfășurată pe o suprafață de 6785 ha. Populația totală este de 5573 de locuitori.

Agricultura are o tradiție veche în comuna Bran, alături de exploatarea lemnului și valorificarea celorlalte resurse naturale. Datorită cadrului natural mai puțin prielnic cultura plantelor nu prezintă un potențial economic puternic, pe primul loc situându-se creșterea animalelor urmată de pomicultura.

Majoritatea terenurilor agricole, cu excepția pășunilor comunale, aparțin țăranilor cu gospodării individuale. Suprafețele mari acoperite de pășuni și fanete din care peste 89% din suprafața agricolă și tradiția locuitorilor din Bran, face ca în prezent baza economică a comunei să o constituie zootehnia. Pășunile alpine au o productivitate foarte scăzută datorită faptului că sunt împădurite în proporție de 60%.

Activitățile industriale sunt nesemnificative. În domeniul serviciilor, comuna dispune de o ofertă dezvoltată privind:

- a) societăți private de transport persoane și marfă;
- b) societăți specializate în comerț și alimentație publică;
- c) societăți specializate în activități de turism - agenții de turism, pensiuni agroturistice și gospodării agroturistice.

Orasul Râșnov. Situat la poalele muntelui Postavarul, in Depresiunea Barsei la incrucisarea unor vechi drumuri comerciale ce leaga peste munti Brasovul de Campulung Muscel. Orasul Rasnov a fost mentionat prima data in 1331, ca targ in care traiau tarani liberi si mestesugari organizati in bresle. Pozitia sa la confluenta intre munte si podis si monumentul istoric Cetatea Rasnovului justifica intensificarea turismului rural si montan in zona. Populatia orasului este de 15.600 locuitori.

2.5.1.3 Judetul Prahova

Orașul Azuga. Localitatea este situata pe cea mai circulata vale transcarpatica a Romaniei, Valea Prahovei, respectiv pe DN1/E60 si magistrala feroviara dubla electrificata Bucuresti Brasov la circa 135 km de Bucuresti 36 km de Brasov. Fata de localitatile invecinate distantele sunt reduse : Predeal 7 km, Busteni 4km, Sinaia 12 km.

Populatia orasului este de 6.465 locuitori.

Orașul Sinaia. Statiunea Sinaia este asezata pe Valea Superioară a râului Prahova, în plină zonă carpatică, la poalele Munților Vârful cu Dor și Piatra Arsă.

La vestul așezării, Munții Bucegi, domină Sinaia printr-un abrupt de peste 1000 m. În est, Munții Gârbova se întind până la Izvorul lui Bogdan. Aceste două masive muntoase, Bucegii și Gârbova înconjoară localitatea pe o porțiune de 9 km.

Populația orașului este de 15.465 locuitori.

Orașul Bușteni. Stațiunea Bușteni este așezată pe cursul superior al râului Prahova, la o altitudine medie de 850 m, între munții Bucegi și munții Baiului. Orașul, situat la 135 km de București, se întinde 7 km de-a lungul văii între "Vadul Cerbului" și tunelul săpat în pîntenul muntelui "Muchia Lungă".

Clima specifică Culoarului Prahovean, cu ierni blânde și veri răcoroase, atmosfera relaxantă, aerul ozonat, mareașia munților, bazele de agrement și unitățile de cazare moderne, atrag în Bușteni an de an mii de turiști.

Populația orașului este de 10.300 locuitori.

2.5.2. Factori interesați

Se consideră factori interesați toate acele instituții, organizații, comunități sau chiar persoane fizice, care pot avea interese deosebite în gospodărirea Parcului Natural Bucegi, derivând din:

- a) calitatea de proprietar al terenurilor;
- b) administrator al terenurilor;
- c) dreptul de utilizare a resurselor naturale de pe raza Parcului
- d) interesul de a organiza activitati de orice fel pe raza Parcului sau in imediata apropiere a acestuia cu efecte posibile asupra Parcului.

Principalii factori interesați sunt reprezentanți fie în Consiliul Științific, fie în Consiliul Consultativ, având posibilitatea de a participa în mod activ la planificarea și supravegherea acțiunilor de gospodărire a Parcului Natural Bucegi. Acești principali factori sunt:

- a) Regia Națională a Pădurilor – ROMSILVA, Serviciul Ariei Protejate;
- b) Direcțiile Silvice Dambovită, Prahova și Brașov, ca administratori ai fondului forestier național proprietate de stat;
- c) Consiliile Județene Dâmbovița, Prahova, Brașov;
- d) Agențiile pentru Protecția Mediului Dâmbovița, Prahova și Brașov;
- e) Primăriile Moroieni, Sinaia, Bușteni, Bran, Râșnov, Zărnești, Moieciu;
- f) Proprietari sau asociații profesionale în domeniul serviciilor turistice;
- g) Agenția Națională Apele Române, Direcția Buzău-Ialomița și Direcția Olt;
- h) Formațiunile Salvamont Dâmbovița, Prahova, Brașov;
- i) S.C. Teleferic Prahova S.A. ;
- j) Inspectoratele Școlare Dâmbovița, Prahova și Brașov;
- k) Structurile de specialiști – montani din cadrul Jandarmeriei Române, competente teritorial.

Inspectoratele pentru Situații de Urgență din județele Dambovită, Prahova și Brașov.

2.5.3. Activități turistice și recreative

Căi de acces auto: conform punctului 2.1.1.

În acest Parc găsim o multitudine de atracții turistice, cum ar fi:

- a) **drumetie** – există 40 de trasee turistice de diferite grade de dificultate a caror descriere face obiectul anexei nr. 14;
- b) **transport pe cablu** – există 7 instalații de transport pe cablu din care 3 instalații tip telecabina pe traseele Sinaia - Cota 1400 – Cota 2000, Busteni-Babele, Babele – Pestera, o instalație tip telegondola Sinaia – Cota 1400 și 3 instalații tip telescaun pe traseele Cota 1400-Cota 2000, Cota 2000-Cabana Valea Dorului, Busteni -Kalinder;
- c) **alpinism** – avem unii dintre cei mai impunători pereti din țară – Peretele Costilei, Peretele Vaii Albe, și altele asemenea.. Descrierea lor face obiectul anexei nr. 15;
- d) **ciclism** – sunt două trasee pe drumuri județene cu o lungime totală de aproximativ 60 de kilometri;
- e) **ski** – sunt amenajate un număr de 14 partii de ski în Stațiunile turistice Sinaia și Busteni. Cele 13 partii aferente Stațiunii Sinaia , Carp, Incepători, Legatura, Noua, Papagal, Furnica, Valea Soarelui, Scandurari, Sub teleferic 1, Sub teleferic 2, Tarle, Taverna și Varianta, sunt în curs de omologare, documentațiile aferente acestora fiind avizate favorabil de către Consiliul Științific;

- f) **pescuit** – se poate pescui cu autorizație conform regulamentului Parcului;
- g) **cercetare / observarea naturii** – există în Parcul Natural Bucegi peste 3500 de specii de flora dintre care foarte multe sunt ocrotite de lege, care pot fi cercetate, observate sau fotografiate;
- h) **fotografie** – sunt foarte multe puncte de belvedere cu perspectivă spre spații largi, există un număr foarte mare de locuri celebre, monumente ale naturii, specii de flora și fauna apreciate de fotografi.

2.5.4. Activități educative

Obiectivul principal al Administratiei Parcului Natural Bucegi îl reprezintă menținerea biodiversității și a peisajului cât mai aproape de forma naturală. Acest obiectiv poate fi atins prin promovarea lui pe calea educației intense a diferitelor medii sociale. În cadrul Administratiei Parcului Natural Bucegi există un departament specializat în această direcție.

În funcție de segmentul de vârstă și de obiectivele urmărite acțiunile educative se pot clasifica astfel:

- a) Colaborare cu inspectoratele școlare și cu școlile din cele trei județe, prin:
 - i) concursuri școlare cu premii pentru cunoașterea și protejarea naturii;
 - ii) elaborarea unui manual al Parcului care să fie introdus ca obiect de studiu în școli;
 - iii) organizarea de tabere școlare cu elevi voluntari pentru igienizarea unor trasee sau zone turistice;
 - iv) expoziții ale elevilor cu desene și picturi având ca teme natură, pădurea, flora, fauna, peisaje și altele asemenea.
- b) Colaborare cu Inspectoratele pentru Situații de Urgență Județene prin:
 - i) diseminarea de materiale informative, pliante, postere și altele asemenea, elaborate de către fiecare instituție în parte sau în colaborare;
 - ii) invitarea reprezentanților ISU la acțiunile de conștientizare publică cu ocazia cărora vor fi prezentate temele de apărare împotriva incendiilor;
 - iii) completarea în mod obligatoriu a regulilor de vizitare a ariei cu reguli de apărare împotriva incendiilor.
- c) Elaborarea de broșuri, pliante, harti.
- d) Construirea de panouri educative, amplasate în diferite locații cum ar fi școli, cai de acces în Parc, puncte de cazare, stații de telecabina și altele asemenea, care să sublinieze importanța Parcului în zonă.
- e) Organizarea de seminarii, conferințe de presă.
- f) Acțiuni de voluntariat din România sau din străinătate, membri ai diferitelor organisme internaționale de protecție a naturii, precum și elevi, studenți, profesori, ecologi și altele persoane interesate.

Administrația Parcului Natural Bucegi are o dotare care să permită realizarea unor materiale documentare și informative pentru prezentări cu scop educativ și de conștientizare publică, respectiv tehnica de calcul și programe grafice, camera foto digitală, aparatură video.

2.5.5. Activități de cercetare și dotarea specifică

Munții Bucegi constituie unul dintre cele mai reprezentative și cunoscute edificii montane din Carpații Meridionali. Diversitatea formelor de relief, structura geologică, altitudinea ce se ridică peste 2500 metri, oferă condiții deosebit de variate

care au determinat instalarea unei flore, in aceeasi masura de variata si bogata, cuprinzand toate grupele mari de plante.

Marea bogăție de specii a acestui masiv, a atras inca de la inceputul secolului trecut un numar mare de naturalisti care au recoltat esantioane care se regasesc si astazi in cele mai renumite colectii din tara.

Studii si cercetari se intreprind si in prezent de catre numerosi cercetatori de la diverse institute si universitati, iar în Parc exista o retea de puncte de observare-cercetare ale Academiei Romane.

Administrația Parcului Natural Bucegi este preocupata de crearea si mentinerea de legaturi cu diversi cercetatori si specialisti cu care sa aiba schimburi de informatii.

Din Consiliul Științific al Parcului Natural Bucegi fac parte specialisti in diferite domenii de cercetare. Aceștia sunt desemnati de institutii si organizatii stiintifice care au studiat si studiaza intens Masivul Bucegi și regiunile înconjuratoare.

Administrația Parcului Natural Bucegi are o bază documentară pe care o actualizează permanent, aceasta fiind formată din manuale, tratate de specialitate, lucrări, monografii, determinatoare pentru floră și faună, articole științifice precum și materiale video sau foto care ilustrează diferite aspecte specifice. Diverse baze de date extrase din arhive sau obținute prin monitorizare, completează fondul documentar.

Dotările Administrației Parcului necesare observațiilor de teren sunt, în prezent, modeste: binoclu, aparat foto digital, camera video, și altele asemenea.

2.6. PARCUL NATURAL BUCEGI

COMPONENTĂ A SITULUI NATURA 2000 BUCEGI ROSCI0013

Ca o consecință a poziționării sale geografice masivul si Parcul Natural Bucegi se bucura de existenta unei biodiversitati remarcabile atat la nivelul ecosistemelor cat si a speciilor. In perimetrul Parcului au fost identificate pe baza literaturii de specialitate si a cercetarilor pe teren un numar de cel puțin 65 de habitate clasificate conform sistemului national, corespunzator unui numar de 23 habitate de importanta comunitara Natura 2000. Din totalul de 23 de habitate Natura 2000 identificate un numar de 5 habitate sunt de importanta prioritara, prevăzute în anexa nr.13.

Cartarea acestor habitate nu a fost realizata pana la data elaborarii Planului de Management, aceasta actiune regasindu-se intre obiectivele prioritare de management ale Administratiei.

Parcul Natural Bucegi pe langa faptul ca este gazda unor tipuri deosebit de valoroase de habitate, de la paduri mature aproape virgine, pajisti si stancarii bogate in specii floristice, turbării si pesteri este si gazda a patru specii de mamifere comunitare din care doua sunt prioritare si anume *Barbastella barbastellus*, *Canis lupus*, *Lynx lynx*, *Ursus arctos*, un numar de doua specii comunitare de anfibieni si reptile anume *Bombina variegata*, *Triturus montandoni*, o specie comunitara de pesti

- *Cottus gobio*, un numar de 12 specii comunitare de nevertebrate, din care una prioritara - *Chilostoma banaticum*, *Colias myrmidone*, *Cordulegaster heros*, *Cucujus cinnaberinus*, *Euphydryas aurinia*, *Isophya costata*, *Lucanos cervus*, *Nymphalis vaualbum*, *Odontopodisma rubripes*, *Pholidoptera transsylvanica*, ***Rosalia alpina***, *Vertigo genes* si a 7 specii comunitare de plante din care una prioritara - *Buxbaumia viridis*, ***Campanula serrata***, *Dicranum viride*, *Draba dorneri*, *Ligularia sibirica*, *Meesia longiseta*, *Tozza carpathica*, pentru care a fost declarat situl Natura 2000.

De asemenea, reprezinta un areal vital al carnivorelor mari. Prezenta celor trei reprezentanti ai acestora, ursul, lupul si rasul este des semnalata si chiar impune masuri speciale de management datorita numarului mare de exemplare.

În ultimele decenii odata cu dezvoltarea comunitatilor locale si a activitatilor umane se inregistreaza o presiune crescanda asupra biodiversitatii. Patrimoniul natural și peisajul constituie de asemenea atractii deosebite ce au favorizat turismul și implicit dezvoltarea infrastructurii specifice acestei activități.

Valoarea deosebită a patrimoniului natural și în special prezența habitatelor de interes comunitar dintre care 5 de interes prioritar a stat la baza deciziei de includere în rețeaua Natura 2000 a masivului Bucegi.

Natura 2000 este o rețea ecologică de arii naturale protejate din statele membre ale Uniunii Europene. Alături de celelalte 272 situri de importanță comunitară declarate ca parte integrantă a rețelei ecologice europene prin ordinul de ministru nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturala protejata asiturilor de importanta comunitara, ca parte integranta a retelei ecologice europene Natura 2000 in Romania, situl Bucegi cod ROSCI0013 își aduce aportul la contribuția României la Rețeaua Ecologică Europeană.

Scopul principal al programului Natura 2000 constă în protejarea pe termen lung a habitatelor și speciilor de interes pentru UE. Pentru menținerea diversității, statele membre s-au angajat să promoveze acțiuni de conservare a naturii. Directiva Păsări 79/409EEC/1979 și Directiva Habitate 92/43EEC/1992 sunt directivele principale ale UE referitor la protecția naturii. În perimetrul sitului Natura 2000 Bucegi, declarat prin Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară ca parte a rețelei Natura 2000 în România, Parcul Natural Bucegi ocupă o suprafață de 32497,6 ha reprezentând 84% din suprafața totală, fiind gazda principalelor habitate și specii identificate în Sit.

În situl Natura 2000, noile planuri și proiecte vor trebui apreciate din punct de vedere al oricăror efecte semnificative asupra ariei protejate și a patrimoniului natural, conform prevederilor legale în vigoare. Rezultatul analizei se va concretiza în emiterea de către Autoritatea Centrală pentru Protecția Mediului a avizului Natura 2000 pentru aceste documente.

Pentru protecția principalelor habitate vor fi aplicate următoarele măsuri:

Natura 2000		Măsurile de protecție
Cod	Denumire	
3220	Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane cu <i>Chrysosplenium alpine</i> și <i>Chrysosplenium alternifolium</i>	Habitatul este inclus în lista EUNIS nivel 2 și Convenția de la Berna - 37.71. În rețeaua Natura 2000 din România există 24 de SCI-uri care cuprind acest tip de habitat. Siturile în care este prezentă specia <i>Ligularia sibirica</i> , taxon amenințat la nivel european, sau care conțin anumite endemite precum <i>Doronicum carpaticum</i> au valoare conservativă mare. Habitatul este direct influențat de debitele râurilor care își au izvoarele la altitudini ridicate, ceea ce determină scurgeri rapide ale apelor și debite mari spre vară. Izvoarele mai ales cele din subalpin, sunt uneori folosite pentru adaparea animalelor, solurile și vegetația din jurul lor fiind astfel puternic rascolite. Vegetația are un rol important în fixarea solurilor. Ca măsuri de conservare se impun interzicerea pășunatului în jurul izvoarelor și controlul activităților turistice în siturile mai sensibile.
3230	Râuri montane alături de vegetația lor <i>Myricaria germanica</i>	Habitatele cu <i>Myricaria germanica</i> au valoare conservativă mare, sunt protejate Emerald și sunt încă bine reprezentate în România. Habitatul este inclus în lista EUNIS nivel 2 și Convenția de la Berna - 31.1. În secolul al XIX-lea, <i>Myricaria germanica</i> putea fi identificată în văile râurilor și la altitudini foarte scăzute, în Văile Târnavelor, Valea Seacă, lunca joasă a Oltului și Siretului. În timp, specia a dispărut de aici ca urmare a amenajărilor hidrotehnice care au modificat dinamica scurgerii apelor, împiedicând inundațiile, eroziunile și acumularea aluviunilor. Fitocenozele de <i>Myricaria germanica</i> s-au redus mult în întreaga Europă iar habitatul a fost declarat de interes comunitar și inclus în Anexa I a Directivei Habitate. Pârâurile și râurile din Carpați încă mai oferă condiții pentru instalarea vegetației pioniere cu <i>Myricaria germanica</i> . Însă aceste cenoze, mai ales în condiții de pășunat, se ruderalizează și se pot transforma în pajiști degradate din alianța <i>Agropyro – Rumicion</i> . Măsurile de conservare trebuie să urmărească menținerea într-o stare cât mai puțin modificată a acestui tip de habitat, cu interzicerea pășunatului sau a oricăror activități care ar putea influența dinamica naturală a apelor. Fiind o specie heliofilă, se poate interveni pentru menținerea acestui tip de vegetație cu <i>Myricaria germanica</i> , prin tăierea speciilor lemnoase de talie mai mare; se întârzie astfel dinamica naturală a vegetației, de instalare a pădurilor de luncă. Tufărișurile de <i>Myricaria germanica</i> , alături de sălcete, au un rol important în atenuarea vitezei de scurgere a apelor în timpul viiturilor. În România există 18 SCI-uri Natura 2000 care includ și acest tip de habitat.

		Cenozele instalate pe malurile râurilor și speciile pioniere <i>Myricaria germanica</i> , <i>Salix purpurea</i> și <i>Epilobium dodonaei</i> constituie un habitat caracteristic pentru două specii de păsări <i>Actitis hypoleucos</i> și <i>Charadrius dubius</i> . În arealul său de răspândire, <i>Myricaria germanica</i> constituie, de asemenea, unica sursă de hrană pentru anumite insecte fitofage cum sunt <i>Coniatus splendidus</i> și <i>Tuponia prasina</i> [12].
3240	Rauri montane si vegetatia lor de <i>Salix elaeagnos</i>	<p>Habitatele au valoare conservativă mare, sunt protejate Emerald și sunt încă bine reprezentate în România. Habitatul este inclus in lista EUNIS level 2 și în Convenția de la Berna - 44.1.</p> <p>Vegetația caracteristică acestui tip de habitat este deosebit de importantă în prevenirea inundațiilor provocate de creșteri rapide ale debitelor râurilor. În habitatele unde vegetația a fost parțial afectată de viituri, este posibilă prelevarea de material vegetal <i>in situ</i> și aplicarea unui program de refacere a acesteia. Dinamica naturală a habitatului include reinstalarea vegetației, frecvent prin intermediul pâlcurilor de <i>Myricaria germanica</i>. În anumite condiții, vegetația caracteristică acestui habitat poate evolua spre păduri aluviale tipice.</p> <p>Tufărișurile și pădurile de pe marginea râurilor montane sunt habitate cu rol major în conservarea biodiversității, în special a unor specii de păsări. Măsurile de conservare pentru acest tip de habitat presupun prevenirea eroziunii solurilor, interzicerea exploatării prundișului și a tăierilor speciilor lemnoase, promovarea regenerării naturale a vegetației, limitarea accesului turmelor de animale, în special bovine care determină alterarea puternică a solurilor și împiedică reinstalarea vegetației, practicarea unui turism controlat. Acest tip de habitat se găsește inclus în 20 de SCI-uri Natura 2000, în România. Habitatul conservă și specia <i>Castor fiber</i> / 1337 – Natura 2000, dispărută din multe regiuni ale Europei, dar și din numeroase bazine acvatice ale României.</p>
4060	Tufarișuri alpine și boreale	Sunt habitate fragile, datorită factorilor abiotici naturali; sunt periclitați de pășunatul excesiv, de supraîncărcarea cu animale domestice ; de asemenea, turismul necontrolat, cu deplasarea în afara potecilor, pe scurtături, provoacă o eroziune suplimentară a covorului vegetal, greu de remediat în aceste condiții de viață extreme .
4070*	Tufarisuri sud-est carpatice de jneapan - <i>Pinus mugo</i> cu smirdar - <i>Rhododendron myrtifolium</i>	Specia <i>Pinus Mugo</i> a fost ocrotita prin lege in Romania din 1952, fiind puternic periclitata ; cu toate acestea, reducerea suprafetelor habitatului a continuat, datorita actiunilor de defrisare in favoarea extinderii pajistilor, prin utilizarea lui ca lemn de foc de catre ciobani, turisti, cabanieri, prin culegerea lastarilor tineri pentru uz medicinal, pasunatul limitrof intens. Un management adecvat pentru protectie trebuie sa prevada interdictie totala pentru taieri, recoltarea lastarilor, constituirea unor trasee turistice ocolitoare, cu interdictia camparii

		in zone apropiate habitatului si instituirea unui sistem de amenzi semnificative in cazul delictelor. Amenajarea unor pepiniere si a unor culturi de <i>Pinos mugo</i> , in care sa se poata valorifica economic calitatile medicinale ale speciei.
4080	Tufarisuri subarctice de <i>Salix spp.</i>	Habitatul fiind legat de cursul paraielor de munte si de mlastini poate fi afectat de lucrari de amenajare a torentilor si de captari de ape in amonte ; de asemenea, pasunatului si mai ales turismul necontrolat in afara traseelor amenajate, poate afecta mecanic plantele cu habitus mare si bogate in tesut parenchimatic.
6110*	Comunitati rupicole calcifile sau pajisti basifile din <i>Alyso-Sedion albi</i>	Masurile de conservare care trebuie luate in cazul acestui tip de habitat sunt cele generale de protectie a unui habitat prioritar Natura 2000 dar datorita prezentei sale restranse si pe suprafete mici, principala amenintare o constituie dezvoltarea infrastructurii, pasunatul si turismul necontrolat si degradarea pasunilor. Datorita reliefului slab inclinat pe care este prezent acest habitat trebuie evitat suprapasunatul si practicarea unui turism ecologic.
6170	Pajiști alpine și subalpine pe substrat calcaros	Evitarea suprapășunatului și practicarea unui turism ecologic.
6230*	Pajiști montane cu <i>Nardus</i> , cu mare diversitate de specii, dezvoltate pe substraturi silicioase în Europa continentală	Continuarea unui pășunat tradițional, în composesorat, care permite conservarea acestui tip de habitat. Se impune evitarea suprapășunatului care determină degradarea și o scădere a bogăției specifice a acestor pajiști, dar și a târlirii, care determină înlocuirea lor cu alte tipuri de comunități vegetale. De asemenea, nu se recomandă aplicarea de amendamente pe baza de Ca, care pot duce la eliminarea speciei <i>Nardus stricta</i> .
6430	Comunități de lizieră higrofile cu ierburi înalte de la câmpie și din etajul montan până în cel alpi	Interzicerea desecărilor, a defrișărilor și a construirii de drumuri forestiere
6520	Pajiști/Fânețe montane	Pentru conservarea acestor pajiști este necesară evitarea suprapășunatului care poate duce la degradarea lor determinând tranziția acestora înspre nardete. De asemenea, se recomandă cosirea acestora începând cu sfârșitul lunii iulie, când majoritatea speciilor componente au fructificat.
7140	Turbarii sud-est carpatice, , mezo-oligotrofe , cu <i>Carex rostrata si Sphagnum recurvum</i>	Evitarea pasunatului si a turismului necontrolat.
8110	Grohotiș stâncos al etajului montan	În particular, pentru acest tip de habitat, datorită prezenței sale pe versanți slab înclinați,

		amenințarea principală o constituie pășunatul și turismul necontrolat din zonele ușor accesibile. Realizarea unor pârtii de schi și infrastructura aferentă, pot afecta habitatul până la dispariție.
8120	Grohotiș calcaros și de șisturi calcaroase ale etajelor montane până la cele alpine	În particular, pentru acest tip de habitat, datorită prezenței sale pe versanți înclinați dar și pe versanți cu pantă mare, amenințarea principală o constituie pășunatul și turismul necontrolat din zonele ușor accesibile, apoi, alpinismul din zonele mai inaccesibile. Realizarea unor pârtii de schi și infrastructura aferentă, pot afecta habitatul până la dispariție.
8210	Comnitate sud-est carpatice de stanci calcaroase cu <i>Artemisia eriantha</i> și <i>Gypsophila petrae</i> - cu <i>Saxifraga moschata</i> și <i>Draba kotschy</i>	Acest tip de habitat se întâlnește pe stâncării abrupte, cu expunere sudică sau estică –deci principala amenințare a acestuia o constituie alpinismul necontrolat și pasunatul în zonele mai ușor accesibile. Habitat cu valoare conservativă mare, habitat endemic.
8310	Pesteri	Măsurile de conservare sunt păstrarea secretului localizării peșterii, montarea de porți, sau preluarea în custodie, acolo unde există și alte interese de conservare
9110	Păduri de fag de tip <i>Luzulo-Fagetum</i>	Interzicerea tăierilor rase, pășunatului, completărilor cu molid a ochiurilor neregenerate, precum și controlul strict al unor activități turistice cum ar fi campări, crearea de noi poteci.

9150	Păduri medio-europene de fag din <i>Cephalanthero-Fagion</i>	Interzicerea tăierilor rase, pășunatului, plantațiilor cu molid în ochiurile neregenerate, precum și controlul strict al unor activități turistice cum ar fi campări, crearea de noi poteci și economice, anume exploatarea calcarului. Evitarea acidificării solului prin creșterea proporției molidului în compoziția stratului arborilor. Măsurile de conservare trebuie să urmărească protejarea stratului ierbos, alcătuit, în mare parte, din specii endemice sau de valoare științifică deosebită.
9180*	Păduri de tip <i>Tilio-Acerion</i> pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	Pastrarea statutului actual al arie protejate, limitarea extinderii factorului antropic, interzicerea colectării plantelor cu valoare economică, reampadurirea în zonele în care s-au făcut defrisări iraționale în vederea prevenirii fenomenelor de eroziune a solului, monitorizarea habitatelor pentru asigurarea regenerării și dezvoltării naturale. Măsurile de conservare trebuie să urmărească menținerea fagului la un nivel de abundență scăzut, până în 30 % și prevenirea instalării molidului sau salcâmului. Promovarea unor metode și tehnologii de exploatare a lemnului cât mai puțin agresive pentru ecosistemul forestier.
91E0*	Păduri aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> - <i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i> .	Amenințări: defrișări, pășunat, incendierea voluntară, turismul practicat intensiv, depozitarea gunoaielor, eutrofizarea comunităților riverane, invazia salcâmului și arțarului canadian, plantațiile de plop euramerican. Un management adecvat ar trebui să aibă ca

		obiectiv menținerea regimului hidrologic natural.
91V0	Păduri de fag dacice - <i>Symphyto-Fagion</i>	Păstrarea statutului actual al ariilor protejate, inițierea unor proiecte prin intermediul cărora să se realizeze renaturarea sit-urilor, limitarea exploatărilor forestiere, pentru a contracara efectele generate de presiunea antropică ridicată.
9410	Păduri montane acidofile de <i>Picea excelsa</i> și de amestec : <i>Picea excelsa</i> - <i>Abies alba</i> - <i>Fagus sylvatica</i> dezvoltate pe versanți cu diverse expoziții	Evitarea defrișărilor.
9420	Păduri de <i>Larix decidua</i> și/sau <i>Pinus cembra</i>	Evitarea defrișărilor.

CAPITOLUL 3

3. OBIECTIVE ALE PLANULUI DE MANAGEMENT

3.1. OBIECTIVELE PRINCIPALE ALE PLANULUI DE MANAGEMENT

3.1.1. Protecția peisajului de munte într-un mod durabil armonizând interacțiunea dintre capitalul natural din Parc și sistemul socio-economic limitrof, prin utilizarea judicioasă a resurselor naturale și prin păstrarea practicilor de construcție și a tradițiilor socio-culturale.

3.1.2. Conservarea valorii peisagistice a capitalului natural din Parc precum și a habitatelor/ecosistemelor și speciilor integrate acestuia, prin menținerea ori optimizarea structurii și funcționalității.

3.1.2.1. Reinventarierea speciilor de floră și faună, estimarea parametrilor structurali și funcționali ai acestora, identificarea și monitorizarea speciilor aflate pe Lista Roșie precum și a speciilor din anexele Directivei Habitate. Obiectivul vizează conservarea diversității specifice și genetice a populațiilor de floră și faună din cadrul Parcului și menținerea acestuia la un nivel înalt.

3.1.2.2. Studiul diversității ecosistemice, prin identificarea habitatelor, tipurilor de ecosisteme, inclusiv zonele de ecoton, prin stabilirea limitelor spațiale, a stării lor de conservare. Realizarea obiectivului presupune o analiză a diversității geologice, paleontologice, geomorfologice, climatice, hidrologice, pedologice și biologice.

3.1.3. Sprijinirea Comunităților locale și a activităților tradiționale pentru dezvoltarea durabilă și păstrarea specificului socio-cultural, în armonie cu natura pentru redresarea echilibrului ecologic. În cazurile justificate se pot aproba, cu respectarea legii, exploatarea lemnului, pășunatul rațional, meșteșuguri tradiționale, artizanat, colectarea fructelor de pădure, a ciupercilor comestibile, vânătoare, pescuit și prelucrarea pietrei.

3.1.4. Realizarea unui turism adecvat scopului instituirii Parcului, predominant ecoturistic, tematic sau agroturistic și fără exploatări intensive sau care depășesc toleranța ecologică a PNB.

Unul dintre obiectivele Administrației Parcului Natural Bucegi este să ofere turiștilor în colaborare cu operatorii în turism programe cât mai variate și atractive care să asigure și posibilitatea educării acestora în scopul conservării naturii.

Se urmărește susținerea acestui tip de turism prin:

- a) trasee turistice marcate existente, prevăzute în anexa nr. 14 și trasee de alpinism, prevăzute în anexa nr. 15;
- b) instalații de transport pe cablu existente - prevăzute în anexa nr. 16 la Regulamentul Parcului;
- c) modernizări ale traseelor sau a altor căi de acces existente prin identificare, stabilirea lucrărilor necesare de refacere, modernizare, echipare cu mijloace de siguranță a circulației – indicatoare, scări metalice, balustrade, lanțuri și altele asemenea;
- d) evaluarea numărului și suprafeței parcărilor și spațiilor de camping, cu dotări conform prevederilor legale, a spațiilor de depozitare a deșeurilor precum și utilități curente - apă, energie electrică și termică, canalizare, vetre de foc amenajate, conform prevederilor legale;
- e) spații de cazare existente ;
- f) puncte de informare în construcții existente și panouri publicitare:
 - 2 în județul Dâmbovița - Moroieni- sediu, cabana Dichiu
 - 2 în județul Brașov – Moeciu de Sus, Bran;
 - 1 în județul Prahova - Sinaia
- g) centre de vizitare:
 - 2, în intravilanul localităților Busteni și Padina-Pestera
- h) îmbunătățirea comunicațiilor de telefonie mobilă, stații radio-emisie;
- i) panouri indicatoare și de informare;
- j) adăposturi simple contra intemperiilor, amplasamentul acestora va fi stabilit după finalizarea aplicării legilor funciare și stabilirea dreptului de proprietate asupra terenului, pe traseele cu grad ridicat de complexitate;
- k) refugii montane, cabane silvice de vânătoare, cabane turistice existente - prevăzute în anexa nr. 16;
- l) dotări specifice pentru recreere cum ar fi construcții rustice din lemn pentru joacă, și altele asemenea, în spații special amenajate în intravilanul localităților la limita sau în perimetrul Parcului ;

Se vor stabili:

- a) toleranța ecologică a zonei/a teritoriului și capacitatea de suport;
- b) numărul de turiști admiși pe oră/zi/săptămână/lună/an pentru suprafața respectivă;
- c) cooperarea cu agențiile de mediu și organismele neguvernamentale;
- d) cooperarea cu agențiile de turism;

- e) cooperarea cu formațiunile Salvamont, Structurile de specialiști-montani din cadrul Jandarmeriei Române, competente teritorial, ghizi autorizați și agreați de Administratia Parcului.

3.1.5. Redresarea echilibrului ecologic prin eliminarea activităților improprii, utilizarea rațională a terenului și reconstrucție ecologică. Necesitatea conservării patrimoniului natural și antropic se impune cu prioritate; realizarea obiectivului se va face prin respectarea strictă a legislației în vigoare și menținerea sub control a activităților cu impact negativ asupra mediului.

3.1.6. Crearea de beneficii și stimularea bunăstării comunităților locale, cu respectarea legislației în vigoare, prin: aprovizionarea cu lemn de foc și construcție sau cu alte produse - fructe de pădure, ciuperci comestibile, cetină, fân, piatră de carieră, pește, vânat, și altele asemenea, și acordare de prioritate la prestarea de servicii cu specific agropastoral, forestier, turistic, educațional și altele asemenea. Aceste beneficii și stimulente vor fi acordate, atât comunităților locale cât și unităților școlare, societăților economice și altele asemenea.

3.1.7. Conștientizare și educație publică, prin :

- a) pliante, broșuri, hărți, seminarii, conferințe de presă;
- b) colaborarea cu inspectoratele școlare și cu școlile din cele trei județe;
- c) concursuri școlare cu premii având ca temă cunoașterea și protejarea naturii;
- d) organizarea de tabere școlare cu elevi voluntari pentru igienizarea unor trasee sau zone turistice;
- e) expoziții ale elevilor cu desene și picturi având ca obiect natura, pădurea, flora, fauna, peisaje și altele asemenea.;
- f) acțiuni comune cu organisme naționale și internaționale de protecție a mediului precum și elevi, studenți, profesori, specialiști în domeniu.
- g) implicarea cercetătorilor care efectuează studii de specialitate în Parc, în organizarea de seminarii și conferințe de specialitate cu scop educativ, pentru diferite nivele de pregătire, în vederea conștientizării populației din arealul Parcului cu privire la valoarea patrimonială a diferitelor componente cum ar fi vegetație, faună, relief, peisaje, roci, fosile.

3.2. OBIECTIVE SECUNDARE ALE PLANULUI DE MANAGEMENT

3.2.1. Identificarea și studierea unor zone de interes științific și peisajistic deosebit pentru protecție absolută sau ocrotire integrală a biodiversității, genetice,

specifice, și ecosistemice și elaborarea documentației pentru declararea de zone protejate

3.2.2. Facilitarea efectuării cercetarilor științifice nedistructive, cu respectarea prevederilor legale și a Regulamentului Parcului.

3.2.3. Utilizarea durabilă a resurselor naturale prin adoptarea unui management integrat pentru fiecare zonă/ rezervație din Parc.

3.2.4. Monitorizarea gradului de degradare a ecosistemelor și identificarea soluțiilor pentru reconstrucția ecologică a celor deteriorate

Reconstrucția ecologică a ecosistemelor degradate se realizează, în principal, prin reîmpădurirea terenurilor degradate cu specii strict locale, ameliorarea pajiștilor prin metode ecologice și interzicerea temporară a unor activități tradiționale în perimetrele amenințate cu degradarea.

În funcție de natura ecosistemelor și încadrarea lor în zona internă se va aplica un:

- a) *regim de ocrotire integrală* pentru zona de protecție specială, strict protejată prin interzicerea oricăror activități antropice de exploatare sub orice formă a resurselor naturale, lucrări de exploatare a resurselor naturale și se interzice pășunatul, cositul ierbii, recoltarea lemnului, a pietrei, și altele asemenea, în cadrul acestor rezervații este permis accesul doar în scopul cercetărilor științifice, sub îndrumarea Comisiei pentru Ocrotirea Monumentelor Naturii, în aceste rezervații se va acorda prioritate absolută conservării speciilor, habitatelor, ecosistemelor, formațiunilor de natură geologică și peisajului, managementul acestor arii va fi orientat spre monitorizare și cercetare;
- b) *regim de conservare specială* pentru ecosistemele încadrate în zona de protecție integrală, prin intervenții minore ca volum, dar foarte specializate, de corectare a unor deficiențe de peisaj, protecție împotriva daunătorilor. aplicabile pădurilor cu rol special de protecție; intrarea în cadrul acestor situri este permisă doar în grupuri mici, organizate și însoțite obligatoriu de un membru al Administrației Parcului sau un ghid specializat;
- c) *regim de reglementare* a producției de masă lemnoasă din zona de management durabil pentru arboretele din care se recoltează masa lemnoasă, cu aplicarea de tratamente intensive și anume grădinărit, cvasigrădinărit, progresive și succesive, cu perioadă lungă de regenerare, precum și valorificarea ecologică și durabilă, a celorlalte resurse naturale prin pășunat, recoltare de produse nelemnoase, vânat, pescuit și altele asemenea.;

3.2.5. Promovarea colaborării la nivel național, prin cooperare și schimb de experiență, cu alte parcuri naturale și naționale, institute de cercetare, agenții de protecția mediului, O.N.G.-uri, fundații de mediu și persoane fizice în vederea realizării unor programe de cercetare și acțiuni comune de implementare a unor

strategii de conservare a biodiversității și de sensibilizare și conștientizare publicului.

3.2.6. Promovarea colaborării internaționale, prin parteneriate cu alte parcuri, adoptarea strategiilor elaborate de organisme europene și mondiale de specialitate: EUROPARC, PANPARK, Asociația Ariilor Protejate din Alpi - Convenția alpina, Centrul Internațional pentru conservarea Carpatilor -C.I.C.C., Centrul Regional de Supraveghere Ecologică – Munții Apuseni, Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii -I.U.C.N., Comisia Mondiala pentru Arii protejate -W.C.P.A., Fondul Mondial pentru Natură -W.N.F., Centrul Mondial de Monitorizare a Conservării -W.C.M.C., Federația naturii și a Parcurilor Naționale din Europa - F.N.N.P.E., Bird Life International, Global 2000- Central European Group for Enhancing Biodiversity – CEE – WEB , Centrul Regional de Protecția Mediului pentru Europa Centrală și de Est – Oficiul Local România - R.E.C. și altele asemenea, schimburi de experiență, instruire și formare profesională.

CAPITOLUL 4

EVALUĂRILE PRINCIPALELOR DOMENII ALE PLANULUI DE MANAGEMENT

- 4.1. CONSERVAREA SPECILOR, A DIVERSITĂȚII GENETICE, A PEISAJULUI ȘI A MEDIULUI FIZICO-GEOGRAFIC**
- 4.2. FOLOSIREA DURABILĂ A RESURSELOR DIN ECOSISTEMELE NATURALE**
- 4.3. TURISM ȘI RECREERE**
- 4.4. CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ**
- 4.5. EDUCAȚIE ȘI CONȘTIENȚIZARE PUBLICĂ**
- 4.6. COMUNITĂȚI LOCALE**
- 4.7. MANAGEMENT ȘI ADMINISTRAȚIE**

4.1. CONSERVAREA SPECILOR, A DIVERSITĂȚII GENETICE, A PEISAJULUI ȘI A MEDIULUI FIZICO-GEOGRAFIC

În lanțul Carpaților românești, Masivul Bucegi este deosebit datorită complexelor de ecosisteme locale și regionale, precum și datorită mării diversități a acestora sau a unor unicate, prezente pe întreaga suprafață.

Datorită caracterului de unicat al peisajului, cu greu se poate face o comparație între Masivul Bucegi și celelalte masive sau lanțuri muntoase de la noi; ei au o netăgăduită personalitate, determinată de multitudinea aspectelor pe întreaga suprafață, de marea bogăție a florei, faunei și a peisajelor.

Așezat între Valea Prahovei, Depresiunea Bârsei și Leaota, masivul este format dintr-un arc de culmi în formă de potcoavă, cu deschiderea către sud, din mijlocul căruia izvorește râul Ialomița.

Cele două ramuri principale ale potcoavei, care închid între ele bazinul superior al Ialomiței, converg în extremitatea nordică la Vf. Omu, 2505m, punctul culminant al Masivului și unul dintre cele mai înalte vârfuri din Carpații noștri.

Principalele văi alpine care pornesc de sub Vârful Omu, sunt toate văi glaciare, cu un profil caracteristic.

Culmea principală a Bucegilor, cuprinsă între ariile depresionare adânci ale văilor Prahovei și Ialomiței se individualizează prin formele sale de relief puternic contrastante și anume: Abruptul Prahovean și Platoul Bucegilor.

Versantul prahovean are cel mai impunător relief conglomeratic din România și este în cea mai mare parte stâncos și abrupt. Pereții înalți și stâncoși, brăzdați de văi și hornuri adânci și încinși de numeroase brâne înierbate, turnuri ascuțite, mici creste secundare, fierestruite și înălțate între văgăunile adânci ale văilor, toate acestea alcătuiesc impresionantul peisaj al Abruptului Prahovean.

În contrast izbitor cu Abruptul Prahovean se afla Platoul Bucegilor. Acest platou este ușor ondulat și acoperit cu pajisti alpine sau jnepenisuri. Monotonia întinselor cline desfasurate de-a lungul firului apei Izvorul Dorului, serpuit printre pajisti de taposica, și sei largi dau nota specifică peisajului său.

Culmea vestică, mai joasă și mult mai salbatică este formată din calcare și are un abrupt aproape continuu, cu grohotisuri în baza, spre limita masivului - Abruptul Branean. În estul acestei culmi, spre Valea Ialomitei apar mici platouri fragmentate de văi, acoperite de jnepenisuri sau cu stancării brazdate de lapiezuri.

Informațiile privind biodiversitatea în Parcului Natural Bucegi sunt numeroase, dar insuficiente având în vedere complexitatea tipurilor de ecosisteme care se găsesc pe teritoriul acestuia. Sunt necesare studii de inventariere taxonomică a florei și faunei, stabilirea parametrilor structurali și funcționali ai speciilor și populațiilor dominante, precum și a diferitelor tipuri de ecosisteme în care sunt integrate, stabilirea pe hartă a limitelor sistemelor ecologice și a habitatelor unor specii cu areal restrâns, în special pentru identificarea zonelor în care biodiversitatea necesită măsuri speciale de conservare.

Speciile de flora superioară și inferioară prezintă un interes deosebit pentru cercetători, dar este atractivă și pentru alte categorii de vizitatori. Menținerea echilibrului între diferite categorii taxonomice asigură suport pentru o evoluție stabilă a fitocenozelor din cadrul diferitelor tipuri de ecosisteme.

Padurea reprezintă un element de stabilitate, având un efect benefic asupra solului, apei, microclimatului, asigurând un regim hidrografic relativ constant, o gamă de bunuri și servicii greu cuantificabile, necesare menținerii unui echilibru între capitalul natural al Parcului și sistemul socio-economic uman local.

Fauna muntelui Bucegi este foarte bogată, fiind inventariate până în momentul de față în jur de 3500 de specii. O atracție deosebită o constituie prezența mamiferelor mari și anume *Ursus arctos*-ursul brun, *Canis lupus*-lupul, *Sus scrofa*-mistret, *Lynx lynx*-rasul și mai ales cea a caprei negre - *Rupicapra rupicapra* specie rară, protejată prin lege. La aceste specii cu impact estetic asupra turistilor se adaugă cocosul de munte, acvila de munte, vulpea, cerbul, capriorul, veverița, vulturul și multe altele. O parte dintre aceste specii sunt de interes cinegetic și constituie o veritabilă avuție a regiunii. Speciile de vertebrate și nevertebrate sunt deosebit de importante în susținerea acestor sisteme ecologice, alături de speciile de plante. Diversitatea specifică este deosebit de mare la acest nivel, atingând cote maxime. Dacă factorii naturali controlează biocenozele la un nivel optim, cum ar fi pradatori,

paraziti, hiperparaziti, agenti patogeni, doboraturi, inundatii, cutremure și alții asemenea, factorii antropici acționează haotic, în afara oricărui plan de amenajament silvic, constând în principal în tăieri ilegale de arbori, culegere haotică de fructe de pădure, plante medicinale sau de interes estetic, braconajul, în perioada următoare înființării Administrației Parcului Natural Bucegi, aceste acțiuni nefaste au scăzut simțitor, dar sunt încă prezente.

În afara ecosistemelor forestiere, care ocupă aproximativ 2/3 din suprafața totală, Parcul Natural Bucegi conține și alte tipuri de ecosisteme și habitate de mare importanță: fanete, pajisti alpine, ecosisteme acvatice-lotice și lentice, ecosisteme carstice ca coluviale, litoclastice, subterane terestre și acvatice, edafice, și zonele lor de ecoton, de exemplu cele de zonă umedă ripariană.

În zona pajistilor alpine se practică pasunatul cu vite și oi acest lucru soldându-se cu efecte negative clare: compactarea solului, eroziune, modificări chimice și a compoziției vegetației prin ruderalizare. Ecosistemele de pasune alpină în special reprezintă una dintre categoriile cele mai amenințate de la nivelul țării.

Un alt efect al pasunatului, destul de important, este perturbarea animalelor sălbatice. Suprapasunatul constituie o problemă majoră și de aceea se impune un control al acestuia.

Ecosistemele acvatice-lentice și lotice, zonele de ecoton ale acestora, au de suferit de pe seama deșeurilor nebiodegradabile lăsate de turiști și comunitatea locală. Deșuri menajere care au ca efect în mod special eutrofizarea și colectarea de material de prundis, folosit de comunitatea locală ca material de construcție, au ca efect distrugerea habitatelor, a numeroaselor specii zoobentonice și macrofitice. În același mod sunt afectate și speciile fito- și zooplantonice.

Ecosistemele de zonă umedă sunt deosebit de importante deoarece la acest nivel densitatea specifică este crescută în comparație cu suprafețele adiacente, și datorită faptului că reprezintă culoare de migrație ori de refugiu pentru speciile caracteristice zonelor adiacente, precum și a speciilor indigene. Aceste categorii de suprafețe sunt afectate atât natural, prin variațiile de debit ale cursului de apă, cât și datorită acțiunii factorilor antropici, desecarea, modificarea cursurilor albiei prin recoltarea de material de prundis, construcții în afara zonelor prevăzute de lege și altele asemenea.

Ecosistemele carstice sunt reprezentate pe o suprafață importantă la nivelul Parcului Natural Bucegi, atât prin exo- cât și endocarst. Exocarstul este suportul fizic al ecosistemelor forestiere, pajisti, fanete și de aceea funcționarea lor este strict dependentă de această interrelație. Activitățile antropice de tăiere a arborilor, culegere haotică a plantelor, disturbarea speciilor de faună, conduc la modificarea habitatelor și ecosistemelor. Endocarstul este prezent prin pesteri și drenajul subteran al apelor, diversitatea specifică a formelor endocarstice este bogată, însă, în afara de Rezervația Pesteră Ratei, toate celelalte sisteme speleice sunt afectate de impactul antropic,

datorita unui turism dezordonat, colectarii ilegale de fosile si speleoteme, abandonarii de deseuri, folosirii unui iluminat inadecvat și altele asemenea. Carstul este grav afectat si de functionarea carierelor, distrugerea stancilor izolate, lapiezurilor sau exploatarea grohotisurilor, deoarece aceste medii carstice superficiale contin o fauna subterana tipica, importanta prin diversitate si adaptarile la mediu.

Ecosistemele edafice sunt zone de ecoton intre roca-mama si sistemele ecologice epigea. Diversitatea faunistica la acest nivel este deosebit de mare, constand in principal din nevertebrate, unele dintre ele necunoscute stiintei. Dinamica complexa a acestor sisteme este perturbata atat prin factori naturali, cat mai ales datorita interventiei antropice.

Pajistile alpine reprezinta habitate cu suprafata mare in special in zona de platou. Diversitatea floristica, a fost si este intens diminuata, in special prin pasunatul haotic, flux turistic crescator, tarlire si in cele din urma ruderalizare. Specia *Nardus stricta* a devenit dominanta in ultimii ani fiind un produs clar al modificarii antropice produse in special de catre pasunatul intensiv. Ca atare, asociatiile vegetale initiale se pastreaza pe suprafete mult restranse. Fitocenozele de rododendron cu jneapan, ienupar si afin sunt si ele afectate si doar declararea primelor doua specii ca fiind strict protejate de lege le poate salva de la impactul crescand. Studiile efectuate in trecutul apropiat asupra pajistilor alpine au subliniat necesitatea adoptarii unor masuri specifice care sa aiba ca scop final mentinerea diversitatii floristice, si corelat cu aceasta si a celei faunistice la un nivel optim.

Prin complexitatea si maretia formelor orografice, Parcul Natural Bucegi alcatuieste una dintre cele mai remarcabile individualitati naturale si turistice din lantul Carpatilor romanesti.

In prezent, Parcul Natural Bucegi prezinta un grad ridicat de accesibilitate pentru practicarea turismului si a altor activitati cum ar fi pasunatul, ceea ce in viitor poate reprezenta un pericol din punct de vedere al mentinerii biodiversitatii. Mai ales platoul estic al Bucegilor poate fi calificat drept un adevarat bulevard, fiind intens antropizat, datorita inmultirii cabanelor, a potecilor turistice si construirii drumurilor auto pana la cabanele Cota 1400, Babele si Pestera, si a telecabinelor Sinaia-Vf. Cu Dor si Busteni-Babele-Pestera. Dupa cum s-a observat si in paragrafele anterioare, capitalul natural din Parcul Natural Bucegi este supus presiunilor antropice din toate partile, judetele Dambovita, Prahova si Brasov. Intensitatea acestor presiuni prezinta valori mari, iar diversitatea lor este maxima, afectand toate categoriile de habitate, precum si a speciilor incluse acestora.

Efectele negative in prezent sunt urmatoarele:

- a) poluarea fizica, chimica a apelor de suprafata si subterane pana la nivelul panzei freatiche prin deversari de ape menajere de la cabanele din cadrul

masivului si zonele limitrofe, crescand pericolul eutrofizarii acestora, precum si a abandonarii deseurilor nebiodegradabile; efectele nefaste constau in inrautatirea calitatii apei si a distrugerii biocenozelor caracteristice;

- b) poluarea solului prin diferite activitati de decopertare, saparea unor gropi, excavatii, constructia de imobile cu o densitate ridicata / unitate de suprafata, avand ca efect distrugerea stratului vegetal si a faunei edafice;
- c) poluarea aerului prin diferite particule de pulberi, aerosoli si emisii de gaze, atunci cand exploatarea carierelor si diferite constructii nu respecta normele elementare impuse de legislatia in vigoare, poluarea fonica și altele asemenea.

Toate aceste probleme conduc fara echivoc la diminuarea biodiversitatii, la impingerea fortata a habitatelor si speciilor incluse in acestea in afara capacitatii lor de suport. Efectele poluarii, desi observate si tratate sectorial, pe factori de mediu, se manifesta cumulativ, la scale si momente diferite fata de poluarea initiala.

Practicarea intensa si necontrolata a turismului este insotita de efecte negative, pe termen scurt asupra factorilor de mediu:

- a) poluarea solului si a apelor cu deseuri menajere si chiar cu deseuri toxice;
- b) distrugerea deliberata a unor specii de fauna si flora;
- c) poluarea aerului și altele asemenea.

De asemenea camparea si circulatia turistilor in zone nepermise duce la perturbarea vietii animalelor salbatice.

Prin monitorizarea si aplicarea prevederilor legale conform prerogativelor contractului de administrare aceste efecte vor fi diminuate, pana la disparitie sau vor fi diminuate printr-un plan de masuri integrat in Planul de Management, etapa II.

4.2. FOLOSIREA DURABILĂ A RESURSELOR DIN ECOSISTEMELE NATURALE

Resursele naturale existente in cadrul Parcului sunt: produse din lemn si produse nelemnoase, fauna de interes cinegetic si piscicol, pasunile, resurse minerale, potentialul hidrotehnic si resurse de ape minerale si intreaga gama de bunuri si servicii oferite de acestea, inclusiv filmarea/fotografierea habitatelor naturale a caror folosire durabila se va face conform prevederilor legale in vigoare.

4.2.1. Pădurea

Reprezinta o bogatie inestimabila pentru om fiind considerata o resursa inepuizabila pentru satisfacerea nevoilor acestuia de lemn si produse nelemnoase. In raport cu functiile pe care le indeplinesc, padurile se incadreaza in doua grupe functionale:

- a) paduri cu functii speciale de protectie a apelor, a solului, a climei, paduri de ocrotire a genofondului si ecofondului, precum si padurile declarate monumente ale naturii si rezervatii naturale;
- b) paduri cu functii de productie si de protectie.

Padurile din Parcul Natural Bucegi sunt incadrate conform Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 552/2003 in categoria padurilor cu functii speciale de protectie. In cadrul acestor paduri se urmareste mentinerea peisajului existent si a folosintelor actuale cu posibilitati de restrangere a acestor folosinte in viitor.

În ceea ce privește produsele nelemnoase, în Parcul Natural Bucegi se recoltează: fructe de pădure, ciupercile comestibile, rășina, plantele medicinale. Recoltarea acestora se face de catre ocoalele silvice, de localnicii din zonele limitrofe, de firme specializate pe asemenea activitati.

Prin valorificarea produselor nelemnoase atat pe pietele interne cat si la export se obtin venituri importante atat pentru comunitatile locale cat si pentru subunitatile silvice.

Evidenta fondului forestier pe categorii de folosinta, tipuri de statii de padure, varsta si incadrare in categorii functionale fac obiectul anexelor nr. 17-23.

Certificarea Pădurilor

Certificarea managementului forestier, cunoscuta in limbajul silvic sub denumirea de *certificarea padurilor*, reprezinta un aspect relativ nou in silvicultura mondiala, initiat dupa infiintarea in 1993 a Forest Stewardship Council – FSC. aceasta organizatie internationala a elaborat principii si criterii de gestionare a padurilor de natura economica, ecologica si sociala care daca sunt respectate de catre administratorii sau proprietarii de paduri, fac posibila certificare padurii ca dovada a bunei gestionari a acesteia, iar lemnul din acea padure poate fi comercializat ca lemn certifiat.

Alaturi de cadrul reglementativ si institutional specific sectorului forestier, certificarea padurii poate contribui semnificativ la imbunatatirea modului de gestionare a padurii din punct de vedere silvicultural ecologic, social si economic iar in ultimii ani a devenit un important instrument pe piata. Certificarea padurilor prezinta trei avantaje majore:

- a) contribuie la cresterea calitatii modului de gestionare a padurii, imbunatatirea modului de realizare a lucrarilor silviculturale, reducerea taierilor ilegale, posibilitatea urmaririi circuitului lemnului, o atentie mai mare acordata aspectelor de conservare a naturii, o transparenta mai mare fata de public si asigura recunoasterea internationala a acestuia;
- b) asigura accesul la pietele vest-europene;

- c) castigul de imagine, intr-un context international in care actorii de pe piata lemnului si produselor din lemn devin tot mai sensibili la aspectele privind provenienta legala a lemnului si buna gestionare si conservare a padurilor;

Din aceste motive, este necesara certificarea intregului patrimoniu forestier al Parcului, la data intocmirii Planului de Management fiind certificate padurile din sectorul dambovitean al Parcului, cu o suprafata de 11078,1 ha reprezentand 52% din suprafata totala a fondului forestier.

Pădurile naturale din Parcul Natural Bucegi

O deosebita importanta pentru conservarea diversitatii biologice a ecosistemelor forestiere o reprezinta padurile naturale anume virgine si cvasivirgine, care adapostesc o bogata si variata colectie de flora si fauna caracteristica climei temperate, precum si un numar impresionant de specii relicte si endemice.

Majoritatea acestor paduri pluriene sau relativ pluriene, pure sau de amestec, localizate in special in zone greu accesibile, cu abrupturi si chei sunt incluse in Rezervatiile Naturale si in zona de conservare speciala.

O actiune deosebita a unor valorosi cercetatori silvici romani pentru cunoasterea si conservarea padurilor virgine din Romania, o reprezinta elaborarea proiectului "Inventarul si Strategia pentru Gestionarea Durabila si Protectia Padurilor Virgine din Romania" realizat de catre Institutul de Cercetari si Amenajari Silvice, in parteneriat cu Societatea Regala Olandeza pentru Conservarea Naturii - KNNV, Uniunea Internationala pentru Conservarea Naturii- IUCN si Societatea Progresul Silvic -SPS. Proiectul s-a materializat prin publicarea lucrarii "Padurile virgine din Romania" in anul 2001. In aceasta lucrare sunt prezentate caracteristicile Rezervatiei Naturale Caraiman, una din cele mai reprezentative paduri virgine din Parc. In cadrul aceluiasi proiect au fost identificate si celelalte paduri virgine sau cvasivirgine din perimetrul Parcului dupa cum se prezinta in anexa nr. 24.

4.2.2. Fauna de interes cinegetic

Reglementarea activitatii de vanatoare se face conform prevederilor Legii nr. 407/2006, cu modificarile si completarile ulterioare. Din suprafata Parcului Natural Bucegi, suprafetele productive din punct de vedere cinegetic reprezinta 99,4 % din suprafata totala.

In categoria suprafetelor productive sunt incluse si zonele de protectie stricta si integrala respectiv 11.643,7 ha din care 6.902,5 ha apartin fondului forestier national si 4.741,2 ha se regasesc in golul de munte.

Fondurile de cinegetice sunt administrate de catre subunitatile R.N.P.-ROMSILVA si de catre Asociatia de Vanatoare si Pescuit "Dunarea 2007", , AJVPS

Dambovita, A.V.P.S. Campina si A.J.V.P.S. Brasov, conform anexei nr. 25, iar suprafata totala a fondurilor cinegetice precum si suprafata pe categorii de folosinta a acestora se prezinta in tabelele 1 si 2 din anexa nr. 25.

Limitele fondurilor cinegetice sunt descrise in anexa nr. 27 si evidentiata grafic in Harta fondurilor cinegetice.

Fauna de interes cinegetic constituie o resursa naturala de interes national, gestionarea si administrarea ei facandu-se in scopul conservarii biodiversitatii faunei salbatice, mentinerii echilibrului ecologic si exercitarii vanatorii controlate .

Fondurile cinegetice din Parcul Natural Bucegi sunt populate de catre specii de interes vanatoresc precum: cerbul carpatin, capriorul, capra neagra, mistretul, ursul brun, rasul, pisica salbatice, vulpea, iepurele, jderul de copac si de piatra, nevastuica, viezurele, cocosul de munte, ierunca.

Efective optime

Pentru o buna gestionare a patrimoniului cinegetic, administratorii fondurilor cinegetice au efectuat studii privind bonitatea fondurilor fapt ce a facut posibil cunoasterea nivelului efectivelor optime ce revin fiecarui fond cinegetic in parte.

Astfel, pentru suprafetele fondurilor cinegetice aferente Parcului Natural Bucegi, efectivele optime sunt de 80 exemplare de cerb comun, 160 exemplare de caprior, 537 capre negre, 86 mistreti, 24 ursi, 232 iepuri, 90 cocosi de munte, 11 lupi, 6 rasi si 6 pisici salbatice.

Efectivele optime pentru fiecare fond, clasa de bonitate precum si efectivele optime ce revin la 1000 de ha sunt prezentate in tabelul nr.1 din anexa nr. 28 si anexa nr. 29.

Analizandu-se evolutia efectivelor de vanat in ultimii cinci ani se constata cresterea numerica a efectivelor de caprior, urs, mistret, ras, pisica salbatice si cocos de munte precum si regresia celor de cerb comun si lup. Evolutia fiecarei specii de vanat precum si masurile propuse pentru aducerea lor la nivelul celor optime sunt prezentate in anexa nr. 30.

Pentru normalizarea efectivelor de cerb comun, a caror populatie se afla in regresie numerica cat si pentru revenirea si mentinerea celor de caprior, mistret si urs la nivelul efectivelor optime, Administratia Parcului Natural Bucegi pe aria sa de competenta va interveni in aplicarea masurilor prevazute in anexa nr. 31 in colaborare cu administratorii fondurilor cinegetice, cu proprietarii terenurilor din fondurile cinegetice precum si cu D.S.V., I.T.R.S.V. si I.C.A.S., respectiv :

- a) va monitoriza, in permanenta, evolutia populatiilor de vanat si va combate ferm toate faptele care aduc prejudicii fondului cinegetic;

- b) monitorizeaza modul de respectare a solutiilor pentru ameliorarea conditiilor de existenta a vanatului si va participa in colaborare cu gestionarii fondurilor cinegetice la punerea in practica a acestora;
- c) va participa la administrarea hranei complementare si va urmarii ca aceasta sa fie de calitate si in cantitati suficiente;
- d) va monitoriza starea de sanatate a animalelor din fauna de interes cinegetic cat si a celor aflate in pastoral;
- e) va monitoriza daca gestioanarii fondurilor cinegetice adopta metode de vanatoare selectiva care sa permita realizarea unor structuri pe varste si sexe corespunzatoare de reglarea raporturilor dintre sexe;
- f) va monitoriza si va participa efectiv la actiunile de recenzare a efectivelor de vanat.

Amenajări, instalații și construcții vânătorești

Amenajările, instalațiile și ca și construcțiile vânătorești existente în acest moment în perimetrul Parcului Natural Bucegi sunt sub necesarul minim. Inventarul acestor dotări se regăsește în tabelul nr.1 din anexa nr. 32.

Necesarul minim al instalațiilor și amenajărilor vânătorești pentru vanatul care populează suprafețele din fondurile cinegetice existente în Parcul Natural Bucegi este următorul: 9 de hranitori cu iesle mare și 75 cu iesle mica, 6 puncte de hrană pentru urs și 19 pentru mistret, 40 sarării pentru cerb, 25 pentru caprior și 103 pentru capra neagră, 34 de scaldători, 54 km de poteci pentru vanatoare și 90 ha ogoare pentru hrană vanatului.

Administrația Parcului Natural Bucegi va monitoriza ampalsarea și starea de întreținere a instalațiilor și amenajărilor vânătorești și participă efectiv în colaborare cu gestionarii fondurilor la lucrările de construcție sau reparații ale acestora. Pentru fiecare fond în parte necesarul minim al instalațiilor și amenajărilor este prezentat în tabel nr.2 din anexa nr. 32.

Zone de protecție a vânatului

Pentru protecția vanatului în zona Parcului Natural Bucegi, în fondul forestier, sunt declarate de către administratorii fondurilor cinegetice 1581,1 ha ca zone de refugiu și protecție a vanatului, conform situației prezentate în anexa nr. 33.

Hrana complementară a vânatului

Pentru efectivele de vanat din Parcul Natural Bucegi gestionarii fondurilor de vanatoare trebuie sa asigure si sa administreze anual minim 79,1 t hrana complementara si 4,3 t sare, conform tabelului nr.1 din anexa nr. 34.

Administratia Parcului Natural Bucegi va monitoriza si va participa efectiv la administrarea hranei complementare in colaborare cu gestionarii fondurilor cinegetice urmarind in acelasi timp ca aceasta sa fie de calitate si in cantitati suficiente.

O preocupare aparte o reprezinta felul hranei complementare administrata ursilor din Parcul Natural Bucegi. In acest sens se propune gestonariilor fondurilor cinegetice sa administreze ca hrana complementara doar suculente si concentrate complexe furajere in locul produselor din carne sau al altor produse de abator.

Rezervații cinegetice

Pe suprafata fondului cinegetic nr. 25 Sinaia, respectiv pe 4755,5 ha productive cinegetic, Ocolul Silvic Sinaia gestioneaza rezervatia de genofond a marilor carnasiere in care specia principala ocrotita este ursul brun. Avand in vedere scopul pe care il urmareste o rezervatie de genofond si anume pastrarea valorii genetice a trofeelor cat si un numar constant de exemplare pe suprafata fondului, este necesara suplimentarea masurilor de gospodarire a fondului cinegetic. Prin urmare, in cadrul acestei rezervatii, Administratia Parcului Natural Bucegi isi propune o monitorizare permanenta a efectivelor de urs precum si a celorlalte carnasiere impreuna cu gestionarul fondului cinegetic astfel incat sa fie posibila interventia in timp eficient si in mod operativ in diminuarea/stoparea factorilor antropici ce pot avea efecte negative asupra populatiilor de vanat ocrotite cum ar fi :braconajul, pasunatul abuziv in fond forestier, turismul necontrolat.

Pentru speciile strict protejate se vor adopta metode de vanatoare in scopul ameliorarii genofondului sau capturarea/ extragerea in scop stiintific. In ambele cazuri actiunea este admisa doar cu aprobarea autoritatii publice centrale care raspunde de silvicultura si mediu, a Consiliului Stiintisfic si al Administratiei Parcului Natural Bucegi.

O forma de ocrotire a vanatului este si monitorizarea ursilor gunoieri si interzicerea in perimetrul Parcului sau in vecinatatea acestuia a oricaror depozitari de deseuri menajere. Trebuie luate masuri drastice impotriva unor gestionari de obiective turistice sau agenti de turism care hranesc animalele si aduc turistii sa-i filmeze sau fotografieze.

Masurile de ocrotire a vanatului in rezervatia de genofond precum si vanatoarea in perimetrul acesteia sunt prevazute in anexa nr. 35.

Măsuri în scopul ocrotirii și gospodăririi raționale a vânatului

În scopul ocrotirii și gospodăririi raționale a vânatului în Parcul Natural Bucegi au fost adoptate o serie de măsuri care se regăsesc în Regulamentul de funcționare a Administrației cât și în prevederile legislației în vigoare aplicate în condițiile Parcului Natural Bucegi.

Aceste măsuri vizează acțiunile antropice cu efect negativ asupra fondului cinegetic, etica vânătorească, conservarea faunei cinegetice, vânătoria în zonele de protecție strictă și integrală precum și în afara acestora, capturarea, popularea și transportul vânatului, prelevarea de probe biologice și efectuarea de măsurători biometrice.

În acest sens, Administrația Parcului Natural Bucegi RA va coopera cu gestionarii fondurilor cinegetice precum și cu alte instituții interesate în conservarea biodiversității pentru asigurarea protecției vânatului conform acestor măsuri care sunt prezentate detaliat în anexa nr. 36.

Recoltarea vânatului

În zonele de protecție strictă și protecție integrală din perimetrul Parcului Natural Bucegi vânătoria este interzisă.

În zonele de management durabil și dezvoltare durabilă a activităților umane exercitarea vânătoriei se face doar după ce au fost stabilite cotele de recoltă corelate cu sporul natural, structurate pe sexe și pe categorii de vârstă, la speciile la care acest lucru se impune. Cotele de recoltă se stabilesc în funcție de efectivele aflate în afara zonelor de protecție strictă și protecție integrală.

Exercitarea vânătoriei se practică în scop recreativ iar capturarea pentru sau cercetarea științifică, urmărindu-se asigurarea echilibrului ecologic și ameliorarea calității vânatului.

Ursii, lupii și pisicile sălbatice pot fi capturați numai cu aprobarea și în condițiile stabilite de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, în conformitate cu prevederile convențiilor internaționale la care România este parte, în urma aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și mediu cât și de către Administrația Parcului Natural Bucegi.

În rezervația cinegetică, vânătoria și capturarea unor specii de vânat în scopul ameliorării sau reducerii efectivelor acestora se pot face asupra speciilor strict protejate, cu aprobarea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și mediu a Consiliului Științific și al Administrației Parcului Natural Bucegi.

La celelalte specii de vânat aflate în rezervația cinegetică, pe zona parcului, se vor adopta metode de vânătoria selectivă care să permită realizarea unor structuri pe

varste si sexe corespunzatoare de reglarea raporturilor dintre sexe sau vanatoarea in scop stiintific.

Trofee medaliabile obtinute pe fondurile de vânătoare

Pe fondurile cinegetice care au suprafete incluse in perimetrul Parcului Natural Bucegi, in ultimii cinci ani au fost recoltate exemplare deosebite din punct de vedere cinegetic, al caror trofee sunt medaliabile. Printre acestea cele mai deosebite sunt cele de urs si anume blana, de 515 pct C.I.C. si 445 pct C.I.C. recoltate pe fondul nr.16 Valea Ialomitei, de 406 pct C.I.C. pe fondul nr 27 Bran-Simon sau de 377 pct C.I.C. pe fondul 26 Azuga precum si cele de capra neagra de 115 pct C.I.C. pe fondul nr 27 Bran-Simon, de 108 pct C.I.C. pe fondul nr.16 Valea Ialomitei sau de 107 pct C.I.C. pe fondul 26 Azuga.

4.2.3. Fauna de interes piscicol

In Parcul Natural Bucegi sunt constituite un numar de 6 fonduri piscicole pe cursurile apelor de munte precum si a lacurilor artificiale de acumulare.

Patru fonduri piscicole din perimetrul Parcului Natural Bucegi sunt constituite pe cursurile de apa si principalii afluenti ai raului Ialomita si paraului Bratei sau pe principalii afluenti ai Prahovei superioare si inferioare precum Paraul Valea Cerbului, Paraul Valea Alba, Paraul Peles si Valea Izvorului-Vanturis.

Pastravul indigen este principala specie care populeaza aceste cursuri de apa.

Lungimea totala a cursurilor de apa a fondurilor piscicole este de 37,8 km din care zona pastravului reprezinta pe 93,3%, adica 35,3 km .

In afara fondurilor piscicole mai sus mentionate, in perimetrul Parculului Natural Bucegi se mai gasesc alte doua fonduri care sunt reprezentate de catre acumularile de apa ale lacurilor artificiale Bolboci si Scropoasa. Suprafata luciului de apa a celor doua acumulari este de 111,6 ha .

Fondurile piscicole sunt administrate de catre subunitatile R.N.P.-ROMSILVA si de catre filiale A.V.P.S., asa cum sunt prezentate in anexa nr. 37. In aceste fonduri piscicole reglementarea pescuitului se face conform prevederilor Ordonantei de urgenta a Guvernului nr.23/2008 privind pescuitul si acvacultura, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.317/2009, cu completarile ulterioare .

Amenajări piscicole

În acest moment, numărul amenajărilor piscicole este insuficient, densitatea acestora fiind prezentată în anexa nr. 38.

Pentru asigurarea condițiilor de adăpost a peștilor, pentru îmbunătățirea caracteristicilor apei și oxigenarea acesteia se propune realizarea în colaborare cu gestionarii fondurilor piscicole a 23 cascade simple și podite.

Zone de protecție piscicolă

În fondurile piscicole, în perimetrul Parcului Natural Bucegi, sunt constituite zone de protecție piscicolă pe o lungime totală de 24,5 km, conform anexei nr. 39.

Repopularea fondurilor piscicole

Administrația Parcului Natural Bucegi propune conform prevederilor legale gestionării repopulării cu salmonide a fondurilor piscicole și își prezintă disponibilitatea de a participa efectiv la aceste acțiuni. În ceea ce privește repopulările efectuate, până în prezent pe aceste fonduri, situația este prezentată în anexa nr. 40.

Reglementarea pescuitului

În perimetrul Parcului Natural Bucegi reglementarea pescuitului se face conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 317/2009, cu completările ulterioare.

În scopul ocrotirii și gospodăririi rationale fondurilor piscicole din apele de munte din perimetrul Parcului au fost adoptate o serie de măsuri care se regăsesc atât în Regulamentul de funcționare a Administrației cât și în prevederile legislației în vigoare aplicate în condițiile Parcului Natural Bucegi, acestea fiind prezentate în anexa nr. 41.

Pescuitul în apele de munte se poate exercita doar în fondurile și pe tronșoanele libere la pescuit, în perioadele din cursul anului acceptate prin lege, în zilele de sâmbătă și duminică, nu mai mult de 10 pești pe zi/om și nu mai mult de 20 zile/om/. Pescuitul recreativ - sportiv al salmonidelor se face conform prevederilor legale în vigoare.

Capturarea în scopuri științifice se poate efectua în orice perioadă a anului, inclusiv în perioadele de prohibiție, în orice loc, cu orice unelte sau metode de pescuit, în baza unei autorizații speciale emise conform legii, cu acordul Consiliului Științific și al Administrației Parcului Natural Bucegi.

4.2.4. Pășunile și pajiști alpine

Suprafata mare acoperita de pasuni si pajisti alpine, confera activitatii de pasunat o importanta deosebita atat ca venituri obtinute cat si ca influenta negativa asupra habitatelor, in cazul in care capacitatea de suport a pasunii este depasita.

In Parcul Natural Bucegi pasunatul se realizeaza conform Indrumarului metodologic de gospodarire ecologica a pajistilor in ariile protejate elaborat de catre I.C.D.P.P. Brasov, amenajamentele silvo-pastorale nefiind actualizate dupa 1990.

In functie de caracteristicile comunitatilor locale si a suprafetelor de pasuni detinute de acestea, pasunatul se practica diferentiat pe suprafata Parcului.

In ultima perioada se constata o crestere a numarului de animale la pasunat, care depaseste punctual capacitatea de suport a pasunilor, determinand degradarea acestora.

Tipuri de pajiști din Parcul Natural Bucegi și situația lor

Pajiștile din Parcul Natural Bucegi sunt reprezentative pentru Carpatii Meridionali, fiind situate la altitudini cuprinse intre 700 si 2505 m, ocupand aproximativ 11.080 ha si fiind in marea lor majoritate de origine secundara, rezultate dupa defrisarea padurilor.

Gradul ridicat de accesibilitate si proximitatea unor mari aglomerari urbane au avut un impact antropic major asupra covorului ierbos, in majoritate degradat datorita pasunatului nerational, circulatiei turistilor si realizarii de drumuri si constructii efectuate in aceasta zona. Cele mai raspandite formatiuni de pajisti din Bucegi sunt nardetele situate mai ales in etajul boreal al padurilor de molid si al jnepenisurilor, pe soluri puternic acide, sarace in elemente fertilizante.

In mare parte, pajistile sunt caracterizate de cinci aliante fitosociologice ierboase si o alianta de tufarisuri cu ierburi, dupa cum urmeaza:

- a) **Potentillo ternatae-Nardion**, pasuni oligotrofe subalpine de soluri alpine pe soluri acide, avand ca specii de recunoastere si edificatoare: *Nardus stricta*, *Festuca nigrescens*, *Poa media*, *Potentilla ternatae*, *Campanula abientina*, *Geum montanum*, *Ligusticum mutellina*, *Viola declinata* si altele asemenea.
- b) **Seslerion bielzii**, pasuni primare subalpine de soluri bazice avand ca specii de recunoastere si edificare: *Sesleria bielzii*, *Sesleria rigida* ssp. *haynaldiana*, *Festuca amethystina*, *Festuca saxatilis*, *Festuca versicolor*, *Linum extraaxilare*, *Dianthus spiculifolius*, *Carex sempervirens*, *Aster alpinus* si altele asemenea.
- c) **Oxytropido-Elynion**, pasuni primare alpine de soluri bazice, cu speciile de recunoastere: *Oxytropis carpatica*, *Elyna myosuroides*, *Erigeron uniflorus*, *Dianthus glacialis*, *Cerastium lanigerum*, *Pinguicula alpina*, *Pedicularis*

verticillata, *Salix reticulata*, *Dryas octopetala*, *Polygonum viviparum*, *Gentiana nivalis* si altele asemenea.

- d) ***Juncion trifidi***, pasuni primare alpine de soluri acide cu speciile de recunoastere si edificatoare: *Juncus trifidus*, *Carex curvula*, *Oreochloa disticha*, *Campanula alpina*, *Minuartia sedoides*, *Armeria alpina* si altele asemenea.
- e) ***Cynosurion***, pajisti mezofile colinar-montane pe soluri bine drenate, avand ca specii de recunoastere: *Agrostis capillaris*, *Cynosurus cristatus*, *Festuca rubra*, *festuca pratensis*, *Lolium perenne*, *phleum pratense*, *Trifolium repens* si altele asemenea.
- f) ***Rhododendron myrtifolii-Vaccinion***, tufarisuri de smardar, cu specii edificatoare, *Rhododendron myrtifolium*, *Vaccinium gaultherioides*, *Vaccinium myrtillus*, *Vaccinium vitis-idaea*, *Loiseleuria procumbens*, *Soldanella pusilla*, *Juniperus sibirica* si altele asemenea..

Ponderea cea mai insemnata o au pajistile dominate de speciile de *Nardus stricta* si *Festuca airoides*, care se intind pe 2/3 din suprafata, indicand stadiul foarte avansat de degradare a covorului ierbos. Urmeaza pajistile de stancarie cu 23% din suprafata, pasunile alpine de pe culmile cele mai inalte si restul in proportie de abia 1%. Tufarisurile de smardar ocupa aproape 3,6% din totalul pajstilor.

Din analize recente asupra stadiului degradarii pajstilor a rezultat ca numai 6.275 ha au covorul ierbos care sa determine incadrarea lor in categoria pasunilor caracterizate de asociatiile de mai sus, iar diferenta este acoperita de vegetatie lemnoasa sau stancarii. In plus, cele 6.275 ha sunt afectate in procent de 15% de eroziunea de suprafata si de adancime a solului, 13% sunt stancarii, 12% sunt acoperite in diferite proportii de tufarisuri de ienupar si puieti de molid.

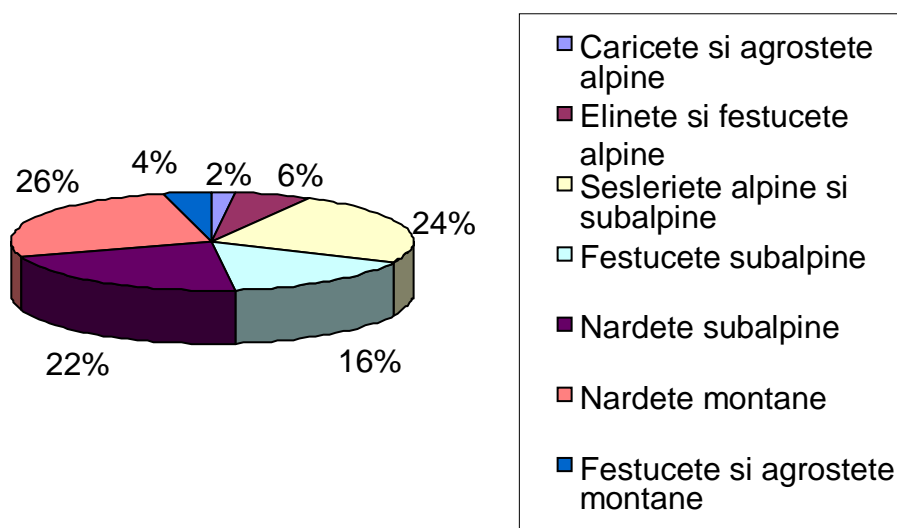
Pe baza caracteristicilor mai sus mentionate a fost apreciata valoarea pastorală cu incarcarea posibila la hectar in cadrul Proiectului: “Studii, metode si ecotehnici de gospodarire durabila a pasunilor din Parcul Natural Bucegi”, Contract de cercetare nr. 319/2004 executat de catre Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Pajisti Brasov, proiect in care Administratia Parcului Natural Bucegi RA a fost partener cofinantator.

Rezultatele obtinute in cadrul acestui proiect au stat la baza elaborarii Indrumarului Metodologic de gospodarire ecologica a pajstilor in ariile protejate. Acest Indrumar constituie un important instrument de lucru ce va asigura buna gospodarire a pajstilor din Parcul Natural Bucegi, aplicarea lui in practica fiind obligatorie.

In prima etapa a proiectului fost analizata o suprafata de aproximativ 8.750 ha, rezultand urmatoarele:

Valoarea pastorală a habitatelor cercetate în etapa I în cadrul Proiectului

Nr. crt.	Tipul de habitat	Estimare suprafața (ha)	%	Apreciere valoare pastorală
1.	Caricete și agrostete alpine	175	2	20-30
2.	Elinete și festucete alpine	525	6	5-10
3.	Sesleriete alpine și subalpine	2100	24	5-10
4.	Festucete subalpine	1400	16	10-15
5.	Nardete subalpine	1925	22	15-20
6.	Nardete montane	2275	26	15-20
7.	Festucete și agrostete montane	350	4	30-50
TOTAL (Media)		8750	100	15

TIPURI DE PĂȘUNI DIN PARCUL NATURAL BUCEGI

După estimarea efectivelor de animale ce pasunează pe aceste suprafețe și care a făcut de asemenea obiectul proiectului mai sus menționat rezultă că pășunile au un grad diferit de încărcare. Se consideră că încărcarea pe total suprafață este mai mult decât dubla, având în vedere stadiul avansat de degradare a covorului ierbos datorită

invaziei pana la dominare a teposicii si instalarii de buruieni nitrofile ca stevia stanelor, urzici, stirigoaie, și altele asemenea. care scot din circuitul productiv importante suprafete de pasuni.

Pe portiunile mai accesibile circulatiei auto, incarcarea cu animale este mai mare, fata de suprafatele de pasuni mai greu accesibile.

Alaturi de animalele domestice direct productive, ca ovinele si bovinele, pe langa stani au mai fost identificati 200 cai, si 30 magari, 120 porci care valorifica zerul si iarba din jurul stanelor cat si 270 caini de paza, in medie 7 caini pentru fiecare stana dintre care numai unul are jujeu. Din cele 40 de stani, un numar de 15 sunt constructii permanente din lemn sau piatra, restul de 25 fiind demontate si remontate anual.

Coreland capacitatea reala de suport cu efectivele identificate, precum si cu obiectivele prevazute in legislatia de mediu referitor la buna gospodarire a pajistilor alpine, se impune realizarea de urgenta a urmatoarelor:

- a) reducerea efectivelor si repartizarea lor in functie de productivitatea reala a pasunilor in vederea conservarii biodiversitatii;
- b) imbunatatirea pasunilor prin amendare calcica, fertilizare prin tarlire rationala, suprainsamantare a tarlelor si a suprafetelor erodate, porti si garduri pentru tarlirea rationala;
- c) alocarea de la buget a unor fonduri si imprumuturi avantajoase pentru imbunatatirea cailor de acces, a alimentariilor cu apa, adaposturi, electricitate, lactarii, și altele asemenea.;
- d) inchirierea pasunilor pe o perioada mai lunga de minim ani 5 pentru a se face lucrari de imbunatatire de care sa beneficieze crescatorul de animale arendator;
- e) infiintarea unor asociatii profesionale ale crescatorilor de animale prin care sa se proceseze laptele, ca produs ecologic;
- f) inregistrarea exacta a efectivelor de animale, sinceritate si responsabilitate in declaratii, incredere reciproca intre parteneri si Administratia Parcului;
- g) cunoasterea reala a problemelor economice si sociale ale crescatorilor de animale, pentru a imbunatatii situatia grea in care se desfasoara activitatile pastorale din Bucegi si intreg lantul Carpatic.

Evidenta trupurilor de pasune cu prezentarea principalelor caracteristici face obiectul anexei nr. 42.

Determinarea capacității de pășunat anume încărcarea cu animale

Capacitatea de pasunat reprezinta numarul de animale care pot fi hranite pe suprafata de 1 ha pasune in decursul unei perioade/sezon de pasunat, perioada de vegetatie. Capacitatea de pasunat se exprima in unitati vita mare – UVM/ la hectar si se determina prin raportarea productiei reale,efective, la necesarul de furaj pentru 1 UVM pentru intreaga perioada de pasunat, in care se realizeaza productia respectiva.

Pe baza anchetei pastorale se va elabora un plan de lucru anual ce va avea ca scop ameliorarea pasunilor si ridicarea productiei de masa verde.

Evidenta exploatareilor cu suprafetele si incarcatura optima face obiectul anexei nr.43.

4.2.5. Resursele minerale

Necesitatea realizarii unor obiective de investitie de mari dimensiuni Complexul Hidrotehnic Bolboci – precum si producerea materialelor de constructie ciment si var, au dus la deschiderea unor exploatare a calcarului in carierele Lespezi, Zanoaga, Piatra Arsa si Furnica si a gresiei in Cariera Carpenis, cu influente majore asupra reliefului si a ecosistemelor in care sunt amplasate. In prezent carierele Furnica, Piatra Arsa , Carpinis si Zanoaga sunt inchise. Limita carierei Lespezi, singura cariera in exploatare a fost identificata si verificata pe teren si la birou si va fi permanent monitorizata astfel incat sa nu poata fi posibila degradarea mediului natural prin extinderea acesteia. Administratorii acestei cariere au pus la dispozitia Administratiei Parcului Planurile generale de situatie ce sunt figurate si pe harta Parcului.

Fisa de prezentare a activitatii in Cariera Lespezi face obiectul anexei nr. 44.

4.2.6. Potențialul hidroenergetic

Exista realizate trei acumulari de apa artificiale: Bolboci, Scropoasa si Dobresti, cu modificarea biotopului in zona de amplasare a acestora, dar in acelasi timp cu cresterea calitatii vietii in comunitatile din jurul Parcului.

Barajul Bolboci este amplasat pe raul Ialomita la 10,75 km fata de izvor, amonte de Cheile Zanoagei, aval de confluenta cu paraul Bolboci, luciul de apa ajungand pana la Cheile Tatarului. Acest baraj, impreuna cu barajul Pucioasa constituie obiectivul principal al Sistemului de Gospodarie a Apelor Dambovita si asigura regularizarea debitelor raului Ialomita si utilizarea acestora pentru alimentarea cu apa a centrelor populate, alimentarea cu apa a activitatilor industriale, irigatii, producerea de energie electrica.

Alimentarea cu apa a folosintelor din aval se face prin suplimentarea aportului natural pe raul Ialomita cu un debit de 1,2 mc/s. Prin exploatarea acumularii Bolboci

se produce energie electrica prin CHE Scropoasa in exploatarea UH Campina cu urmatoarele caracteristici:

- a) debit instalat 6,2 mc/s;
- b) cadere bruta 232 m;
- c) putere instalata 12 MW - 2X6 MW;
- d) energie electrica produsa 22 GWh/an

Barajul Bolboci asigura de asemenea apararea impotriva inundatiilor prin atenuarea viiturilor. Are de asemenea un efect de atenuare important in perioada lunilor ianuarie – iunie, cand lacul este partial golit. In cazul aparitiei viiturilor in lunile iulie – decembrie cand lacul se afla la o cota mai ridicata, efectul de atenuare este mai redus, volumul de atenuare fiind de 4,2 mil mc si anume 1435,00 – 1438,00 mdM.

Debitul minim asigurat in aval de sectiunea Baraj Bolboci pentru mentinerea scurgerii salubre este de 40 l/s.

In perioada de elaborare a Planului de Management, beneficiarul acumularii si barajului Bolboci, Directia Apelor Buzau Ialomita, Sistemul de Gospodarire a Apelor Dambovita a solicitat avizul Administratiei in vederea emiterii Autorizatiei de Mediu.

In cadrul acestei proceduri va fi stabilit si debitul minim de servitute urmand ca Administratia Parcului Natural Bucegi sa monitorizeze permanent modul de asigurare a acestuia si sa ia masurile legale.

4.2.7. Resursele de apă

Valorificarea resurselor de apa reprezinta de asemenea o preocupare a comunitatilor locale, ducand la suplimentarea veniturilor acestora. Exploatarea acestor resurse se face cu respectarea legislatiei de mediu in domeniu si se realizeaza in trei directii distincte, astfel:

- a) evaluarea debitelor necesare pentru buna administrare a comunitatilor locale prin realizarea de captari a apelor de suprafata ce strabat Parcul, limitrof oraselor Busteni, Sinaia si comunei Moroieni prin care se asigura necesarul de apa potabila a acestor localitati;
- b) monitorizarea modului de reabilitare si respectare a debitului de servitute pentru captarile de apa subterana si de suprafata respectiv : Valea Comorilor I si II, captarea Urlatoarea Mica II, captarea Urlatoarea Mare, captarea Caraiman, captarea Valea Spumoasa prin care se asigura necesarul de apa industriala a SC Omnimpex Hartia SA Busteni precum si o parte din necesarul de apa potabila a Orasului Busteni;
- c) monitorizarea modului de respectare a debitelor de servitute stabilite prin avizale emise de catre autoritatile competente pentru captarile apelor subterane, minerale, in zona Busteni in perimetrul Valea Spumoasa de catre

SC Romaqua Grup Borsec SA si in zona Scropoasa in perimetrul 7 Izvoare de catre SC Ram Prod SRL. Utilizatorii capteaza sursele prin deversare naturala, preluand astfel doar surplusul de apa eliberat de zacament.

Protectia resurselor de apa subterana si indeosebi a resurselor de apa minerala naturala precum si a resurselor de suprafata constituie un obiectiv important al Planului de Management si se impune aplicarea cu strictete a prevederilor legale in perimetrele de protectie sanitara si hidrogeologica a surselor, Hotararii Guvernului nr. 930/2005 pentru aprobarea Normelor speciale privind caracterul si marimea zonelor de protectie sanitara si hidrologica, capitolul V, VI, VII;

Punerea in valoare si exploatarea durabila a resurselor de apa impun finalizarea lucrarilor de aductiune, efectuarea lucrarilor curente de intretinere a captarilor, aductiunilor, amenajarilor de protectie hidrologica si stabilizarea versantilor de catre proprietarii sau administratorii de drept ai acestor captari.

In vederea respectarii angajamentelor asumate in procesul de aderare la UE, Romania prin Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, a intocmit Registrul zonelor protejate care au stransa legatura cu mediul acvatic. Registrul include urmatoarele categorii de zone protejate:

- a) zone de protectie pentru captarile de apa destinate potabilizarii;
- b) zone pentru protectia speciilor acvatice importante din punct de vedere economic;
- c) zone destinate pentru protectia habitatelor si speciilor unde apa este un factor important;
- d) zone vulnerabile la nitrati;
- e) zone naturale amenajate pentru imbaiere.

Pentru cele doua mari bazine hidrografice Buzau-Ialomita si Olt a fost intocmit acest registru, pentru fiecare tip de zona fiind stabilite caracteristicile generale, elementele definitorii ale zonei protejate precum si o fisa de caracterizare a acestora, acolo unde este cazul. Cele doua Registre intocmite pentru sectoarele din cele doua bazine hidrografice mai sus mentionate din perimetrul Parcului fac obiectul anexei nr. 45.

4.3. TURISM ȘI RECREERE

Deoarece Parcul Natural Bucegi constituie una dintre atractiile turistice majore ale Romaniei si se estimeaza ca valoarea sa va creste in viitor pe plan national si international, este necesar sa fie planificat si administrat pentru a fi preponderent ecologic si sa reprezinte o forta pozitiva in dezvoltarea durabila a capitalului natural si structurilor socio-economice.

Turismul si facilitatile turistice intra deseori in conflict cu telurile de conservare si protectie a habitatelor si deterioreaza peisajele naturale. Presiunile

pentru dezvoltarea unor asemenea facilitati sunt deosebit de puternice, deoarece majoritatea proiectantilor si investitorilor solicita capacitati supradimensionate.

In acest context, se impune realizarea unei evaluari a turismului in Parcul Natural Bucegi, dar si a impactului pe care activitatile turistice le au asupra ariilor protejate.

4.3.1 Obiective

Obiectivele strategice ale Parcului Natural Bucegi sunt:

- a) mentinerea ca destinatie turistica pe plan national si international;
- b) sursa de venit pentru dezvoltarea comunitatilor prin infrastructura, administratie, traditii si a localnicilor prin investitii turistice individuale, locuri de munca, valorificarea produselor locale, artizanat și altele asemenea sau a operatorilor din turism prin complexe turistice, infrastructura specifica diverselor sporturi și altele activitati specifice.

Obiectiv general : realizarea unei Strategii de vizitare favorabila patrimoniului natural.

4.3.2 Analiza SWOT

1. Oportunitati

- a) cresterea segmentului de piata turistica interesat de ecoturism;
- b) liberalizarea circulatiei turistilor in UE;
- c) vizitatorii vor contribui mai mult la finantarea parcului;
- d) vecinatatea Castelului Bran, Castelului Peles si a Sf. Manastiri Sinaia;
- e) cresterea interesului pentru activitati recreative în aer liber;
- f) noi posibilitati de marketing, în special pe Internet care permite accesul pe piete internationale aflate în căutare de noi destinatii turistice la costuri foarte reduse.
- g) rolul parcului în promovarea și managementul ecoturismului prin activitati proprii și prin intermediul parteneriatelor.

2. Amenintari

- a) dezvoltarea peste capacitatea de suport a patrimoniului natural a turismului ;
- b) usor accesibil ;
- c) nerespectarea traseelor marcate;
- d) cresterea cantitatilor de deseuri ramase în urma vizitatorilor;
- e) camparea aleatorie în zone sensibile din punct de vedere al biodiversității;
- f) aparitia acomodarilor ne-traditionale sau defectuos proiectate;
- g) inabilitatea de a face fata concurentei generate de cele 30.000 de arii protejate existente la nivel mondial;

- h) aparitia presiunilor generate de dezvoltarea excesiva a zonei Bran-Moieciu, Valea Prahovei;
- i) eventualul esec de a aduce infrastructura turistica la nivel european va duce la pierderea unor pietre turistice;
- j) instalarea unui sistem de masuri prea restrictive privind conservarea biodiversitatii fara justificarea acestora si popularizarea lor prin metode specifice.
- k) riscul de incendiu al ariei protejate.

3. Puncte tari

- a) parcul este ușor accesibil cu mijloace auto, transport pe cablu;
- b) 46 de monumente ale naturii de interes geologic, speologic, paleontologic, dintre care cele mai apreciate de catre turisti Babele si Sfinxul;
- c) existenta reliefului, a peisajelor deosebite, lacurilor de acumulare;
- d) popularitatea de care se bucură masivul Bucegi;
- e) posibilitati de cazare variate, incepand de la cort, cabane, pensiuni, pana la hoteluri de 4 stele;
- f) multitudinea traseelor turistice - 40 de trasee marcate conform anexei nr. 46, ce leaga doua dintre cele mai vizitate zone ,Valea Prahovei – Bran, atat pe timp de iarna cat si pe timp de vara;
- g) parcul poate suporta un număr destul de mare de activitati în aer liber cu impact redus asupra mediului, începând cu plimbarile, drumețiile, alpinismul și până la ski, ski de tură, ski fond și speologie.

4. Puncte slabe

- a) lipsa unor programe turistice mai complexe care să atragă diverse categorii de vizitatori;
- b) deseurile menajere – mentalitatea turistilor fata de depozitarea deseurilor in locurile special amenajate, din pacate in acest moment este subdezvoltata;

4.3.3 Produsul:

Un factor cheie în dezvoltarea ecoturismului este realizarea unui program de dezvoltare a produselor tradiționale, destinat să crească veniturile din comunitățile locale și să susțină financiar activități ale Parcului. Administratia Parcului urmează să se implice în următoarele inițiative:

Excursii auto-ghidante

Datorita faptului ca Parcul Natural Bucegi este extrem de accesibil, au fost identificate doua categorii de turisti din care:

- a) 20% sunt turisti care prefera turismul pe traseele marcate din Bucegi;

b) 80% sunt turisti care prefera turismul de o zi , cei care urca si coboara cu telecabina sau de mai multe zile dar care campeaza in locurile unde pot ajunge cu autoturismul cum ar fi Poiana Padina.

Pentru cei 20% care prefera traseele turistice marcate in detrimentul telecabinei sau a drumurilor publice Administratia PNB isi propune colaborarea cu agentii de turism, hotelurile si pensiunile din zona, tur operatorii si ghizii autorizati de PNB in vederea promovarii a unor pachete turistice complete.

Pentru ceilalti 80% se vor lua masuri speciale astfel incat sa se poata controla fluxul turistic din acele zone;

Excursii cu ghid

Primul pas în realizarea acestei idei a fost in anul 2005 cand prin sprijinul Regiei Nationale a Padurilor – ROMSILVA au fost atestati ca ghizi de turism 2 dintre angajatii Parcului Natural Bucegi, ulterior in 2007, alti doi angajati ai Administratiei Parcului Natural Bucegi au fost atestati cu diploma de Agent/Ghid turistic.

Se intenționează acordarea de permise de organizare de excursii în Parc de catre ghizi autorizatii care demonstrează cunoașterea zonei, a modalităților de conservare a ecosistemelor și cunoașterea Regulamentului Parcului.

Ghizilor li se vor pune la dispoziție materiale promoționale și vor fi îndrumati si monitorizatii pentru desfășurarea excursiilor in bune conditii.

O serie de programe turistice elaborate de PNB vor promova ghizii Parcului și pensiunile din comunitățile locale.

4.3.4. Controlul si masurarea succesului

Controlul activitatilor si adaptarea la noile situatii:

Controlul activitatilor se va face în patru direcții importante:

a) monitorizarea turiștilor ;
b) interpretarea rezultatelor monitorizării biodiversității în conjuncție cu programul de monitorizare a turiștilor va releva capacitatea de suport a ecosistemelor și va determina eventuala necesitate de reducere a presiunii turistice pe anumite trasee.

c) evaluarea creșterii sau descreșterii volumului de activități turistice în comunitățile locale cu ajutorul ghizilor, al patronilor de pensiuni. Acesasta activitate este foarte importantă pentru analizarea gradului de succes al dezvoltărilor turistice din comunități.

d) Administrația Parcului propune organizarea unei întâlniri anuale cu toți factorii implicați în dezvoltarea turismului în zonă pentru a se putea analiza problemele și pașii de făcut în viitor.

4.3.5 Evaluarea facilitatilor existente

Promovare:

- a) organizare de concursuri;
- b) participare la targuri, expozitii si manifestari turistice;
- c) elaborarea unui Ghid turistic complet al Parcului, ghid care va cuprinde și informații, imagini privitoare la acomodările locale și alte servicii locale.
- d) un rol foarte important în promovarea zonei va fi jucat de centrele de vizitare și de punctele de informare.
- e) excursii de familiarizare pentru operatorii de turism si pentru mass-media, cu produse locale, artizanale, sustinute prin conferinte de presa, seminarii, mijloace de informare proprii, evenimente speciale.

Incepand cu anul 2002, Administratia Parcului si-a propus oferirea unui minim de informatii tuturor celor interesati de punctele sale de atractie, prin:

- a) montarea de panouri informative si anume pe teren si in principalele unitati turistice din Parc;

Panourile instalate au formate diferite, functie de scopul instalarii lor. Astfel, pana la momentul actual au fost instalate aprox. 250 panouri.

- b) crearea si actualizarea permanenta a unei pagini Internet a Parcului Natural Bucegi www.bucegipark.ro;

Pagina de Internet contine informatii generale si complete despre Administratia Parcului, toate insotite de imagini sugestive din Parcului Natural Bucegi.

Se doreste o monitorizare atenta a tuturor modificarilor ce vor surveni pentru a fi inserate in pagina de Internet, dar si o selectie a propunerilor de imbunatatire a acestuia in vederea mentinerii la un inalt standard calitativ;

- c) distribuirea de materiale promotionale si anume brosure, pliante, postere, materiale audio-vizuale;

Relatii publice

- a) prezentarea generala a Parcului cu accent pe impactul turismului asupra patrimoniului natural, tuturor institutiilor publice interesate.
- b) organizarea de actiuni cu prilejul unor evenimente legate de fondul forestier si protectia mediului;
- c) organizarea si/sau participarea la conferinte de presa, seminarii;
- d) elaborarea manualului de Educatie ecologica al PNB si implementarea acestuia in scolile din localitatile limitrofe Parcului Natural Bucegi.

- e) colaborarea cu agentiile de turism in vederea dezvoltarii unor pachete turistice complete.

Crearea unor centre de vizitare si puncte de informare

Proiectarea Centrelor de Vizitare se doreste a fi facuta dupa modelul celorlalte Parcuri din tara si UE, respectandu-se specificul patrimoniului natural prezentat si categoriile de turisti care viziteaza Parcul.

Este evidenta necesitatea imbunatatirii calitatii si cantitatii informatiilor, pentru ca turistii sa poata aprecia pe deplin valoarea Parcului Natural Bucegi. Pentru buna administrare a Parcului este necesara realizarea a doua centre de vizitare ce vor fi amplasate in statiunile turistice din Valea Superioara a Ialomitei si Busteni in imediata apropiere a principalelor puncte de acces in aria protejata. Modul de realizare a acestor centre de vizitare va avea in vedere atat formarea unei imagini complete asupra patrimoniului natural din arie cat si comunicarea prin metode specifice catre turisti a principalelor reguli de vizitare ale Parcului. In aceste centre vor fi realizate actiuni de constientizare publica la nivelul comunitatilor locale, reprezentand de asemenea puncte de instruire si sprijin pentru ghizii montani, altii decat cei apartinand Administratiei.

Este necesar a fi organizate 5 puncte de informare: Moieciu, Bran, Sinaia, cabana Dichiu si Moroeni.

Accesul in Parc

- Reteaua de drumuri publice si forestiere este bine dezvoltata, mentionate in anexa nr. 47.
- Evidenta distantelor dintre principalele orase limitrofe Parcului Natural Bucegi si punctele de acces, prevazute in anexa nr.48.

Pentru a se ajunge de la statiile de cale ferata la punctele de intrare trebuie sa se parcurga in general distante mari pe drumurile judetene si nationale.

Traseele turistice

Exista o retea de trasee turistice bine marcate si intretinute. Totusi, lipsa fondurilor in anii trecuti pentru reamenajarea traseelor turistice si-a pus amprenta pe starea marcajelor, in special pe traseele mai putin circulat, care nu au fost considerate prioritare.

O caracteristica a traseelor turistice din PNB, prevazute in anexa nr. 46 este gradul de dificultate diferit, acestea fiind accesibile tuturor categoriilor de turisti.

Traseele de alpinism

Prezența unor pereți stancoși a favorizat de mult timp dezvoltarea unei adevărate școli de alpinism în Bucegi. Prezentarea principalelor trasee de alpinism s-a făcut în funcție de zonă în care acestea se dezvoltă, iar schitele traseelor sunt reprezentate în anexa nr. 15.

Peretele Vaii Albe – 21 de trasee de alpinism

Peretele Vulturilor – 8 trasee de alpinism

Peretele Galbinele – 15 trasee de alpinism

Peretele Costilei – 13 trasee de alpinism

Tancul Mic – 12 trasee de alpinism

Tancul Ascuit – 13 trasee de alpinism

De asemenea, sunt deschise trasee de alpinism și în sectoarele dambovitean și brasovean, urmând ca în perioada de implementare a prezentului Plan de Management, în parteneriat cu reprezentanții Federației Române de Alpinism și Escaladă să fie descrise și cartografiate. În sectorul dambovitean cele mai importante trasee de alpinism sunt pe Peretele Batrana, Turnul Seciului și Turnulețul, iar în sectorul brasovean cele mai frecventate trasee sunt în Bucsoiu și Turnul Malaiesti.

Structuri de primire turistică cu funcții de cazare existente

Există multiple modalități de cazare atât în Parc cât și în imediată apropiere a acestuia, accesibile pe drumuri auto și poteci:

- a) hoteluri;
- b) cabane turistice și ale RNP.-ROMSILVA;
- c) pensiuni turistice;
- d) refugiul turistic Săua Strunga;
- e) refugii Salvamont.

Camparea

Camparea este permisă în imediată apropiere a cabanelor turistice, numai în locurile special amenajate cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Serviciile Salvamont

Asigură permanentă, desfășurând acțiuni eficiente de prevenire a accidentelor și de supraveghere a turiștilor. Existența refugiilor și a bazelor Salvamont permite o bună supraveghere a masivului în sezonul turistic și contribuie la mărirea eficienței intervențiilor în caz de ratacire sau accidente.

Recreere

Parcul Natural Bucegi, prin complexitatea lui, oferă multiple posibilități de recreere:

- a) plimbări cu ghid turistic autorizat de PNB;
- b) drumeție, pe traseele existente și marcate;
- c) alpinism - există aprox. 280 de trasee de alpinism, cu diferite grade de dificultate;
- d) speoturism;
- e) fotografiere, filmare;
- f) sporturi de iarnă;
- g) vânatoare și pescuit;
- h) agroturism;
- i) turism monahal;
- j) silvoturism;
- k) turism științific;
- l) mountain bike pe drumurile publice din perimetrul Parcului.

4.3.6 Evaluarea impactului turismului asupra peisajelor, biodiversității și comunităților locale

Patrimoniul natural al Parcului, în mod special peisajele și elementele de flora și fauna atractive ca aspect au determinat dezvoltarea activității turistice care se desfășoară atât în mod controlat cât și de cele mai multe ori în mod necontrolat cu urmări negative asupra acestuia:

- a) componenta covorului vegetal din imediata apropiere a traseelor turistice a suferit modificări majore, plantele cu aspect și colorit deosebit devenind rare sau vulnerabile;
- b) potecile turistice suprasolicitate au dus la degradarea pajistilor alpine, a covorului vegetal și chiar a solului în imediata apropiere a cabanelor și celor mai vizitate monumente ale naturii cum ar fi Babele, Sfinxul, Poteca spre Crucea Caraiman;
- c) accesul turistilor a dus la retragerea faunei în zonele inaccesibile, care de cele mai multe ori nu pot asigura necesarul de hrană a efectivelor de animale;
- d) accesul cu mijloace de transport auto, ATV-uri, atât pe drumurile publice existente cât și staționarea sau circulația acestora pe covorul vegetal au dus la degradarea habitatelor caracteristice zonei alpine și forestiere;
- e) turismul în pesteri a dus la degradarea acestora atât prin dispariția cvasitotală a speleotermelor, a modificării parametrilor de habitat prin introducerea iluminatului artificial, poluarea cu deseuri, inscripționarea

peretilor in Pestera Ialomitei, celelalte pesteri avand grad diferit de degradare ;

- f) realizarea partiilor de schi a dus la degradarea covorului vegetal, modificarea microreliefului local prin nivelarea terenului, distrugerea unor forme carstice, modificarea peisajului, modificarea bilantului hidro prin folosirea tunurilor de zapada, și altele asemenea.;
- g) realizarea instalatiilor de transport pe cablu a dus la distrugerea vegetatiei forestiere si a pajistilor alpine de pe traseul acestora, excavatii, și altele asemenea.;
- h) camparea in locuri neamenajate a dus la degradarea covorului vegetal, deranjarea faunei, aparitia depozitelor de gunoaie, modificarea peisajelor și altele asemenea;

Cu toate ca turismul influenteaza in mod favorabil situatia economica a comunitatilor locale se poate vorbi si de un impact negativ asupra acestora, activitatile traditionale fiind de cele mai multe ori abandonate in favoarea obtinerii unor venituri rapide si facile din activitatile turistice. Deosebit de grave sunt modificarea arhitecturii locale in favoarea unor cladiri de mari dimensiuni destinate cazarii turistilor, renuntarea la mijloacele de transport traditionale nepoluante in favoarea unei game largi de autovehicule cu combustibil fosil.

Activitatile mai sus mentionate vor fi monitorizate conform prevederilor legale si in limita competentelor vor fi sanctionate si sistate sau se va solicita sprijinul autoritatilor statului imputernicite pentru protectia mediului.

4.3.7 Strategia de management a vizitatorilor este prevăzută în anexa nr. 49.

4.3.8 Harta generală cu modelul digital al terenului este prevăzută în anexa nr. 50.

4.3.9 Harta arboretelor din Parcul Natural Bucegi este prevăzută în anexa nr. 51.

4.3.10 Harta tipurilor de pajiști din Parcul Natural Bucegi este prevăzută în anexa nr. 52.

4.3.11 Harta turistică a Parcului Natural Bucegi este prevăzută în anexa nr. 53.

4.3.12 Harta fondurilor de vânătoare din Parcul Natural Bucegi este prevăzută în anexa nr. 54.

4.3.13 Harta sitului Natura 2000 ROSCI 0013 - Parcul Natural Bucegi este prevăzută în anexa nr. 55.

4.4. CERCETARE STIINTIFICA

Avand in vedere aspectul cercetarilor desfasurate in Parcul Natural Bucegi, exista numeroase lucrari care concretizeaza studiile efectuate aici. Inventarul floristic al Bucegilor, reprezentand aproape o treime din flora tarii din care numeroase raritati si endemisme carpatice, a fost intens cercetat. Subiectele atinse au tratat aspecte de taxonomie, ecologie, de biogeografie a speciilor si subspeciilor, carst si paleontologie.

Pe langa cercetarea florei si a faunei existente in Parcului Natural Bucegi, au fost atinse si alte domenii de cercetare, in acest sens existand: studii geologice, geomorfologice, pedologice si climatice.

Numeroase cercetari s-au intreprins de catre specialisti si in domeniul carstului.

Au mai fost elaborate studii si monografii, privind traseele alpine, obiceiuri si traditii.

Administratia Parcului a inceput colectarea materialelor de orice natura cum ar fi lucrari stiintifice, monografii, informatii provenite din traditia locala, care contin informatii rezultate din cercetarea ariei protejate. Este necesar ca Administratia Parcului Natural Bucegi sa aiba toate informatiile privind studiile ce s-au efectuat, se efectueaza ori se vor intreprinde, deoarece cunoasterea acestora poate contribui in mare masura la conservarea biodiversitatii.

Administratia Parcului Natural Bucegi va sprijini in limita resurselor existente activitatile de cercetare desfasurate in cuprinsul ariei protejate si va demara proiecte de cercetare atat individual cat si in parteneriat cu alte institutii de cercetare din diferite domenii.

Activitatea de cercetare stiintifica si explorare speologica se va desfasoara cu acordul Administratiei Parcului

Rezultatele cercetarii vor fi aduse obligatoriu la cunostinta Administratiei si vor fi pastrate in arhiva de specialitate. Aceste rezultate vor putea fi folosite atat pentru imbunatatirea activitatii interne cat si in diferite materiale informative, monografii, brosure si altele asemenea, cu acordul autorului.

4.5. EDUCATIE SI CONSTIENTIZARE PUBLICĂ

O problema majora pentru Administratia Parcului Natural Bucegi este aceea de a gasi noi modalitati de a demonstra ca folosirea durabila a resurselor naturale si conservarea naturii au o importanta majora pentru viata de zi cu zi a oamenilor, inclusiv pentru cei care poate nu vor vizita niciodata o arie protejata. In Parcul Natural Bucegi exista posibilitati deosebite pentru educare/informare a publicului larg prin diversitatea ecosistemelor, bogatia de specii de plante si animale, prezenta

habitatelor inca nealterate sau foarte putin influentate de prezenta omului si nu in ultimul rand, prin varietatea elementelor geologice, paleontologice, geomorfologice. Din punct de vedere educational sunt importante si sectoarele puternic degradate.

Programele de constientizare vor viza urmatoarele grupuri tinta :

- a) comunitatea locala;
- b) administratie publica locala;
- c) elevi si cadre didactice;
- d) mass-media;
- e) organizatii regionale, nationale, neguvernamentale;
- f) agenti economici;
- g) comunitate monahala;
- h) sponsori;
- i) diverse categorii de turisti, cu specific restrans: speologi, ornitologi.

Din punctul de vedere al nivelului de constientizare grupurile tinta identificate in perioada de elaborare a Planului sunt:

- a) indiferente, eventual avand un impact negativ fata de mediu;
- b) cu o atitudine favorabila fata de mediu, dar care nu actioneaza in nici un fel;
- c) implicate in protectia mediului.

Pentru realizarea constientizarii, in functie de grupurile tinta, vor fi elaborate mesaje cheie:

- a) pentru indiferenti, mesajul va tinti in principal constientizarea, comunicand faptul ca omul face parte din natura iar distrugerea acesteia poate afecta insasi existenta sa.
- b) pentru grupurile cu atitudine favorabila protectiei mediului va trebui sa se actioneze in vederea constientizarii de catre acestia a faptului ca lipsa de implicare in protectia naturii va contribui la distrugerea ei.
- c) pentru cei implicati si cei care actioneaza deja, intr-un fel sau altul pentru conservarea valorilor naturale, trebuie un mesaj de incurajare, sprijinire in activitatile de protectia mediului si recunoastere a rezultatelor acestora.

Activitatile educationale si de constientizare publica se vor concentra pe urmatoarele probleme majore:

- a) ecologizarea zonelor limitrofe traseelor turistice, a locurilor de campare si a zonelor riverane localitatilor din Parc. Implicarea activa a voluntarilor are un efect de constientizare si educatie deosebit atat asupra participantilor cat si a comunitatilor locale;
- b) teme de aparare impotriva incendiilor;
- c) participarea la programele educative ale taberelor scolare sau de Salvamont prin intermediul carora se urmareste pregatirea si educarea

tinerilor in spiritul dragostei si respectului pentru mediul natural in care traiesc;

- d) realizarea impreuna cu elevi ai scolilor din localitatile limitrofe Parcului a diferite actiuni ce au ca scop protejarea naturii sau marcarea unor evenimente legate de aceasta;
- e) organizarea de concursuri tematice in perimetrul Parcului cu ocazia diferitelor evenimente: Ziua Europeana a Ariilor Protejate, Ziua Mediului, Ziua Pamantului, Ziua Muntelui și altele asemenea ;
- f) sprijinirea diferitelor ONG-uri si cluburi ecologice care activeaza in Parc;
- g) infiintarea de cluburi ecologice cum ar fi „Prietenii naturii”, „Prietenii ai Parcului”, „Minirangeri” și altele asemenea.

Actiunile de educatie si constientizare vor continua pe viitor, cu scopul imbunatatirii mentalitatii turistilor fata de patrimoniul natural si vor fi realizate prin:

- a) elaborarea unui manual de educatie ecologica si introducerea acestuia in programa scolara;
- b) crearea a cate unui club ecologic in fiecare scoala din zonele limitrofe Parcului si dezvoltarea unui program de activitate in functie de varsta elevilor implicati;
- c) distribuirea de materiale promotionale in unitatile turistice din Parc, agentii de turism din zona, punctele de informare si centrele de vizitare ale Parcului, centrele de informare turistica din zona;
- d) elaborarea si materializarea pe teren a catorva trasee educative pe parcursul carora sa fie prezentat patrimoniul natural si masurile de conservare si protejare a acestuia. Etapizat aceste trasee tematice vor fi realizate astfel:

Nr. crt.	Anul infiintarii	Denumirea	Localizarea	Observatii
1	2010	Regii vegetali	Sinaia – Poiana Regala	Traseu pietruit existent
2	2011	Podoaba Bucegilor	Vanturis – Coltii lui Barbes – Piatra Arsa	Urs, Cerb, Capra Neagra
3	2012	Traditii	Sinaia – Bran - Moieciu	Sindrila, produse din lapte, prelucrarea lanii
4	2013	Credinta si cultura	Sinaia - Bran	Manastirea Sinaia, Castelul Peles, Castelul Bran

5	2014	Nu am stat degeaba	Perimetrul Parcului	Centre de informare, trasee turistice, zone ecologizate
---	------	--------------------	---------------------	---

4.6. COMUNITATI LOCALE

Deoarece comunitatile locale joaca un rol deosebit in realizarea obiectivelor de management ale Parcului Natural Bucegi, este important de stabilit punctele de interactiune dintre acestea si Parc:

- a) **exploatarea si prelucrarea lemnului.** Indiferent de tipul dreptului de proprietate, lemnul trebuie sa fie exploatat si prelucrat in conformitate cu normele in vigoare ale regimului silvic. Este posibil totusi, ca cei carora le-au fost retrocedate padurile, sa nu respecte intocmai regimul silvic, prin exploatarea necorespunzatoare a padurilor, ceea ce ar implica efecte negative asupra biodiversitatii, solului si peisajului.
- b) **vanatul si pescuitul** au reprezentat in trecut mijloace de subsistenta, in prezent acestea avand doar scop sportiv-recreativ.
- c) **valorificarea produselor nelemnoase**, respectiv:
 - i) recoltarea si valorificarea ciupercilor comestibile din flora spontana;
 - ii) recoltarea si valorificarea fructelor de padure;
 - iii) recoltarea si valorificarea plantelor medicinale din flora spontana.
 - iv) recoltarea cetinei de brad
 - v) recoltarea ferigilor, altele decat cele protejate
 - vi) recoltarea humusului din zonele de dezvoltare durabila pe care se realizeaza constructii
- d) **pasunatul.** Conform legislatiei specifice a ariilor protejate, aceasta activitate traditionala se poate desfasura doar in anumite conditii, restrictive.
- e) **valorificarea resurselor minerale.** Sunt exploatate roci pentru constructii, piatra de rau pentru pavaje sau placari si in special, calcar pentru industria cimentului si varului.
- f) **valorificarea resurselor hidrotehnice.** Impactul este pozitiv, caci valorificarea acestor resurse implica o crestere a gradului de confort pentru comunitatile locale, atat in ceea ce priveste iluminatul acestora, cat si prin obtinerea unei surse de energie termica nepoluante, fara distrugerea vegetatiei forestiere.

- g) **ecoturismul**. Gratie peisajului natural de o reala frumusetate, facilitatilor moderne pentru practicarea sporturilor de iarna, traditiilor etnografice, patrimoniului istoric si cultural, ecoturismul s-a dezvoltat in ultima perioada, reprezentand o sursa tot mai importanta de venit pentru comunitati. Acestea pun la dispozitia turistilor un numar ridicat de spatii de cazare cu un inalt standard de confort dar si obiecte de artizanat specifice zonei.
- h) **comercializarea produselor traditionale**. Majoritatea acestor produse sunt confectionate manual: broderii, tesaturi, impletituri din nuiele, sculpturi de mici dimensiuni din material lemnos si piatra și altele asemenea. Trebuie amintite, de asemenea, prelucrarea si comercializarea in mod traditional a laptelui si a derivatelor acestuia.

Avand in vedere cele de mai sus, vor fi intocmite si promovate strategii si planuri de dezvoltare, atat in interesul Parcului Natural Bucegi, cat si al comunitatilor. In acest mod, impactul negativ asupra perimetrului Parcului generat de activitatile desfasurate de comunitatile locale, va fi eliminat sau cel putin redus. In acelasi timp, vor fi oferite si surse alternative de venituri, care sa duca la scaderea presiunii asupra resurselor naturale neregenerabile.

Evaluarea tezaurului cultural

Parcul beneficiaza de o mai mare atractivitate prin pastrarea obiceiurilor si traditiilor dar si prin mentinerea punctelor de interes istoric, cultural si spiritual. Cu toate acestea, se considera ca tezaurul cultural nu este valorificat pe masura potentialului. Este absolut necesar ca in viitorul apropiat ofertele diferitelor companii turistice sa cuprinda in itinerariul lor obiective cultural-istorice din zona asezarilor limitrofe Parcului, impreuna cu alte activitati ecoturistice. Trebuie mentionat faptul ca prezenta in imediata vecinatate a limitelor acestuia a unora dintre cele mai importante obiective turistice din tara, Complexul muzeal Peles, Castelul Bran, Cetatea taraneasca Rasnov, schituri si manastiri influenteaza patrimoniul natural al Parcului. Marea majoritate a turistilor care opteaza pentru programe complexe, cu ocazia vizitarii acestor obiective, participa si la excursii organizate in perimetrul Parcului.

4.7. MANAGEMENT ȘI ADMINISTRATIE

Administratia Parcului este o structura constituita ca unitate a RNP.-ROMSILVA RA. Colaboreaza cu Ocoalele Silvice de stat si private ceea ce confera stabilitate si existenta suportului material necesar.

Sunt infiintate Consiliile Stiintific si Consultativ de Administrare ale Parcului, ele avand rol de indrumare si consultare cu privire la activitatile desfasurate.

Data fiind paleta larga de activitati desfasurate este necesara intrunirea de aptitudini dintre cele mai diverse, care nu sunt in mod obligatoriu legate de actuala pregatire a membrilor echipei.

Factori de influență limitatori

1. RESURSELE UMANE

Personalul Administratiei PNB, redus fata de sarcinile ce deriva din organizarea si supravegherea activitatilor, mai ales monitorizarea activitatilor de valorificare a resurselor naturale pe teren, este un factor care poate conduce la scaderea performantelor prin supraincercarea angajatilor cu sarcini de serviciu.

Mai mult, datorita caracterului de noutate al activitatilor, personalul trebuie sa-si dezvolte in permanenta aptitudinile necesare indeplinirii acestora. Privitor la personal, se simte lipsa acuta a unor ghizi turistici atestati, a unui jurist specializat in legislatia de mediu. Pana la crearea unui cadru legal pentru completarea organigramei cu astfel de specialisti, Administratia beneficiaza de sprijinul acestora prin sistemul de voluntariat sau colaborarea cu celelalte unitati ale Regiei Nationale a Padurilor – Romsilva RA.

2. FACTORII INTERESAȚI

Datorita prezentei mai multor administratori/propietari de terenuri in interiorul Parcului Natural Bucegi, activitatea de gospodarire a acestuia este influentata negativ. De aceea, procesul de planificare, de implementare a masurilor speciale de conservare nu se vor putea realiza eficient fara acordul, participarea si implicarea, factorilor interesati. Totodata, legislatia actuala in domeniul ariilor protejate nu favorizeaza acordarea de compensatii proprietarilor de terenuri care se supun regimului de conservare si se impune cointeresarea lor in promovarea activitatilor de conservare, prin oferirea unor posibilitati de dezvoltare economica alternativa avand la baza utilizarea durabila a resurselor naturale.

3. SURSELE DE FINANȚARE

Sustinerea din punct de vedere financiar a bunei administrarii a ariei protejate se realizeaza in principal pe trei cai:

- a) alocatia anuala din partea Regiei Nationale a Padurilor – Romsilva RA. conform Contractul de Administrare încheiat între Regia Nationala a Padurilor – Romsilva RA. și MMGA completat si reactualizat;
- b) fonduri structurale prin implementarea de proiecte cu surse de finantare diversa;
- c) taxe, tarife instituite pentru vizitarea sau pentru facilitatile, serviciile si activitatile specifice desfasurate in Parc, sponsorizari, venituri realizate din contracte de colaborare și altele asemenea.

4. SITUAȚIA ECONOMICĂ A COMUNITĂȚILOR LOCALE

Aceasta reprezintă pentru Administrație o problemă datorată schimbărilor pe care le implică economia de piață dar și o permanentă preocupare, căci atingerea obiectivelor de conservare depinde în mare măsură de situația economică, comunitățile locale defavorizate având un impact negativ mult mai mare asupra patrimoniului natural față de comunitățile locale cu un grad mare de dezvoltare.

5. INFRASTRUCTURA

Sediul Administrației se află în comuna Moroieni, județul Dambovită fiind dotat din punct de vedere tehnic cu două autoturisme Dacia, birotică, echipamente specifice.

În perimetrul Parcului Natural Bucegi se identifică trasee turistice, refugii, cabane dar și infrastructura proprie RNP-ROMSILVA – drumuri forestiere și cabane de vanatoare.

Pentru viitor, Administrația și-a propus îmbunătățirea acestora prin înființarea de centre de vizitare, puncte de informare, refugii, locuri de campare.

În acest fel se speră asigurarea unui minim necesar pentru desfășurarea activităților de management în condiții optime dar și îmbunătățirea condițiilor oferite turistilor.

CENTRELE DE VIZITARE vor fi realizate în următoarele locații :

VALEA SUPERIOARA A IALOMITEI ;

BUSTENI : U.P. I Caraiman, u.a. 16.

PUNCTELE DE INFORMARE vor fi realizate în următoarele locații :

BRAN : VALEA PORȚII

MOIECIU: VALEA BĂNGĂLEASA

SINAIA, în apropierea celor mai frecventate trasee turistice;

CABANA DICHIU;

MOROENI : SEDIUL ADMINISTRAȚIEI PARCULUI NATURAL BUCEGI.

Poziția și capacitatea acestora vor fi definitivate prin Studii de fezabilitate, în concordanță cu Strategia de turism.

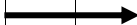

CAPITOLUL V ȚINTE ȘI ACȚIUNI

Domeniu	A. Cunoașterea și conservarea speciilor, a diversității biologice, a peisajului și a mediului fizico-geografic													
Obiective	AI. Protecția peisajului terestru și acvatic pentru menținerea diversității habitatelor și speciilor AII. Protecția componentelor fizice și biotice ale mediului carstic													
Indicator realizare	Conservarea biodiversității și peisajului în Parcul Natural Bucegi													
Acțiunea	Ținta	P	A1		A2		A3		A4		A5		Parteneri pentru implementare	Note
			S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
A1. Identificarea operativă și cartografierea arealelor cu valoare peisagistică și stabilirea măsurilor de protecție	Completarea sistemului de baze de date și optimizarea managementului	1	→										ASAS Institute de cercetare de specialitate - ICAS, Biologie, Speologie și altele asemenea. Academia Română Voluntari	

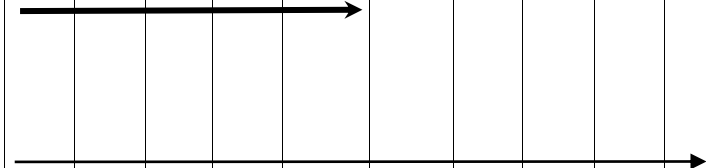
<p>A2. Identificarea operativă a tipurilor de habitate terestre și acvatice, cu stabilirea unor măsuri urgente de protecție</p>	<p>Ierarhizarea habitatelor și optimizarea protecției acestora</p>	<p>1</p>												<p>ASAS Institute de cercetare de specialitate - ICAS, Biologie, Speologie și altele asemenea. Academia Română Voluntari Societăți economice care valorifică resursele naturale</p>	
---	--	----------	---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	---	--

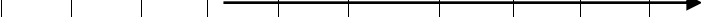
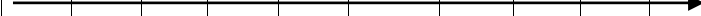
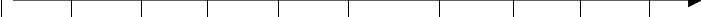

<p>A3. Cartografierea tipurilor de habitate, pentru cunoaștere și protejare</p>	<p>Elaborarea planului de monitoring și implementarea acestuia</p>	<p>1</p>												<p>ASAS, Institute de cercetare de specialitate ICAS, Biologie, Speologie și altele asemenea, Academia Română, Agențiile de Protecția Mediului județene, Consilii Locale și Județene, Voluntari, Apele Române S.A. Direcția Buzău Ialomița, Hidroelectrică S.A. Câmpina, Comunitățile locale</p>	
--	--	----------	---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	---	--	--

<p>A4. Participarea la procedura de reglementare a activităților în cadrul diverselor categorii de zone interne ale parcului</p>	<p>Cooptarea specialiștilor la realizarea și implementarea planului de monitorizare a biodiversității în PN Bucegi</p>	<p>1</p>												<p>ASAS Institute de cercetare de specialitate - ICAS, Biologie, Speologie și altele asemenea. Academia Română Agențiile de Protecția Mediului județene, Voluntari</p>	
<p>A5. Elaborarea de studii în parteneriat cu institute de specialitate pentru reconstrucția ecologică a ecosistemelor degradate, identificarea zonelor, stabilirea de măsuri și aplicarea acestora.</p>	<p>Reabilitarea unor ecosisteme necorespunzătoare sau degradate</p>	<p>1</p>											<p>Institute de cercetări în domeniul forestier sau agricol Autoritățile ale administrației publice locale și județene Subunități RNP. Agențiile de Protecție a Mediului județene, I.T.R.S.V. Structurile de specialiști-montani din cadrul Jandarmeriei Române, competente teritorial Voluntari</p>		

A8. Supravegherea activităților de exploatare a resurselor naturale - cariere, izvoare, lemn și produse nelemnoase cu impact negativ asupra peisajului și biodiversității; identificarea de soluții în vederea restrângerii sau suprimării acestora	Protejarea peisajului și conservarea habitatului natural terestru și acvatic	1												Beneficiari de agregate minerale Instituții de cercetare Administratori / proprietari de terenuri Administrații locale și județene Comunități locale	
--	--	---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

<p>A9. Monitorizarea respectării actelor normative referitoare la asigurarea debitului de servitute în aval de barajele de acumulare de la Bolboci, Scropoasa, Dobrești și în stațiile de captare</p>	<p>Menținerea biodiversității în habitatele acvaticice și a zonelor de ecoton în aval de baraje</p>	<p>1</p>		<p>Apele Române SA. – Direcția Buzău Ialomița Hidroelectrică Câmpina Specialiști Voluntari</p>	
<p>A10. Elaborarea și actualizarea bazelor de date GIS; utilizarea rezultatelor în deciziile de management</p>	<p>Hărți în GIS actualizate, decizii fundamentate pe interpretarea lor</p>	<p>1</p>		<p>ICAS</p>	
<p>A11. Identificarea obiectivelor peisagistice și științifice deosebite situate în intravilanul localităților sau periclitate de diverse activități; evidențierea acestora în planurile de urbanism, politicile de amenajare a teritoriului, culturale, educaționale, agricole, sociale, economice și de mediu conform legislației române și europene.</p>	<p>Completarea regulamentului pentru toate categoriile de planuri de urbanism prin evidențierea factorilor perturbanți, măsurilor de protejare a peisajului</p>	<p>1</p>		<p>Consiliile județene și locale Institute de cercetare Academia Română Agențiile de Protecția Mediului județene</p>	

A12. Continuarea explorării și cartării peșterilor din perimetrul Parcului. Marcarea perimetrelor de protecție și a zonelor tampon	Descoperirea a noi componente ale sistemului carstic: hornuri, sifoane, cavități secundare și altele asemenea.	2		Institutul de Speologie „Emil Racoviță”, cluburi de speologie	
A13. Realizarea unei hărți de detaliu a Complexului carstic și peșterilor din perimetru. Identificarea deținătorilor de terenuri, modul de utilizare și starea acestora	Existența unei baze GIS, instrument managerial indispensabil	2		Institute de specialitate	
A14. Măsurători, observații și studii asupra elementelor și structurilor carstice	Înțelegerea genezei, structurii și dinamicii sistemului carstic și elementelor sale	2		Instituții de cercetare	
A15. Studii calitative și cantitative asupra biodiversității	Informații suplimentare privind biodiversitatea sistemului carstic	2		Instituții de cercetare, Facultăți	
A16. Studiarea efectelor vizitelor asupra faunei subterane. Monitorizarea activităților antropice din perimetrele complexelor carstice.	Studiu elaborat	1		Instituții de cercetare, Facultăți, ONG-uri	

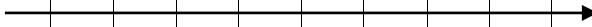
Domeniu	B. Utilizarea durabilă a resurselor din ecosistemele naturale													
Obiective	B.I. Reglementarea și monitorizarea activităților de valorificare a resurselor naturale din Parcul Natural Bucegi, încurajarea activităților tradiționale durabile, astfel încât să nu fie deteriorat peisajul sau habitatele terestre și acvatic													
Indicator realizare	Menținerea activităților tradiționale durabile și utilizarea rațională a resurselor													
Acțiunea	Ținta	P	A1		A2		A3		A4		A5		Parteneri pentru implementare	Note
			S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
B1. Instituirea și monitorizarea regimului de ocrotire integrală pentru rezervațiile științifice și naturale strict protejate prin interzicerea pășunatului și devierea traseelor turistice	Protejarea integrală și specifică a rezervațiilor științifice, naturale și monumentelor naturii	1	→								→		Subunități RNP, Agențiile de Protecție a Mediului județene, I.T.R.S.V. Structurile de specialiști-montani din cadrul Jandarmeriei Române, competente teritorial, Voluntari	
B2 Participarea la procedura de reglementare a producției de masă lemnoasă prin avizarea soluțiilor amenajamentelor silvice, în conformitate cu legislația în vigoare și verificarea modului de aplicare a reglementărilor legale	Conservarea patrimoniul natural al Parcului Asigurarea continuitatii productiei de masa lemnoasa si a regenerarii naturale a padurii	1	→										Subunitati RNP, ICAS, ITRSV, Structuri administrative paduri private.	

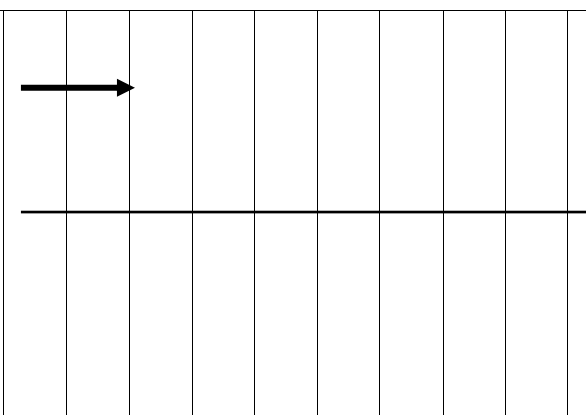
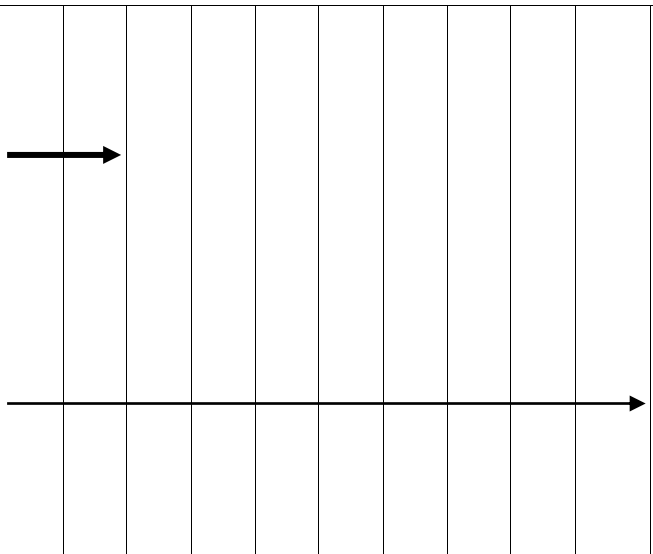
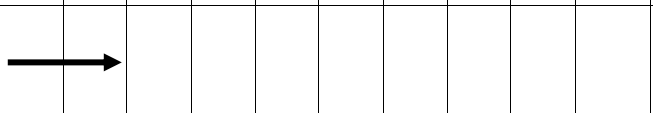
<p>B3. Promovarea activităților tradiționale durabile de valorificare a resurselor naturale cu perioadă scurtă de regenerare, în limita capacității de suport: fructe de pădure, ciuperci comestibile, cetină și pomi de Crăciun, plante medicinale și altele asemenea.</p>	<p>Conservarea patrimoniului natural și obținerea de venituri în favoarea comunităților locale</p>	<p>1</p>		<p>Subunități RNP. Structurile de specialiști-montani din cadrul Jandarmeriei Române, competente teritorial Comunități locale Voluntari Structuri administrative paduri private.</p>	
<p>B4. Menținerea activităților tradiționale de pășunat prin: a) Identificarea pășunilor neincluse în zona strict protejată b) Stabilirea capacității de suport a pășunilor c) Consilierea în vederea redistribuirii efectivelor de animale pe alte pășuni dacă este depășită limita de suport Acordarea de compensații conform legii în scopul conservării pășunilor de către Administrația Parcului</p>	<p>Conservarea patrimoniului natural și obținerea de venituri în favoarea comunităților locale</p>	<p>1</p>	 	<p>Institute de cercetare în domeniu Agenții de Protecția Mediului județene Autorități ale administrației publice locale și județene Proprietari / administratori de terenuri Proprietari de animale</p>	

B5. Monitorizarea modului de gospodărire a fondurilor de vânătoare	Conservarea biodiversității, efectivelor și structurii optime a faunei cinegetice	1		Administratori fonduri de vanatoare Subunități RNP. ITRSV.	
B6. Organizarea și participarea la acțiuni de patrulare în fondurile de vânătoare	Protejarea faunei de interes cinegetic și combaterea braconajului	1		Administratorii fondurilor de vânătoare ITRSV. Structurile de specialiști-montani din cadrul Jandarmeriei Române, competente teritorial Voluntari	
B7. Participarea la procedura de reglementare a pescuitului in apele de munte	Protejarea ecosistemelor acvatice	1		Subunități RNP ITRSV Structurile de specialiști-montani din cadrul Jandarmeriei Române, competente teritorial Voluntari	
B8. Organizarea sau participarea la acțiuni de patrulare in fondurile de pescuit	Combaterea braconajului	1		Subunități RNP. ITRSV. Structurile de specialiști-montani din cadrul Jandarmeriei Române, competente teritorial Voluntari	

<p>B9. Participarea la procedura reglementare a colectării de plante medicinale; Găsirea soluțiilor de producție a plantelor medicinale sau rare în spații special amenajate</p>	<p>Protejarea acestor plante și diminuarea presiunii populației prin recoltarea lor din flora spontană</p>	<p>1</p>		<p>Comunități locale Proprietari / Administratori de teren Specialiști în domeniu</p>	
<p>B10. Încurajarea și monitorizarea activităților de prelucrare a lemnului de mici dimensiuni: mobilier, binale, sculptură și artizanat, sită, șindrila și altele asemenea.</p>	<p>Valorificarea superioară a resursei de masă lemnoasă Obținerea de venituri pentru comunitatea locală Păstrarea unor tradiții și elemente de arhitectură locală</p>	<p>1</p>		<p>ONG-uri, Ateliere de prelucrare a lemnului, Societăți de construcții, Arhitecți</p>	

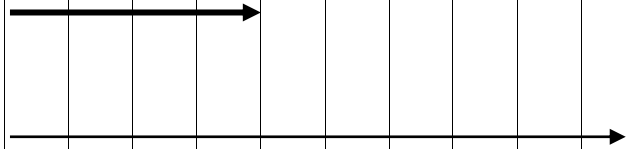
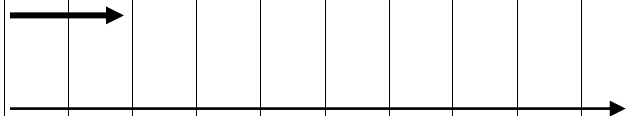
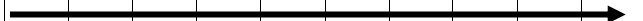
Domeniu	C. Turism și recreere													
Obiective	CI. Promovarea turismului ecologic, durabil, adaptat suportabilității PNB și protecției mediului CII. Promovarea prin turism a valorilor arheologice, arhitectonice, etnografice, folclorice, tradiționale din PNB și zona adiacentă CIII. Valorificarea zonelor sau traseelor cu potențial schiabil													
Indicator realizare	Menținerea prestigiului turistic al Masivului Bucegi și diversificarea formelor de turism în Parc, cu accent pe ecoturism													
Acțiunea	Ținta	P	A1		A2		A3		A4		A5		Parteneri pentru implementare	Note
			S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		

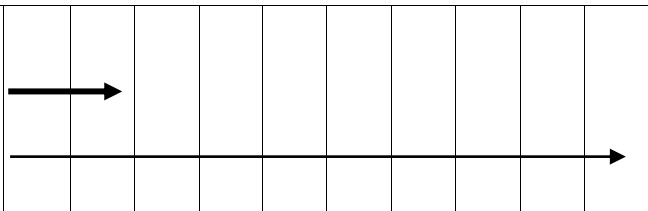

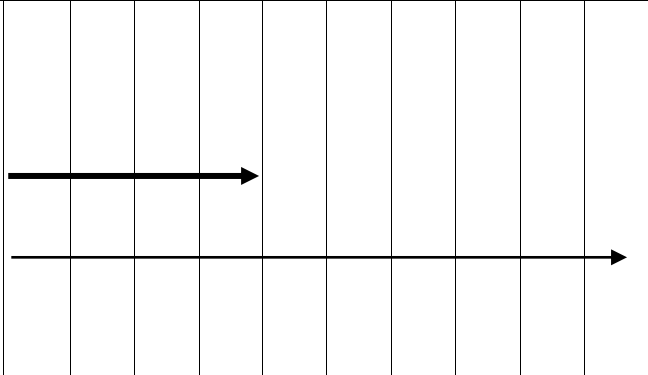
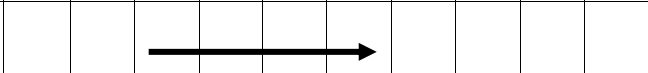
C1. Monitorizarea rețelei de trasee turistice și : a) identificarea, marcarea sau refacerea marcajului b) identificarea traseelor turistice cu impact negativ asupra biodiversității; c) închiderea unor trasee dificile cu pericol de accidente d) delimitarea în sectoarele de protecție specială a Peșterii Rătei a unui traseu unic, marcat prin banda reflectorizantă	Rețea de trasee turistice care să pună în valoare bogăția de resurse naturale fără impact negativ ecologic, siguranța turiștilor	1											Agențiile de Protecția Mediului, Salvamont, cluburi de ecoturism și turism montan, cluburi școlare, consilii locale "Cercetașii României"	
														

<p>C2. Identificarea, inventarierea și prezentarea principalelor elemente de relief, floră sau faună, care pot constitui obiective de vizitare</p>	<p>Conservarea sau protejarea biodiversității, siguranța turiștilor</p>	<p>1</p>		<p>Agențiile de Protecția Mediului, Salvamont, cluburi de ecoturism și turism montan, cluburi școlare, consilii locale “Cercetașii României” Structurile de specialiști-montani din cadrul Jandarmeriei Române, competente teritorial</p>	
<p>C3. Inventarierea, clasificarea și monitorizarea stării de exploatare a instalațiilor de transport pe cablu, drumurilor auto sau altor categorii de drumuri din PNB, a parcărilor și spațiilor de campare limitrofe, precum și a dotării punctelor /locațiilor cu W.C.-uri ecologice, recipiente pentru colectarea deșeurilor</p>	<p>Protecția mediului prin limitarea accesului la mijloace de transport cu impact minim, modernizarea și ecologizarea traseului drumurilor și spațiilor de parcare/campare, siguranța turiștilor</p>	<p>1</p>		<p>Consilii locale Administrații mijloacelor de comunicație Structurile de specialiști-montani din cadrul Jandarmeriei Române, competente teritorial Institute de Proiectare Garda de Mediu</p>	
<p>C4.1 Identificarea și supravegherea locurilor de camping</p>	<p>Eliminarea poluării terenului și a apelor, prevenirea tăierilor</p>	<p>1</p>		<p>Agențiile de Protecție a Mediului Instituții din domeniul</p>	

<p>suprasolicitate ,altele decât cele de la C3, analiza impactului asupra habitatelor, stabilirea toleranței ecologice a perimetrului și semnalizarea corespunzătoare a acestora.</p>	<p>ilegale, incendiilor, monitorizarea vizitatorilor și impactului acestora asupra mediului. Crearea unui mediu plăcut și sigur de petrecere a timpului liber</p>													<p>turismului Structurile de specialiști- montani din cadrul Jandarmeriei Române, competente teritorial Voluntari</p>	
<p>C4.2 Identificarea unui loc de campare în apropierea Peșterii Ialomiței și a unei tabere speologice lângă Peștera Rătei participarea la procedura de reglementare a acestora</p>	<p>Diversificarea ofertei de servicii turistice .</p>	2												<p>Cluburi de speologie, Biologi Voluntari</p>	
<p>C5. Identificarea și monitorizarea spațiilor de cazare și alimentație publică din Parc și din zona limitrofă. Promovarea unităților care au o calitate ridicată a serviciilor și respectă</p>	<p>Dezvoltarea durabilă a turismului prin servicii de calitate.</p>	1												<p>Proprietarii și/sau administratorii de unități de turism și cazare Agențiile de Protecție a Mediului</p>	

<p>legislația de mediu, legislația în domeniul apărării împotriva incendiilor și Regulamentul PNB. Sancționarea unităților care nu respectă legislația de mediu și legislația în domeniul apărării împotriva incendiilor.</p>																				
<p>C6. Identificarea locațiilor și construcția de adăposturi simple contra intemperiilor și punerea în siguranță a refugiului turistic existent. Construcția unei porți la intrarea în Peștera Rătei.</p>	<p>Asigurarea siguranței turiștilor</p>	<p>1</p>																		<p>Voluntari Cluburi de turism montan Salvamont Agenți economici de construcții</p>
<p>C7. Menținerea punctelor de permanență Salvamont. Monitorizarea modului de modernizare a infrastructurii specifice și dotarea corespunzătoare pentru supravegherea activităților turistice, prevenirea accidentelor, informarea turiștilor</p>	<p>Monitorizarea permanentă și specializată a turismului în zona montană, siguranța turiștilor</p>	<p>1</p>																		<p>Formațiuni Salvamont Dâmbovița, Sinaia, Bușteni, Predeal, Râșnov Unități sanitare Autorități ale administrației publice locale și județene Proprietarii/ Administratorii de cabane turistice</p>

<p>C8. Evaluarea infrastructurii de vizitare si armonizarea acesteia cu cerintele comunitare, elaboarea de proiecte cu finantare externa pentru modernizarea si completarea acesteia</p>	<p>Constientizare publica, complexa si de calitate</p>	<p>1</p>		<p>Institute de specialitate Comunitati locale Specialisti in design si promovare</p>	
<p>C9. Identificarea traseelor de alpinism si a potecilor de acces la acestea. Stabilirea impactului asupra habitatelor, reglementarea si monitorizarea accesului</p>	<p>Diversificarea ofertei de servicii turistice</p>	<p>1</p>		<p>Cluburi de alpinism Salvamont Biologi Voluntari</p>	
<p>C10. Monitorizarea modului de amenajare și întreținere a pârtiilor de schi, respectarea legislației cu realizarea de decopertări, nivelări, parapeti de protecție, parazăpezi, construcții pasagere pe perioada sezonului de sc Curățirea urmelor de pe planșeul și pereții peșterilor, protecția crustelor și a sedimentelor.</p>	<p>Protejarea turiștilor și a habitatelor</p>	<p>1</p>		<p>Proprietarii/ administratorii terenurilor pe care sunt amplasate pârtiile de schi Consilii Județene Școli de schi Biologi Voluntari</p>	

<p>C11. Realizarea și publicarea de hărți pentru traseele turistice de alpinism și ciclism montan, cu precizarea gradelor de dificultate ale acestora</p>	<p>Publicitate</p>	<p>1</p>		<p>Specialiști topografi Edituri de specialitate Voluntari</p>	
<p>C12 Avizarea eventualelor proiecte de investiții pentru pensiuni și hoteluri în zona Peștera-Padina precum și a celor din enclavele agro-pastorale cu respectarea strategiei de dezvoltare durabilă și de conservare a biodiversității pe teritoriul Parcului.</p>	<p>Valorificarea potențialului turistic, schiabil, științific și economic al zonei</p>	<p>2</p>		<p>Consiliul Științific al Parcului Consiliile Locale și Județene Agențiile de Protecția Mediului județene Proprietari/Administratori de terenuri</p>	
<p>C13. Promovarea turismului tematic-silvocinegetic, fără armă, prin stabilirea unor locuri de observație, fotografiere sau filmare a elementelor de floră și faună montană. Promovarea speoturismului și a turismului specializat în - geologie, mineralogie, ecologie, kiroptere</p>	<p>Turism diversificat Protejarea și conservarea biodiversității Conștientizare publică</p>	<p>1</p>		<p>Subunitati R.N.P. Ghizi specializați Agenții de turism Societăți de vânatoare</p>	
<p>C14. Promovarea echitației prin</p>	<p>Diversificarea ofertei turistice</p>	<p>1</p>		<p>Subunitati R.N.P. Ghizi specializați</p>	

organizarea unor centre specializate în zonele cu mare aflux turistic	Diminuarea impactului asupra mediului																	Agenții de turism Antrenori de echitație
C15. Monitorizarea impactului activitatilor turistice si a fluxului turistic pe traseele auto, turistice si de alpinism, in locurile de campare si unitatile turistice din Parc, prin actiuni de patrulare si permanenta	Reducerea impactului asupra mediului, Prognoze privind solicitarile turistice Evitarea de accidente	1																Subunitatile R.N.P. pentru fondul forestier de stat si structuri administrative autorizate pentru fond privat Salvamont si voluntari pentru zona alpina, Structurile de specialiști-montani din cadrul Jandarmeriei Române, competente teritorial Garda de Mediu, Specialisti in evaluarea sondajelor
C16. Promovarea pescuitului sportiv in locurile stabilite prin planurile de actiune ale APNB	Realizarea de venituri din surse proprii Turism alternativ	1																Subunitati R.N.P. Structurile de specialiști-montani din cadrul Jandarmeriei Române, competente teritorial
C17. Elaborarea si supunerea analizei Consiliului Consultativ si a Consiliului Stiintific a unei strategii de turism a PNB, integrata in strategiile de dezvoltare locala, regionala sau nationala	Armonizarea cu principiile turismului durabil european, in vederea producerii unor servicii de turism compatibile cu cerintele partenerilor straini	1																Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului Agentia de Dezvoltare Regionala 3Sud Muntenia Consilii locale si Judetene Consultanti de specialitate Agentii si agenti de turism voluntari

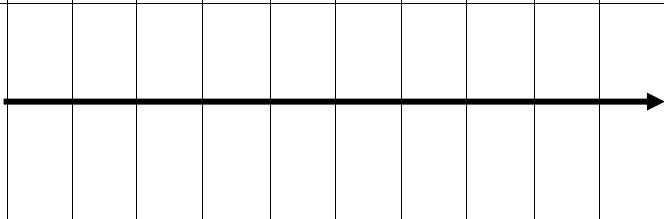
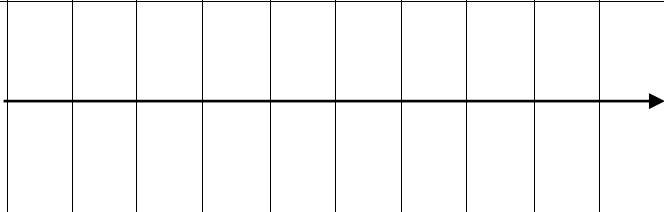
<p>C18. Analiza oportunitatii realizarii de eventuale proiecte baze sportive, partii de schi cu amenajarile aferente, instalatii de transport pe cablu cu respectarea normelor de siguranta pentru utilizatori, spectatori si turisti, si eventuala avizare a acestora..</p>	<p>Asigurarea de oportunitati pentru turisti, sportivi si spectatori Facilitarea accesului in zona</p>	<p>2</p>	<p>→</p>	<p>Consiliul Stiintific al Parcului Natural Bucegi Consiliile Locale si Judetene Proprietari/Administratori de teren sau instalatii de transport pe cablu</p>	
<p>C19. Promovarea Regulamentului Parcului Natural Bucegi precum si a regulilor specifice pentru protectia fiecarui obiectiv turistic ,monument al naturii sau zona peisajera deosebita, prin confectionarea si montarea de panouri indicatoare, afise, pliante și altele asemenea in/la principalele obiective</p>	<p>Protejarea si conservarea habitatelor terestre Evitarea situatiilor conflictuale cu turistii Constientizare si educatie</p>	<p>1</p>	<p>→</p>	<p>Voluntari Agentiile de Protectia Mediului judetene, Subunitati R.N.P. Structurile de specialiști-montani din cadrul Jandarmeriei Române, competente teritorial Proprietarii / Adminstratori de Unitati de turism</p>	

turistice, cai de acces, si puncte de informare. Scolarizarea si acreditarea de ghizi, inclusiv pentru complexele carstice.															
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Domeniu	D. Cercetarea științifică														
Obiective	D. Promovarea și facilitarea activităților de cercetare pe teritoriul Parcului Natural Bucegi și în vecinătăți														
Indicator realizare	Cunoașterea caracteristicilor si functionarii biosistemelor, in conditiile amplificarii impactului antropic														
Acțiunea	Ținta	P	A1		A2		A3		A4		A5		Parteneri pentru implementare	Note	
			S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	

<p>D1. Promovarea, coroborarea și sprijinirea cercetărilor științifice asupra patrimoniului natural și a impactului antropic. Gestionarea și actualizarea informațiilor pe baza rezultatelor provenite din activitatea de cercetare. Implementarea în managementul și planurile de acțiune ale PNB a rezultatelor cercetării.</p>	<p>Protecția și conservarea biodiversității pe baze științifice</p>	<p>2</p>		<p>A.S.A.S. Academia Română – Comisia pentru Ocrotirea Monumentelor Naturii Agențiile de Protecția Mediului județene, Institute de specialitate, Voluntari</p>	
<p>D2. Evaluarea efectivelor actuale ale populațiilor, speciilor ocrotite de floră, faună.</p>	<p>Protecția și conservarea biodiversității pe baze științifice</p>	<p>1</p>		<p>Institute de specialitate, cercetatori</p>	
<p>D3. Cunoașterea diversității specifice actuale din Parc.</p>	<p>Protecția și conservarea biodiversității pe baze științifice</p>	<p>2</p>		<p>Institute de specialitate, cercetători</p>	

D4. Cercetarea diversității ecosistemelor și anume a habitatelor din Parc.	Protecția și conservarea biodiversității pe baze științifice	2	→	Institute de specialitate, cercetători	
D5. Cercetări geologice, geomorfologice, speologice detaliate.	Protecția și conservarea biodiversității pe baze științifice	2	→	Institute de specialitate, cluburi de speologie	
D6. Analiza periodică a factorilor climatici și influenței lor asupra biodiversității.	Protecția și conservarea biodiversității pe baze științifice	2	→	Instituții de specialitate, ANMH, ICAS	
D7. Cercetări asupra structurii și dinamicii activităților socio-economice și culturale	Protecția și conservarea biodiversității pe baze științifice	2	→	I.C.D.T.	

D8. Influența factorilor antropici asupra biodiversității florei, faunei și habitatelor	Protecția și conservarea biodiversității pe baze științifice	1	→										Institute de specialitate, ONG-uri, voluntari
D9. Sprijinirea cu prioritate a cercetărilor care oferă soluții pentru administrare și management	Protecția și conservarea biodiversității pe baze științifice	2	→										Administrația Parcului, Autorități ale administrației publice locale și centrale, POS Mediu

Domeniu	E. Educație și conștientizare publică													
Obiective	E. Conștientizarea și educarea publicului și a factorilor interesați sau implicați în înțelegerea importanței protecției peisajului terestru și în menținerea interacțiunii armonioase a naturii cu practicile tradiționale din domeniul social și economic - administrație centrală și locală, factori implicați în valorificarea resurselor naturale													
Indicator realizare	Schimbarea mentalității în rândul comunităților, proprietarilor, administratorilor din Parc și a turiștilor													
Acțiunea	Ținta	P	A1		A2		A3		A4		A5		Parteneri pentru implementare	Note
			S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		

<p>E1. Elaborarea unei strategii de promovare a principiilor conservării biodiversității și a modalităților concrete de protecție aplicabile în Parcul Natural Bucegi</p>	<p>Educarea unei noi generații care să nu rămână indiferentă la problemele de mediu prin realizarea de parteneriate cu universități, școli, cluburi, asociații de mediu</p> <p>Parteneriat strategic cu Universitățile ”Transilvania” și „Valahia”</p>	<p>2</p>			
<p>E2. Identificarea grupurilor tinta pe domenii de activitate, categorii socio-profesionale și a persoanelor de contact care vor colabora la implementarea strategiei la nivelul grupurilor tinta - organizatori, îndrumatori, lideri de grup</p>	<p>Crearea unei baze de date operative cu instituții, societăți comerciale, unități de învățământ, proprietari sau administratori de teren, proprietari de animale, agenții de turism, Structurile de specialiști-montani din cadrul Jandarmeriei Române, competente teritorial și Salvamont</p>	<p>2</p>	 	<p>Autoritățile centrale și locale pentru mediu, Autoritățile administrației publice locale și județene, Voluntari</p>	

<p>E3. Realizarea și promovarea unui manual al Parcului, includerea acestuia în programa școlară și difuzarea către toți factorii interesați sau implicați</p>	<p>Educație durabilă în rândul școlărilor și comunităților în scopul formării unui respect pentru natură și mediu ambiant</p>	<p>2</p>	<p>→</p>	<p>Specialiști în pedagogie, Inspectoratele școlare județene, Edituri de specialitate, Voluntari</p>	
<p>E4. Elaborarea și difuzarea de materiale informative -pliante, afișe, broșuri, cu caracter educativ</p>	<p>Informații accesibile și de calitate pentru toate categoriile de vizitatori și parteneri</p>	<p>2</p>	<p>→</p>	<p>Edituri specializate, specialiști în domeniu, voluntari, operatori de turism, agenți economici</p>	
<p>E5. Elaborarea și aplicarea unui program special de educație și conștientizare în taberele școlare organizate în Parc și în zona limitrofă prin panouri informative, editarea de broșuri, casete video, acordarea de diplome pentru protejarea biodiversității și a carstului.</p>	<p>Informare și educație civică privind protecția mediului și a naturii. Atragerea tinerei generații în protecția biodiversității</p>	<p>2</p>	<p>→</p>	<p>Administrațiile taberelor școlare Inspectoratele școlare județene Specialiști în pedagogie, Profesori voluntari</p>	

E6. Elaborarea și difuzarea de materiale promoționale, inclusiv pungi pentru deșeuri	Încurajarea și dirijarea turiștilor pentru menținerea peisajului	2	→	Specialiști în design, Voluntari, Sponsori	
E7. Realizarea și publicarea de materiale informative - hărți, afișe ilustrate, pliante și altele asemenea, cu tematica complexă: floră, faună, obiectivele turistice	Conștientizare publică Obținerea de venituri proprii	1	→	Proprietari/ Administratori de cabane, Consiliile Locale și Județene, Edituri de specialitate, Agenți economici, Specialiști	
E8. Implicarea ONG-urilor, a membrilor Salvamont și a ghizilor montani în programe de educare a turiștilor	Informare permanentă și conștientizarea importanței protejării mediului natural	2	→	ONG-uri Salvamont Școli de ghizi Voluntari	
E9. Promovarea imaginii Parcului Natural Bucegi prin intermediul organizațiilor de mediu din țară și străinătate	Dezvoltarea sentimentului, apartenenței la o colectivitate a cărei activitate este recunoscută la nivel național și internațional	2	→	Autorități științifice în domeniu, Voluntari	

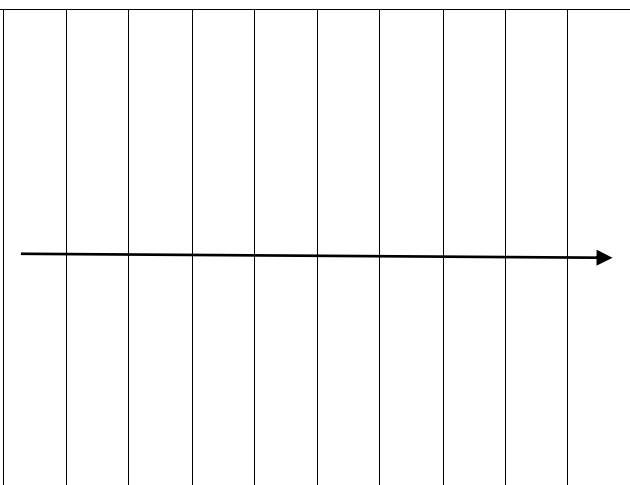
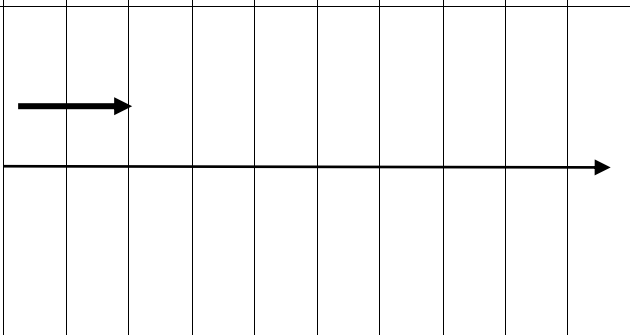
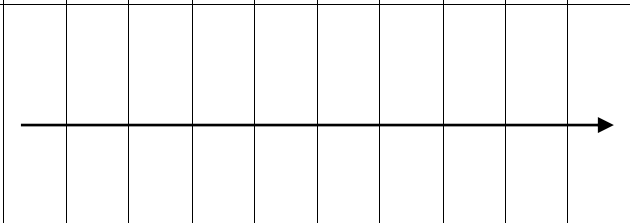
<p>E10. Implicarea mass-media în acțiuni de promovare a activităților de conservare a peisajelor, habitatelor, florei și faunei deosebite</p>	<p>Articole, interviuri, reportaje, ce oglindesc activitatea Administrației Parcului Natural Bucegi</p>	<p>2</p>	<p>→</p>	<p>Mass-media locală și națională, Voluntari</p>	
<p>E11. Realizarea și actualizarea periodică a paginii web a Parcului Natural Bucegi. Elaborarea unui capitol special referitor la carst și speoturism.</p>	<p>Informare corectă, completă și operativă asupra oportunităților și realizărilor din Parc</p>	<p>2</p>	<p>→</p>	<p>Specialiști în comunicare</p>	
<p>E12. Realizarea de chestionare și evaluări asupra eventualelor pagube produse de turiști.</p>	<p>Monitorizarea și optimizarea acțiunilor educative</p>	<p>2</p>	<p>→</p>	<p>ONG-uri, Salvamont, Școli de ghizi, Voluntari, Specialiști în realizarea și interpretarea sondajelor</p>	

Domeniu	F. Comunități locale													
Obiective	FI. Sprijinirea stilului de viață și a activităților economice tradiționale care sunt în armonie cu natura și anume prezervarea sistemului social și cultural al comunităților locale FII. Crearea de beneficii și stimularea bunăstării comunităților locale prin facilități pentru aprovizionarea cu lemne, produse accesorii ale pădurii și prestări de servicii													
Indicator realizare	Creșterea calității vieții, reflectată în aspectul așezărilor și beneficiile directe sau indirecte ale comunităților													
Acțiunea	Ținta	P	A1		A2		A3		A4		A5		Parteneri pentru implementare	Note
			S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
F1. Încurajarea comunităților locale pentru menținerea unor activități economice tradiționale care să nu aibă impact negativ asupra mediului, inclusiv prin programe de granturi mici și alte surse de finanțare	Proiecte finanțate de Granturi mici și alte proiecte pentru dezvoltarea rurală - Phare, Sapard	1	→										Comunități locale din Parc, Autoritățile administrației publice locale și județene din: DB., PH., BV.	
F2. Analiza Planurilor urbanistice generale și zonale pentru suprafețele incluse în Parc	Planuri urbanistice generale și zonale în care se regăsesc limitele Parcului Natural Bucegi	1	→										Consiliile județene din DB, PH, BV.	

<p>F3. Promovarea valorilor culturale și a serviciilor oferite prin introducerea de informații referitoare la comunități, în materialele promoționale ale Parcului</p>	<p>Materiale promoționale complexe, care să redea o imagine cât mai completă și atractivă a comunităților din zonă</p>	<p>1</p>	<p>→</p>	<p>Consiliile județene dar și Inspectoratele județene de cultură din DB, PH,BV.</p>	
<p>F4. Organizarea de evenimente și acțiuni prin care să fie promovate și valorificate tradițiile locale</p>	<p>Stabilitatea marită a comunităților cu o tradiție bogată și dorința de conservare a modului de viață tradițional în armonie cu natura</p>	<p>1</p>	<p>→</p>	<p>Comunitățile locale Consilii județene Organisme de arta și cultură, etnografie, folclor și altele asemenea. Mass-media</p>	
<p>F5. Identificarea, evaluarea și monitorizarea pășunilor cu biodiversitate redusă și monitorizarea modului de aplicare a măsurilor legale de ameliorare calitativă a acestora</p>	<p>Plan de monitoring cu reglementare a pășunatului și ameliorarea pășunilor</p>	<p>1</p>	<p>→</p>	<p>Consiliile locale Proprietarii sau administratorii de terenuri Proprietarii de animale</p>	

<p>F6. Realizarea de parteneriate cu autoritățile administrației publice locale, localnicii și întreprinzătorii în vederea gestionării durabile a elementelor de carst, în special Peștera Ialomiței.</p>	<p>Mărirea numărului de beneficiari și suporteri ai ariei</p>	<p>2</p>	<p>→</p>	<p>Mănăstirea Peștera, complexe turistice din zona Peștera.</p>	
<p>F7. Realizarea parteneriatelor și a colaborărilor cu instituțiile de învățământ, cercetare, instituții publice, muzee și altele asemenea.</p>	<p>Mărirea numărului de beneficiari și suporteri ai ariei.</p>	<p>2</p>	<p>→</p>	<p>Instituții de învățământ preuniversitar, Universitatea Valahia Târgoviște, Facultatea de Silvicultură Brașov, Institutul de speologie Emil Racoviță, Muzeul Rezervației Naturale Bucegi</p>	
<p>F8. Realizarea parteneriatelor și schimburilor de experiență cu alte Administrații de arii protejate cu complexe carstice similare</p>	<p>Transfer de informații</p>	<p>2</p>	<p>→</p>	<p>Administratori Arii Naturale Protejate</p>	

Domeniu	G. Management si administratie													
Obiective	G. Asigurarea unui sistem integrat de gestionare a Parcului Natural Bucegi în vederea realizării obiectivelor pentru care a fost constituit													
Indicator realizare	Îndeplinirea Contractului de Administrare și dezvoltarea durabilă a Parcului Natural Bucegi													
Acțiunea	Ținta	P	A1		A2		A3		A4		A5		Parteneri pentru implementare	Note
			S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
G1. Finalizarea si propunerea spre aprobare a Regulamentului de functionare al Adminstratiei si Parcului.	Regulament de functionare legal aprobat	1	→										Consiliul stiintific Consiliul Consultativ de Administrare	
G2. Marcarea pe teren a zonei de dezvoltare durabila conform legislatiei si planului de management -cap. 4	Dezvoltarea comunitatilor locale	1	→										Consiliile locale si judetene alti factori interesati	
G3. Analiza si adaptarea periodica a Regulamentului la legislatia in domeniu si situatia reala din teren. Instruirea periodica a echipei de management.	Regulament implementat Imbunatatirea Regulamentului	1	→										Autoritatea Nationala pentru Protectia Mediului	

<p>G4. Ridicarea nivelului de calificare a personalului prin asigurarea posibilitatii de participare la cursuri de specialitate, excursii de studii schimburi de experienta pe domenii de activitate cum ar fi biodiversitate inclusiv speologie, monitorizare, relatii cu comunitatile locale, constientizare publica.</p>	<p>Personal calificat specializat pentru obtinerea de rezultate bune in implementarea Planului de Mangement</p>	<p>2</p>		<p>Institutii si organizatii nationale si internationale</p>	
<p>G5. Completarea bazei materiale a Parcului cu echipamente si materiale specifice activitatilor de teren si birou, calculatoare, aparatura video si foto, GPS, echipamente de campare, binoclu, bibliografie de specialitate.</p>	<p>Echipament complet pentru activitatea de cercetare si monitorizare si buna desfasurare a taberelor de voluntari</p>	<p>1</p>		<p>RNP Romsilva, , societati comerciale pe baza de contract de colaborare</p>	
<p>G6. Organizarea sedintelor de lucru semestriale ale Consiliului Consultativ de Administrare pentru dezbaterile si aprobarea programului de masuri</p>	<p>Activitati acceptate de catre toti factorii interesati si realizarea lor in colaborare cu acestia</p>	<p>2</p>		<p>Consiliul Consultativ de Administratie</p>	

G7. Organizarea sedintelor de lucru semestriale ale Consiliului Stiintific pentru dezbaterile si aprobarea tuturor activitatilor din perimetrul Parcului.	Procese verbale si rapoarte aprobate	2		Consiliul Stiintific	
G8. Incheierea si revizuirea periodica de acorduri, conventii, contracte de colaborare cu factorii interesati in vederea implementarii obiectivelor si prevederilor planului de management	Coordonare unitara a activitatilor de gestionare a Parcului	2		Agentiile de Protectia Mediului judetene Formatiuni Salvamont, Agenti de turism Inspectorate scolare Comunitati locale	
G9. Elaborarea si implementarea planurilor de lucru periodice in baza prevederilor planurilor de management	Planuri de lucru realiste si cu responsabilitati clare	1		Agentiile de Protectia Mediului Judetene, Formatiuni Salvamont Agenti de turism Inspectorate scolare Comunitati locale	
G10. Participarea Administratiei Parcului Natural Bucegi la planificarea de catre administratorii si	Concordanta intre planurile de lucru ale partenerilor cu planul de management	2		Agentiile de Protectia a Mediului judetene Consiliul Consultativ de Administratie	

©**Drept de autor.** Toate drepturile asupra acestei lucrari apartin in exclusivitate Administratiei Parcului Natural Bucegi R.A., in calitate de autor. Nici o alta persoana fizica sau juridica nu are dreptul sa utilizeze sau sa exploateze aceasta lucrare sub nici o forma, fara aprobarea scrisa a autorului, conform legii nr.8/1996.

CAPITOLUL 6

PROGRAMUL DE MONITORIZARE A PLANULUI DE MANAGEMENT

Domeniul	MONITORIZAREA IMPLEMENTĂRII PLANULUI DE MANAGEMENT		
Obiectiv	Asigurarea monitorizării sistematice a rezultatelor și a eficienței Planului de Management, a înregistrării și evaluării rezultatelor și adaptării corespunzătoare a Planului		
Modalitatea / mijloacele de monitorizare	Acțiunea din planurile operaționale	Frecvența R –Regulat C – Continuu N – Dacă este nevoie	Evidența monitorizării
1. MONITORIZAREA STĂRII RESURSELOR NATURALE			
Finalizarea inventarului florei și faunei	A2, A3, A6,	C	Rapoarte de teren, haști
Stabilirea rețelei de piețe de monitoring / localizări și proceduri asociate. Efectuarea monitoring-ului sistematic anual	A1, A2, A3, A4,A6	C	Piețe de monitoring delimitate / marcate in teren, rapoarte
Efectuarea supravegherii/evaluării statutului speciilor de interes identificate	A4	C	Rapoarte
Efectuarea inspecțiilor anuale ale traseelor turistice a zonelor de protecție strictă si integrală	A4	C	Rapoarte
Elaborarea și implementarea unui sistem de adunare a înregistrărilor accidentale de date biologice de la voluntari și vizitatori	F1	C	Registre cu observații la centrele de vizitare, carnete de teren de la personalul de teren
Elaborarea și actualizarea continuă a bazei de date	A9	C	Baza de date actualizată
Elaborarea de rapoarte anuale asupra activităților de utilizare a resurselor desfășurate de alți agenți in Parc	F1	C	Rapoarte

Elaborarea de rapoarte anuale asupra rezultatelor monitoring-ului florei și faunei pentru prezentare și dezbateri în Consiliul Științific și Consiliul Consultativ și pentru fundamentarea activităților specifice de conservare	A1, A2, A3, A4	C	Rapoarte anuale
2. MONITORIZAREA STĂRII RESURSELOR FIZICE			
Asigurarea inspecției traseelor turistice și a marcajelor într-un ciclu de trei ani. Efectuarea de inspecții speciale dacă este necesar: după inundații, avalanșe, doborâturi de vânt.	C1	C	Rapoarte de inspecție, rapoarte privind realizarea lucrărilor, trasee, marcaje refacute
Efectuarea de inspecții anuale asupra infrastructurii și a echipamentelor din Parc	C3	C	Rapoarte, plan de măsuri
Efectuarea de inspecții, împreună cu autoritățile competente, la spațiile de cazare și de servicii pentru turiști, acceptate calitativ de Parc	C5	C	Rapoarte
Elaboarea și implementarea unui sistem de colectare a datelor accidentale de la vizitatori și personal cu privire la starea infrastructurii din Parc	C1, C3, C5	C	Registre cu observații la centrele de vizitare, carnete de teren de la personalul de teren
3. MONITORIZAREA ATITUDINII ȘI A COMPORTAMENTULUI VIZITATORILOR			
Colectarea de informații și documentarea comportamentului vizitatorilor din Parc	C16, C18	C	Rapoarte de patrulare, chestionare
Monitorizarea anuală a vizitatorilor pentru obținerea de informații cantitative și calitative	C16, C18	C	Chestionare
Analiza nivelului de conștientizare și de înțelegere a problemelor legate de conservarea Parcului/naturii înainte și după programele educative	C19, C20	C	Chestionare, concursuri

Colectarea de date și de răspunsuri/reacții la evenimente și activități care implică comunitățile locale	F2, F3, F4	C	Evaluări de la workshop-uri, răspunsuri la buletinul informativ
4. MONITORIZAREA REALIZĂRII PLANURILOR DE LUCRU			
Monitorizarea realizării sarcinilor de teren de către membrii echipei	F2	C	Rapoartele deplasărilor în teren, hărți cu localizarea lucrărilor, fotografii și altele asemenea.
Asigurarea unei planificări și proiectări profesionale pentru construcții și instalații mari, deținute în Parc	F2	C	Rapoarte de realizare a obligațiilor contractuale ale proiectantului Alte documente
Urmărirea activităților legate de infrastructura din jurul Parcului realizate de factorii interesați	F2	C	Rapoarte, procese – verbale
Analiza propunerilor de construcții/investiții cum ar fi drumuri noi, infrastructură turistică din interiorul Parcului, din punctul de vedere al impactelor asupra mediului și a peisajelor, conform prevederilor legale	F2	C	Documente avizate sau avize negative eliberate de Administrația Parcului
5. MONITORIZAREA REALIZĂRII UNUI MANAGEMENT PARTICIPATIV			
Organizarea ședințelor de lucru ale Consiliului Științific și ale Consiliului Consultativ de Administrare	G5, G6	C	Procese – verbale ale ședințelor
Organizarea de grupuri de lucru și ateliere de lucru pe teme specifice	G7	C	Rapoarte, liste participanți
Acțiuni inițiate de factorii interesați	G9	C	Rapoarte
Sesiuni de instruire a factorilor interesați privind mecanismele participative și/sau modul de lucru pentru elaborarea de strategii, organizarea de acțiuni în beneficiul comunității	G7, G8, G9	C	

6. MONITORIZAREA MATERIALELOR ȘI A DOCUMENTELOR PRODUSE DE PARC			
Monitorizarea materialelor și a documentelor realizate de Administrația Parcului Natural Bucegi	B1	C	Arhivarea documentelor și a publicațiilor interne produse de Parc
Colectarea de produse tradiționale realizate de comunitățile locale	B3	C	Arhivarea mostrelor sau documentelor legate de colectarea de produse tradiționale
7. MONITORIZAREA ACTIVITĂȚII INTERNE ȘI EXTERNE, A ACTIVITĂȚILOR DOCUMENTARE, DOCUMENTELOR OFICIALE ȘI A CONVENȚILOR			
Asigurarea de formate standard și a aprobărilor legale necesare pentru contracte și convenții, și a faptului că acestea includ modalitățile de raportare, inspecție și monitoring	G7, G8	C	Formulare standard, contracte
Întocmirea de procese-verbale la întâlniri și arhivarea lor	CAP.G	C	Procese – verbale
Personalul angajat care participă la evenimente, cursuri, instructaje, excursii de studii depun rapoarte și utilizează cele acumulate în activitatea curentă	G2	C	Rapoarte, evaluări personal
Elaborarea unui sistem standard de raportare pentru activitățile personalului	G2	C	Sistem de raportare, rapoarte
Realizarea unei biblioteci cu studiile și publicațiile despre Parc și arii protejate	G4	C	Bibliotecă cu evidență clară, sistematizată
Cercetătorii și cei care efectuează muncă de teren depun copii ale rapoartelor privind munca pe care au desfășurat-o în Parc	A5, A6, A7 ,D1	C	Rapoarte
Realizarea unei arhive a hărților importante și a altor informații referențiate spațial realizate și actualizate prin GIS în sistemul de baze de date al Parcului	A1, A3, A9	C	Hărți GIS, alte hărți cu informații din Parc

Consultarea și analiza temeinică a studiilor importante realizate sau comandate de Parc	D1	C	Rapoarte de analiză cu propuneri pentru management
Ținerea evidenței proiectelor și a planurilor scrise pentru obiective ale Parcului sau ale comunităților și a evidenței proiectelor acceptate	D1	C	Proiecte elaborate, aprobări proiecte
8. MONITORIZAREA PLANURILOR PROGRAMELOR PARCULUI			
Analiza anuală, împreună cu Consiliul Științific și Consiliul Consultativ, a realizărilor conform Planului de Management și adaptarea activităților la rezultatele analizelor	G5, G6	C	Rapoarte, procese – verbale
Realizarea unui plan operațional anual, cu detalierea implementării activităților planificate - probleme de personal, resurse, programare și altele asemenea.	CAP. G	C	Planuri operaționale anuale
Pregătirea unei evaluări complete a Planului de Management pe perioada celor 5 ani de implementare și elaborarea unui nou plan	CAP. G	C	Rapoarte de evaluare

9. BUGETUL ESTIMAT PE URMATORII CINCI ANI

Nr.crt.	Categoriile de cheltuieli	Sume estimative in RON
1.	Salarii si alte drepturi cum ar fi uniforme, echipament de protectie și altele asemenea.	1362000
2.	Activitati ecologice	22700
3.	Intretinere trasee si refugii	34050
4.	Constientizare publica si educatie	45400
5.	Cheltuieli de birou	79450
6.	Intretinere si operare autovehicule	124850
7.	Deplasari si cursuri de pregatire	34050

Anexele nr.1 -55 fac parte integrantă din prezentul Plan.

CONSIDERATII GENERALE

Planul de Management al Parcului Natural Bucegi a fost elaborat de catre Administratia Parcului in perioada 2005 – 2007 conform legislatiei specifice privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice si a fost actualizat conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare.

In procesul de elaborare s-a tinut cont si de prevederile legale si normele tehnice pe baza carora sunt valorificate cele mai importante resurse naturale in perimetrul Parcului Natural Bucegi. Intrucât Parcul Natural Bucegi este inclus in situl Natura2000 – Bucegi ROSCI0013 au fost adoptate masuri de management in vederea conservării habitatelor naturale si a speciilor salbatice de interes comunitar identificate in perimetrul ariei naturale protejate.

Planul de Management a fost avizat de catre Consiliul Stiintific al Parcului in sesiunea extraordinara din data 30.01.2008. Conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007, cu modificările și completările ulterioare, documentul a fost supus avizarii Consiliului Consultativ de Administratie in sesiunea din 20.07.2010. In cadrul acestei sesiuni, Planul de Management a fost avizat cu obiectii de catre unii membri ai Consiliului Consultativ conform Procesului Verbal de Sedinta anexat. Obiectiile formulate au fost analizate in cadrul sesiunii Consiliului Stiintific din data de 04.08.2010, ocazie cu care a fost emis avizul favorabil final. Obiectiile ce nu au fost adoptate de catre Consiliul Stiintific in prezentul Plan, fac obiectul unei documentatii ce il insoteste, fiind supusa pe aceasta cale analizei Agentiei Nationale pentru Aarii Protejate.

Planul de Management are trei componente:

- *Partea I-a structurata in 6 capitole, 154 pagini, 15 tabele și 2 grafice;*
- *Partea a II-a contine 49 anexe cu 70 tabele, 65 grafice;*
- *Partea a III-a contine 5 harti editate pe suport de hartie, color, format A0.*

Administratia Parcului Natural Bucegi multumeste pe aceasta cale membrilor Consiliului Stiintific, colegilor din Regia Nationala a Padurilor – Romsilva, din Institutul de Cercetari si Amenajari Silvice Bucuresti, colegilor din Ministerul Mediului si Padurilor și din Agențiile de Mediu Judetene care prin documentatiile, sugestiile si analizele competente au contribuit la elaborarea lucrarii. Deasemenea multumeste Directiei Silvice Târgoviște pentru sprijinul financiar de care beneficiaza pentru buna administrare a Parcului si elaborarea acestui Plan de Management.

Administratia Parcului Natural Bucegi
Ing. Horia Iuncu

BIBLIOGRAFIE

Lucrari de specialitate

- BELDIE Al.**, 1956, Rezervatia naturala "Bucegi", *Ocrot. Nat.*, 2.
- BELDIE Al.**, 1967, Flora si vegetatia Muntilor Bucegi, Ed. Academiei RSR.
- BERTEL BRUUN el al.**, 1999, HAMLIN GUIDE, Pasarile din Romania si Europa, Detreminator ilustrat, Societatea Ornitologica Romana.
- BLEAHU M., BRADESCU V., MARINESCU F.**, Rezervatii naturale geologice din Romania, Ed. Tehnica, Bucuresti, p. 120-122, 170-171.
- BOTNARIUC N., TATOLE V.**, 2005, Cartea rosie a vertebratelor din Romania, *Muz. Hist. Nat. "Gr. Antipa"*, Bucuresti.
- CANDEA Melinda., ERDELI S., SIMON Tamara.**, 2000, Romania, potential turistic si turism, Ed. Univ. Bucuresti.
- COANDĂ C., STOICULESCU C.**, 2005, Cercetări asupra biodiversității forestiere din unele arii protejate din Carpații României, *Revista Pădurilor*
- COANDA G.**, 2003, Carpatii, spatii de conservare si continuitate a vetrei etnice romanesti.
- CRISTEA E., DIMITRIU N.**, Bucegi, turism-alpinism, Ed. Uniunii de cultura fizica si sport, ed. II.
- DANCIU M., PARASCAN D.**, 2005, Botanica forestiera, Ed. "Pentru viata", Brasov.
- DECU V., MURARIU D., GHEORGHIU V.**, 2003, Liliicii din Romania, Ed. Institutul de Speologie "Emil Racovita" si Muzeul National de Istorie Naturala "Grigore Antipa", Bucuresti.
- DONITA N., POPESCU A., PAUCA-COMANESCU Mihaela, MIHAILESCU Simona, BIRIS I. A.**, 2005, Habitatele din Romania, Ed. Tehnica Silvica.
- DONITA N., POPESCU A., PAUCA-COMANESCU Mihaela, MIHAILESCU Simona, BIRIS I.A.**, 2005, Habitatele din Romania-modificari conform amendamentelor propuse de Romania si Bulgaria la Directiva Habitate 92/43/EEC, Ed. Tehnica Silvica.
- FUHN I.E.**, 1969, Broaste, serpi, soparle, Ed. Stiintifica, Bucuresti.
- KARGEL W.**, 2000, Muntii Bucegi. Drumetie Alpinism Schi.
- KARISCH T., STANESCU M.**, 2003, On the presence of *Phtheochroa drenowskyi* (Rebel, 1916) (Lepidoptera: Tortricidae: Cochylini) in Romania, *Trav.Mus. Hist. Nat. "Gr. Antipa"*, vol. XLV, p.291-293.
- PATRULIUS D.** 1969. Geologia Masivului Bucegi și a Culoarului Dîmbovicioara. Editura Acad. R.S.R., București.

- LAZĂR I. 2006.** Jurasicul Mediu din versantul vestic al Masivului Bucegi – paleontologie și paleoecologie. 184 p., 40 planșe ISBN (10) 973-558-243-0; ISBM (13) 978-973-558-243-2, Editura Ars Docendi. București.
- SĂNDULESCU M. 1984.** Geotectonica României, Editura Tehnică, București.
- MARUSCA T., 2006,** Indrumar metodologic de gospodarire ecologica a pajistilor in ariile protejate, Proiect AGRAL 319/2004, ICDP Brasov.
- MOTCA G., OANCEA I., GEAMANU L.I., 1994,** Pajistile Romaniei – tipologie si tehnologie, Ed. Tehnica Agricola, Bucuresti.
- MURARIU D., 2000,** FAUNA ROMANIEI, Mammalia, Insectivora, vol.XVI, fasc. 1, Ed. Academiei Romane, Bucuresti.
- NICULESCU G., 1984,** VALEA PRAHOVEI, Ed. Stiintifica.
- OLTEAN M., NEGREAN G., POPESCU A., ROMAN N., DIHORU G., SANDA V., MIHAILESCU S., 1994,** Studii, sinteze, documentatii de ecologie, Lista rosie a plantelor superioare din Romania.
- POPESCU Alexandrina, MURARIU D., 2001,** FAUNA ROMANIEI, Mammalia, Rodentia, vol. XVI, fasc. 2, Ed. Academiei Romane, Bucuresti.
- POVARA I., GORAN C., GUTT W.F., 1990,** Speologie, Ghid practic, Ed. Sport-Turism, Bucuresti.
- PRODAN I., BUIA AL., 1958,** Flora mica ilustrata a RPR, Ed. Agro-silvica de stat.
- SIMIONESCU I., 1983,** FAUNA ROMANIEI.
- SOFLETEA N., CURTU L., 2000,** Dendrologie, vol I.
- STOICULESCU C. D., 2003,** Parcul National Bucegi in deriva?, *Rev. Silv. Cin. Cons. Nat.*, nr. 17-18, p. 52-60.
- TARNAVSCHI L. T., ANDREI M., 1971,** Determinator de plante superioare, Ed. Didactica si pedagogica, Bucuresti.
- TARZIU D., 2003,** Ecologie generala si forestiera, Arad.
- TONIUC N., OLTEAN M., RAMANCA G., ZAMFIR M., 1992,** *Ocrot.nat. med. inconj.*, t 36, nr. 1, p. 23-33, Bucuresti.
- TONIUC N., PURDELEA L., BOSCAIU N., 1993,** Importanta ecologica si culturala parcurilor naturale, *Ocrot. nat. med. inconj.*, t 37, nr.1, p. 5-10, Bucuresti.
- VALENCIUC N., 2002,** FAUNA ROMANIEI, Chiroptera, vol. XVI, fasc. 3, Ed. Academiei Romane, Bucuresti.
- VELCEA V., SOVU AL., 1982,** Geografia Carpatilor si a Subcarpatilor Romanesti, Ed. Didactica si Pedagogica, Bucuresti.
- *** 1974, ICPDS,** Parcul National Bucegi – Studiu de constituire.
- *** 1992, STUDII PRIVIND ORGANIZAREA RETELEI DE ARII PROTEJATE DE PE TERITORIUL TARII, Academia Romana, Institutul de Biologie.**

* * * 2000, **Ministerul Apelor, Padurilor si Protectiei Mediului** – Norme tehnice pentru amenajarea padurilor.

Legi

Conventia privind patrimoniul mondial cultural si natural adoptata la conferinta Generala a O.N.U. pentru Educatie Stiinta si Cultura (UNESCO) de la Paris din 16 noiembrie 1972, ratificata prin Decretul nr. 187/1990.

Conferinta ministeriala pentru protectia padurilor din Europa - Strasbourg, dec. 1990 (Rezolutiile S1 – S6).

Conventia asupra zonelor umede de importanta internationala indeosebi ca habitate ale pasarilor acvatice – RAMSAR-2 febr. 1972, aderare Legea nr. 5/1991.

Conventia privind conservarea vietii salbatice si a habitatelor naturale din Europa – Berna 1979 adoptata de Romania prin Legea nr.13/1993.

Conferinta ministeriala pentru protectia padurilor din Europa – Helsinki – iunie 1993 (Rezolutiile H1 – H4)

Conventia privind comertul international cu specii salbatice, de fauna si flora pe cale de disparitie Washington 3.03.1973 ratificata prin Decret nr. 15/1994 si

Conventia privind diversitatea biologica Rio de Janeiro 5.06.1992 – ratificata de Romania prin Legea nr.58/ 1994.

Conventia privind conservarea speciilor migratoare de animale salbatice Bonn – 1979 ratificata de Romania prin Legea nr. 13/1998.

Conventia Europeana a peisajului Florenta 2000.

Conventia cadru pentru combaterea desertificarii in tarile grav afectate de seceta si/sau desertificare.

Strategia pan-europeana a diversitatii biologice – Strasbourg, 12 iunie 1995.

H1 – principii generale pentru gestionarea durabila a padurilor in Europa

H2 – principii generale pentru conservarea diversitatii biologice a padurilor europene

H4 – adaptarea gospodarii din zona montana la noile conditii de mediu (schimburi climatice).

Conferinta ministeriala pentru protectia padurilor din Europa – Lisabona – iunie 1998 (Rezolutiile L1 si L2)

L1 – intarirea aspectelor economice ale gestionarii durabile a padurilor

L2 – criteriile pan-europene, indicatori si directive la nivel operational pentru gestionarea durabila a padurilor.

Programul NATURA 2000 – retele de arii protejate cu zone speciale de conservare definite prin Directiva “HABITATE” si zone de protectie speciala, definite prin Directiva “PASARI SALBATICE ”.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.265/2006, cu modificările și completările ulterioare

Legea nr.407/2006 a vânătorii și a protecției fondului cinegetic, cu modificările și completările ulterioare.

Legea nr. 46/2008 – Codul silvic cu modificările și completările ulterioare.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2008 pescuitul și acvacultura, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.317/2009, cu modificările și completările ulterioare

Legea nr 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a III-a - zone protejate

Legea apelor nr. 107 /1996, cu modificările și completările ulterioare

Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 604/ 2005 pentru aprobarea clasificării pesterilor și a sectoarelor de pesteri - arii naturale protejate

Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/ 2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare.

Hotărârea Guvernului nr.230/2003 privind delimitarea rezervatiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale și constituirea administrațiilor acestora, cu modificările ulterioare

Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr.1964/2007 privind instituirea regimului de arie protejată a siturilor de importanță comunitară ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România;